

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2002-2003

27 juni 2003

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	2631
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	2634
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Orde- ning	2638
Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	2639
Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking	2662
Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	2673
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering	2681
Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	2681
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwer- king	2682

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	2702
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	2702
Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting ..	2703

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER 2705

Op 19 maart 2003 werd de heer Gilbert Bossuyt Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie en de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, werd tevens minister vice-president van de Vlaamse regering, dit ter vervanging van de heer Steve Stevaert, die ontslag nam. Op 26 mei 2003 werden mevrouw Mieke Vogels en mevrouw Vera Dua opgevolgd door mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, en de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking.

De vragen worden gepubliceerd onder de minister aan wie ze zijn gesteld, en met diens op dat ogenblik geldende titel. Indien het antwoord werd verstrekt door zijn opvolger, wordt dat uitdrukkelijk vermeld.

Indien de bevoegdheden grotendeels samenblijven, loopt de nummering van de vragen door bij de opvolgende minister.

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

**Vraag nr. 102
van 28 mei 2003
van de heer CARL DECALUWE**

Jokerbeurs – Berekeningsbasis bij nieuwe gezinssituatie

Om in aanmerking te komen voor een jokerbeurs is het belastbaar inkomen van de ouders een fundamenteel criterium indien de student ten laste van de ouders is. Het aanslagbiljet vormt het basisdocument voor de administratie Onderwijs om uit te maken of men al dan niet voldoet aan de financiële voorwaarden.

Om na te gaan of een student recht heeft op een jokerbeurs van de Vlaamse Gemeenschap kijkt men via het recentste aanslagbiljet naar het inkomen van twee jaar vóór het lopende academiejaar. Indien zich echter in het gezin grote wijzigingen voordeden tussen twee jaar vóór het lopende academiejaar en de datum van aanvraag, wordt het vermoedelijke inkomen van de ouders van het lopende jaar gehanteerd als basis voor de berekening.

Wanneer de ouders van een student scheiden, brengt dit een verlaging van het inkomen met zich mee. In een dergelijk geval is het feit dat het vermoedelijke inkomen als berekeningsbasis wordt gehanteerd, bijzonder fair. Wanneer een alleenstaande ouder gaat samenwonen, is er niets aan de hand en wordt enkel het inkomen van de ouder die de student ten laste heeft als basis genomen. Een nieuw huwelijk wordt echter als een grote wijziging beschouwd en dan hanteert men het vermoedelijke belastbaar inkomen als basis.

1. Is de minister zich bewust van deze discriminatie bij een nieuw huwelijk ?

2. Wordt een aanpassing gepland van de toekenningsvoorwaarden voor jokerbeurzen en studietoelagen om deze discriminatie weg te werken ?

Zo ja, hoe zal dit worden ingevuld ?

Zo neen, waarom blijft deze discriminatie bestaan ?

3. Hoeveel studenten kregen voor het huidige academiejaar een jokerbeurs?

4. Hoeveel klachten heeft de betrokken administratie ontvangen over de berekeningsbasis van het belastbaar inkomen ?

Hoe worden deze klachten behandeld ?

5. Welke initiatieven worden genomen om een Mattheuseffect te vermijden ?

Antwoord

Sta mij toe eerst te antwoorden op de vraag naar het aantal jokerbeurzen dat werd toegekend, aangezien de andere vragen aan elkaar gerelateerd zijn.

In het academiejaar 2001-2002, het eerste academiejaar waarin naar aanleiding van het nieuwe decreet inzake studietoelagen voor het hoger onderwijs op een jokerbeurs een beroep kon worden gedaan, werden 8.738 jokerbeurzen toegekend. In het academiejaar 2002-2003 waren er dat nog 7.659.

Wat de toekenningsvoorwaarden en de berekeningswijze van de studietoelagen betreft, is het inderdaad zo dat, indien de student ten laste is van de ouders, het inkomen van de ouders een fundamenteel criterium is om in aanmerking te komen voor een studietoelage. Het normaal in aanmerking te nemen referentiejaar om dit inkomen te bepalen, is dat van twee jaar vóór het lopende academiejaar, tenzij er zich belangrijke wijzigingen hebben voorgedaan in het gezin.

Ingeval zich een nieuwe situatie voordoet in het gezin uiterlijk 31 december van het academiejaar in kwestie, bepaalt de wetgeving dat er rekening dient te worden gehouden met het inkomen van het jaar waarin deze nieuwe situatie voor het eerst bestaat. Deze regel werd ingevoerd omdat zich in de loop van twee jaar in een gezin nogal wat wijzigingen kunnen voordoen die een effect hebben op het inkomen en op de draagkracht van dat gezin. Deze effecten kunnen zowel negatief zijn, in geval van werkloosheid bijvoorbeeld, als positief, in geval

van huwelijk bijvoorbeeld. Indien de ouder waarvan de student ten laste is opnieuw huwt, dan wordt zowel met de inkomsten van de ouder als met die van de nieuwe partner rekening gehouden om de toelage te bepalen. Met de inkomsten van de beide partners blijft rekening gehouden, zolang het huwelijk bestaat.

Wat samenwonende partners betreft, wordt eveneens rekening gehouden met het inkomen van beide partners, voorzover zij aan de voorwaarden inzake samenwonen voldoen. Naast het gedomicilieerd zijn op hetzelfde adres, is een van de voorwaarden het "voeren van een gemeenschappelijke huishouding". Het blijkt nu dat nogal wat gezinnen die zich in deze situatie bevinden, aan de afdeling Studietoelagen een verklaring op eer bezorgen dat zij geen gemeenschappelijke huishouding voeren. In dat geval kunnen de inkomsten niet worden samengeteld. Uitzondering hierop is enkel mogelijk indien de nieuwe partner de kinderen waarvan hij niet de biologische ouder is, fiscaal te zijnen laste heeft genomen. De fiscale tenlasteneming betekent immers dat men in het onderhoud voorziet van de persoon die men fiscaal ten laste heeft genomen. In dergelijke situaties worden ook de inkomsten van beide partners samengeteld.

We zijn er ons inderdaad van bewust dat de huidige wetgeving nog onvoldoende aansluit bij de maatschappelijke realiteit. Ten gevolge van de goedkeuring van het structuurdecreet voor het hoger onderwijs dient ook het decreet inzake studietoelagen te worden aangepast. We hebben hiervan gebruikgemaakt om ook een aantal aanpassingen voor te stellen waarmee meer aangesloten wordt bij de gewijzigde maatschappelijke context.

De fiscaliteit en het referentie-inkomen zouden verder als basis worden gehanteerd voor het bepalen van de toelagen. Om dit referentie-inkomen te bepalen, wordt uitgegaan van de leefeenheid van de student. Er wordt hierbij gestreefd naar een zo eerlijk mogelijke weging van de draagkracht van de leefeenheid, vandaar dat er meerdere categorieën van leefeenheden worden bepaald.

Wat de oudergerelateerde leefeenheden betreft, zou in geval van huwelijk van een ouder met een nieuwe partner verder worden uitgegaan van het inkomen van beide partners. Enerzijds wegens de fiscaliteit, aangezien de al dan niet biologische kinderen in het nieuw samengestelde gezin fiscaal ten laste worden gerekend van beide partners, omdat ervan wordt uitgegaan dat beiden in het onderhoud van de kinderen voorzien. Anderzijds wegens artikel 221, 1e lid van het Burgerlijk Wetboek, waarin bepaald wordt dat iedere echtgenoot bij

draagt in de lasten van het huwelijk. Deze plicht omvat immers ook de kosten van de niet-gemeenschappelijke kinderen die in het gezin zijn opgenomen. Bovendien is het ook zo dat de draagkracht van het gezin groter wordt door de aanwezigheid van deze nieuwe partner indien deze een inkomen heeft. Indien dit niet het geval is, kan de samentelling van de inkomsten een voordeel betekenen voor de berekening van de studietoelage.

De discriminatie ten aanzien van samenwonende partners zou eveneens worden opgevangen. Zo blijft de regel gelden dat de inkomsten van beide partners worden samengevoegd indien de niet-biologische kinderen ten laste worden genomen door de nieuwe partner.

Bij samenwonende partners waarvan de nieuwe partner de niet-biologische kinderen niet ten laste neemt, zou, aangezien de draagkracht van het gezin groter wordt, rekening gehouden worden met een minder gunstige inkomstengrens om nog in aanmerking te komen voor een studietoelage.

Met deze voorstellen zou enerzijds de discriminatie zo goed als weggewerkt worden, en wordt anderzijds de draagkracht van een gezin op een meer rechtvaardige manier gewogen en wordt tegelijkertijd het risico op een Mattheuseffect vermeden.

De afdeling Studietoelagen ontving tot op heden slechts één klacht over de berekeningsbasis van het belastbaar inkomen. Het betreft een kandidate die een beroep wenste te doen op het normaal in aanmerking te nemen referentiejaar van twee jaar voordien, aangezien de moeder op dat ogenblik nog niet opnieuw was gehuwd. De afdeling heeft in haar antwoord omstandig de wetgeving toegelicht, waarna de kandidate geen verder bezwaar meer heeft geformuleerd.

Vraag nr. 104
van 28 mei 2003
van de heer LUC MARTENS

Commissie Zorgvuldig Bestuur – Werking

Door het Mozaïekdecreet werd de Commissie Laakbare Praktijken vervangen door de Commissie Zorgvuldig Bestuur (CZB). De CZB ging pas dit schooljaar van start.

Binnen de CZB is er een kamer voor het basisonderwijs en een kamer voor het secundair onderwijs, de centra voor leerlingenbegeleiding (CLB), het deeltijds kunstonderwijs en het volwassenenonderwijs. De Commissie kijkt toe op handelsactivitei-

ten, reclame en sponsoring op school, eerlijke concurrentie, kosteloos onderwijs, enzovoort.

1. Hoe is de Commissie samengesteld ?
2. Hoe is de vertegenwoordiging van de netten ?
3. Wat is de frequentie van de vergaderingen ?
4. Wat waren tot op heden de meest voorkomende vragen ?
5. Hoe en binnen welke tijdsperiode worden de vragen beantwoord ?
6. Hoe worden de beslissingen genomen en zijn ze bindend ?
7. Bestaat er tegen de beslissingen van de CZB een beroepsmogelijkheid ?
8. Is het de bedoeling dat door de beslissingen van de CZB een zekere interne jurisprudentie wordt gecreëerd ?

Antwoord

De Commissie Zorgvuldig Bestuur is samengesteld overeenkomstig artikel V.22 van het decreet van 13 juli 2001 betreffende het onderwijs XIII-Mozaïek : één deskundige op het gebied van de consumentenbescherming, één vertegenwoordiger uit de bedrijfswereld en twee leden vertrouwd met het ruime onderwijsveld. De voorzitter van de Commissie is een emeritusvoorzitter van het Arbeidshof. De concrete samenstelling is gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 24 februari 2003 en gaat als **bijlage 1**.

De Commissie vergadert afhankelijk van het aantal ingediende vragen en klachten. Zo zijn in de eerste helft van 2003 vijf vergaderingen gehouden.

De meeste vragen en klachten zijn gesitueerd binnen de thema's kosteloosheid en handelsactiviteiten door scholen. Alle vragen en klachten die de Commissie behandelt, staan vermeld op de website van de Commissie : www.ond.vlaanderen.be/zorgvuldigbestuur.

De Commissie levert een inspanning om de vragen en klachten binnen 60 dagen te beantwoorden.

De manier waarop de Commissie Zorgvuldig Bestuur adviezen en beslissingen opstelt, blijkt uit het

reglement van orde, dat is gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 11 maart 2003 (**bijlage 2**).

Tegen een beslissing van de Commissie Zorgvuldig Bestuur kan men in beroep gaan bij de minister van Onderwijs.

Het is inderdaad de bedoeling om op termijn per thema (kosteloosheid, eerlijke concurrentie, reclame en sponsoring, handelsactiviteiten, politieke activiteiten) een jurisprudentie op te bouwen ten dienste van de scholen.

Door ruime aandacht te geven aan de adviezen en beslissingen van de Commissie is het mogelijk dat scholen een houvast krijgen binnen het domein zorgvuldig bestuur. Ook voor andere instanties (inspectie, verificatie, schoolbesturen) wordt het duidelijk over welke ruimte de scholen beschikken om een eigen beleid inzake zorgvuldig bestuur te voeren.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 105 van 28 mei 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteitscholen – Domicilievereiste

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 89 van 28 maart 2003 bevestigt de minister dat op basis van de gegevens van het Ministerie van Onderwijs kan worden afgeleid dat drie leerlingen van Franstalige basisscholen in de Rand niet in de faciliteitengemeenten gedomicilieerd zijn, in tegenstelling tot wat de taalwetgeving terzake voorschrijft (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 30 mei 2003, blz. 2418).

Kan de minister medelen of in deze drie gevallen de nodige maatregelen werden genomen om de betrokken leerlingen van de scholen te verwijderen ?

Antwoord

Het schoolhoofd is verantwoordelijk voor de correcte toepassing van de taalwet, wat dus inhoudt dat een leerling niet kan worden ingeschreven indien hij niet voldoet aan de voorwaarden van de taalwet.

Naar aanleiding van een bezoek van de verificatiediensten, of bij een volgend bezoek van de Taalin-

inspectie, zou een verdere aanwezigheid van een leerling die niet aan de voorwaarden voldoet, niet onopgemerkt voorbijgaan. Maar ingaande op zijn directe vraag, moet ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger antwoorden dat de administratie zelf niet ter plaatse is gaan nakijken of de leerlingen die door de Taalinspectie werden geschrapt, van de school werden verwijderd.

Vraag nr. 106
van 28 mei 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteitenscholen – Lessen Nederlands

In haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 68 van 14 februari 2003 van collega Karim Van Overmeire stelt de minister dat het zinvoller is te proberen de kwaliteit van het onderricht Nederlands in de Franstalige faciliteitenscholen te verhogen, dan de schoolkeuze van de ouders te betwisten (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 4 april 2003, blz. 1964).

Kan de minister meedelen hoe zij de verbetering in kwaliteit van de lessen Nederlands denkt te verwezenlijken, in de wetenschap dat de enige inbreng van de Vlaamse Gemeenschap in het Franstalige faciliteitenonderwijs op dit ogenblik bestaat uit een jaarlijkse belangrijke financiële injectie ?

Antwoord

De financiële injectie waarop de Vlaamse volksvertegenwoordiger wijst, is in werkelijkheid een recht op subsidiëring, afgeleid uit de combinatie van de grondwettelijke regels inzake onderwijs en de specifieke rechten die in de taalwet van 30 juli 1963 zijn opgenomen.

De Franstalige faciliteitenscholen krijgen niet alleen werkingsmiddelen, maar ook lestijden. In de faciliteitengemeenten mag kleuter- en lager onderwijs verstrekt worden in het Frans, indien deze taal de moedertaal of gebruikelijke taal is van het kind én het gezinshoofd woont in één van de zes bedoelde Randgemeenten. Hiertoe kunnen Franstalige scholen georganiseerd worden op dezelfde wijze als voor de taalgrensgemeenten het geval is. Het onderricht in de tweede taal Nederlands is er verplicht en bedraagt vier lessen per week in de tweede graad en acht lessen per week in de derde graad.

Om kwaliteitsvol onderwijs te garanderen, moeten alle leerlingen aan de eindtermen voldoen. De inspectie van het onderwijs in de Franstalige scholen in de faciliteitengemeenten blijft echter een probleem.

Het protocolakkoord van 24 mei 1973 tussen de toenmalige ministers Toussaint en Calewaert bepaalt dat de pedagogische inspectie wordt verzekerd door het Franstalige departement.

De Vlaamse Gemeenschap kan momenteel noch de inhoud van het onderwijs, noch de kwaliteit ervan controleren. De Vlaamse inspectie heeft bijgevolg geen greep of zicht op de hoeveelheid, de inhoud of de kwaliteit van de aangeboden lessen Nederlands. Het is één van de onderwijsknelpunten die dringend moeten worden besproken met de federale regering en de Franse-Gemeenschapsregering (het Overlegcomité). De nog bestaande protocolakkoorden over het faciliteitenonderwijs staan praktisch de kwaliteitscontrole van de lessen Nederlands in de Franstalige faciliteitenscholen in de weg. De Vlaamse regering heeft reeds initiatief genomen om dit protocolakkoord te herzien.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
 VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 173
van 16 mei 2003
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

De Reukens Aartselaar – Stand van zaken

Reeds op 26 oktober 2001 heb ik de minister een schriftelijke vraag gesteld over de mogelijke bestemming van het gebied "De Reukens" in Aartselaar. Vanuit de gemeente zelf werd geopperd deze gronden te bestemmen als bosuitbreidingsgebied. De minister meldde dat haar diensten de gemeente Aartselaar zouden adviseren bij haar project (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7-8-9 van februari-maart 2002, blz. 907).

Kan de minister meedelen of haar diensten inmiddels advies verleend hebben bij dit project ?

Wat is de stand van zaken m.b.t. de ontwikkeling van bosgebied aan "De Reukens" in Aartselaar ?

Antwoord

(Het antwoord werd verstrekt door de opvolger terzake van mevrouw Dua, de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking – red.)

Uit het overleg tussen de gemeente Aartselaar en de afdeling Bos en Groen werd besloten dat de concrete uitwerking van het project "De Reukens" via een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (GRUP) zal worden voorbereid. Het gemeentebestuur is bevoegd om dit te coördineren.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar van Aartselaar heeft ons hieromtrent meegedeeld dat eerstdaags, door het aangestelde studiebureau Iris Consulting, het tweede voorontwerp van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan zal worden ingediend.

**Vraag nr. 174
van 16 mei 2003
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Verkaveling Kontich – Waterhuishouding

De meerderheid van de gemeenteraad van Kontich heeft het licht op groen gezet voor de ontwikkeling van een nieuwe grote verkaveling op een terrein van ongeveer 6 ha groot. Dit terrein is gelegen midden in het Kontichse centrum en wordt ingesloten door straten, zoals Ooststatiestraat, 's Herenlei, Sleutelstraat en Duffelsesteenweg.

Naast de verkeersproblemen die een nieuwe grote verkaveling met zich zal meebrengen, gelet op de huidige verkeersdrukte in het centrum van Kontich, is de problematiek van de waterhuishouding van dit gebied zeer belangrijk. Het grondwater van deze terreinen ligt zeer dicht tegen de oppervlakte. Bij het graven van een put van 40 cm diep komt het al aan de oppervlakte. In dit gebied ontspringen meerdere bronnen en ook de Bautersembeek.

De bouwpromotor heeft inmiddels een aantal maatregelen genomen die wateroverlast in de toekomstige wijk moeten voorkomen, maar toch stellen wij ons ernstige vragen bij de invulling van zo'n gebied. De waterhuishouding van de volledige gemeente kan door de ontwikkeling van deze terreinen grondig verstoord worden. Verzakkingen en scheuren aan de nabijgelegen huizen zijn niet ondenkbaar, vermits vele van die huizen op een "sloef" gebouwd zijn.

1. Is het verantwoord dat brongebieden, ook al staan ze nog steeds ingekleurd als woongebied, ontwikkeld worden om te bebouwen ?
2. Heeft de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) reeds kennis genomen van de waarde van dit gebied, gelet op de natuurlijke structuur, de aanwezigheid van bronnen en dergelijke meer ?
3. Is dit gebied opgenomen in het register van de NOG-gebieden (van nature overstroombare gebieden) of ROG-gebieden (recentelijk overstroomde gebieden)?
4. Op welke manier wordt dit dossier door de diensten van de minister op zijn mogelijkheden onderzocht ?

NB. Een vraag over deze problematiek werd op 12 maart 2003 gesteld aan minister Van Mechelen (vraag nr. 101).

Antwoord

(Het antwoord werd verstrekt door de opvolger terzake van mevrouw Vera Dua, de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking – red.)

1. Voor een duurzame ontwikkeling van onze leefomgeving is bouwen in waterrijke gebieden, zij het nu kwelzones of overstromingszones, niet aangewezen. Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen stelt dat de ruimtelijke ontwikkelingen rekening moeten houden met het fysisch systeem.

Het ontwerp van decreet integraal waterbeleid stelt als één van de beginselen van het integraal waterbeleid dat het watersysteem een van de ordenende principes is in de ruimtelijke ordening. Het watersysteem moet daarbij gerespecteerd worden, zo niet ontstaan er ongewenste problemen van wateroverlast. De provinciale structuurplannen hebben dit verder ingevuld. Ook de gemeentelijke structuurplannen moeten met dit principe rekening houden.

Dit impliceert dat, waar bestaande bestemmingen niet verenigbaar zijn met het watersysteem, er moet worden gewerkt aan een herziening van de ruimtelijke plannen. Dit is het geval voor woongebieden of woonuitbreidingsgebieden waarvoor op basis van de huidige kennis blijkt dat het bouwen van woningen schadelijke effec-

ten kan hebben op bijvoorbeeld een nabijgelegen woonwijk.

2. Mijn administratie heeft geen specifieke gegevens over of plannen rond dit gebied beschikbaar.
3. Dit gebied grenst aan een NOG-gebied, dat wel al deels bebouwd werd, en ligt niet in een ROG-gebied.
4. Dit dossier werd niet door mijn diensten onderzocht. Zolang het decreet integraal waterbeleid niet van kracht is, is er geen verplichting voor de vergunningverlenende overheid om een water-toets uit te voeren waarbij advies gevraagd kan worden aan de waterbeheerder. De afdeling Water wordt doorgaans enkel om advies gevraagd voor gebieden die in de invloedssfeer liggen van een onbevaarbare waterloop van eerste categorie.

De beoordeling van de bestemming van het gebied is de bevoegdheid van de minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening. Eerder dit jaar heeft mijn voorganger, minister Vera Dua, een schrijven gericht aan collega Van Mechelen met het voorstel om er de gemeenten op te wijzen dat ze, gelet op de golf van overstromingen van de laatste jaren, omzichtig moeten omspringen met het bebouwen van woongebieden en woonuitbreidingsgebieden.

(Antwoord Dirk Van Mechelen : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 16 mei 2003, blz. 2305 – red.)

**Vraag nr. 175
van 16 mei 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Openbare rioleringen – Cross border lease

Enige tijd geleden verklaarde de minister tijdens een informatievergadering voor burgemeesters en secretarissen dat de gemeenten die een zogenaamde US-cross-border-leasetransactie aangaan, niet moeten rekenen op subsidies voor de aanleg of aanpassing van hun rioleringsnet.

Nochtans heeft de minister van Binnenlandse Aangelegenheden de gemeenten groen licht gegeven voor die werkwijze.

Dit lijkt mij dan ook in tegenspraak met elkaar.

Overigens heeft de minister naar verluidt recentelijk een gesprek gehad met financiële adviseurs die de gemeenten bij de totstandkoming van een dergelijke transactie begeleiden. Zij zou bij dat gesprek begrip hebben opgebracht voor dergelijke operaties.

Kan de minister dat bevestigen ?

Betekent dit eventueel dat haar uitspraak inzake het niet langer subsidiëren van rioleringswerken voorbarig is geweest ?

Antwoord

(Het antwoord werd verstrekt door de opvolger terzake van mevrouw Dua, de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking – red.)

Zoals mijn voorgangster mevrouw Vera Dua op 29 april 2003 in de Commissie voor Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening naar aanleiding van een interpellatie van de heer Erik Matthijs heeft toegevoegd, is het zeker niet zo dat gemeenten nu a priori zullen worden geweigerd voor subsidiëring omdat er een cross border lease wordt afgesloten (*Handelingen Commissievergadering nr. 211 van 29 april 2003, blz. 3 – red.*).

Dit betekent dat bij de opmaak van een volgend studieprogramma die projecten lager in de prioritering zullen terechtkomen dan projecten van gemeenten die geen cross border leasing afsloten. Gelet op het beperkte budget en het aantal ingediende projecten door de gemeenten, betekent dit wellicht dat een aantal projecten zullen moeten worden doorgeschoven naar een later programma-jaar.

Deze lagere prioritering is immers ingegeven vanuit de nood bij de gemeenten aan ondersteuning van rioolprojecten. Aangezien gemeenten die een cross border lease afsloten bijkomende inkomsten genereren, en deze inkomsten voortvloeiend uit de aanwezige infrastructuur kunnen investeren in de aanleg en het onderhoud van deze infrastructuur, meen ik dat de andere gemeenten hiervoor extra moeten worden ondersteund.

Ik vind het dan ook logisch dat middelen die voortvloeien uit de bestaande infrastructuur, ook terugvloeien naar de aanleg en het onderhoud van deze infrastructuur. Ik deel bijgevolg de visie van mijn voorgangster dat deze gemeenten de inkomsten die zij verwerven via het afsluiten van een cross

border lease, investeren in rioleringen om in de toekomst nog recht te kunnen hebben op subsidiëring. Het zou, meen ik, deontologisch niet aanvaardbaar zijn dat dergelijke inkomsten voor andere doeleinden aangewend worden, terwijl men wel van het Vlaams Gewest verwacht dat het meer en meer middelen zou vrijmaken om de uitbouw van het rioleringsnet financieel te ondersteunen.

Deze stelling is zeker niet in tegenspraak met de beslissing van de minister van Binnenlandse Aangelegenheden om de gemeenten groen licht te geven voor het afsluiten van een cross-borderleasecontract, integendeel. Deze stelling vormt een aanvulling op het standpunt van mijn geachte collega.

Vraag nr. 176
van 16 mei 2003
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Milieuboot – Opzet

Dit jaar zal een educatieve milieuboot een aantal waterlopen afvaren, meer specifiek de historische Vlaams-Brabantse kanalen. Aan boord van het schip worden een aantal milieuvriendelijke technieken aangebracht.

1. Op welke manier wordt dit project vanuit de overheid ondersteund ?
2. Is de educatieve milieuboot een initiatief van de Vlaamse overheid of een privé-initiatief ?

Antwoord

(Het antwoord werd verstrekt door de opvolger terzake van mevrouw Dua, de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking – red.)

1. In de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap is er onder programma 61.10 – basisallocatie 33.02 een nominatim subsidie ingeschreven aan de VZW De Milieuboot van 409.000 euro per begrotingsjaar.
2. De milieuboot is een initiatief van de VZW De Milieuboot. De VZW De Milieuboot heeft tot doel, via de organisatie van volgende activiteiten :

- 1) educatieve milieuboottochten,
- 2) wetenschappelijke milieuboottochten, studietoelagen en vormingsactiviteiten, en
- 3) speciale diensten, zoals een info- en documentatiecentrum, een Nieuwsbrief, publicaties, animaties, workshops, tentoonstellingen, enzovoort,

bij te dragen tot een grotere bewustmaking en een beter inzicht in de milieuproblematiek en de natuurontwikkeling, inzonderheid met betrekking tot water, waterlopen en natuur rond het water. De VZW richt zich hierbij op onderwijsinstellingen, verenigingen en groepen uit het brede socio-culturele veld en andere groepen en individuen.

Het project van De Milieuboot is zowel een omvangrijk en betekenisvol informatie-, sensibilisatie- en communicatieproject, als een varend educatief centrum rond integraal waterbeheer.

Vraag nr. 177
van 16 mei 2003
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Ecohuizen – Opzet

Vorige maand werd in de stad Antwerpen, meer bepaald in Borgerhout, een ecohuis geopend. Dit huis heeft de bedoeling aan de bevolking te tonen hoe men milieubewust kan wonen, tuinieren, consumeren en zo meer. Dit is geen alleenstaand project. Elders in Vlaanderen staan er nog ecohuizen.

Blijkbaar worden deze ecohuizen gesubsidieerd.

1. Wie zijn de oprichters van de ecohuizen en op welke manier worden ze beheerd ?
2. Kan de minister medelen waar in Vlaanderen ecohuizen staan ?
3. Op welke wijze worden deze ecohuizen gesubsidieerd ?
4. Op welke manier worden de bestaande ecohuizen gepromoot en bekendgemaakt bij de bevolking ?

Antwoord

(Het antwoord werd verstrekt door de opvolger terzake van mevrouw Dua, de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking – red.)

1. Het EHA! (Ecohuis Antwerpen) is een initiatief van de stad Antwerpen, beheerd door de stedelijke VZW Recyclant.

Elders bestaan er centra die slechts gedeeltelijk vergelijkbaar zijn, en die andere beheersvormen hebben : Kamp C (Westerlo) is van de provincie Antwerpen, het Centrum Duurzaam Bouwen in Heusden-Zolder is een initiatief van het WTCB, het GEC (Gents Ecologisch Centrum) dan weer van milieuorganisaties (NGO's), enzovoort.

In Brussel heeft het BIM plannen voor een vergelijkbaar initiatief, enzovoort.

Uiteraard zijn er nog tal van andere milieu-educatieve centra en infrastructuren, gemeentelijk, intercommunaal, provinciaal, privé, gewestelijk, enzovoort.

(WTCB : Wetenschappelijk en Technisch Centrum voor het Bouwbedrijf ; NGO : niet-gouvernementele organisatie ; BIM : Brussels Instituut voor Milieubeheer – red.)

2. Een ecohuis in de betekenis van een echte openbare, duurzame demonstratiewoning (dus geen algemeen NME-centrum) bestaat op dit ogenblik voorzover wij weten in Vlaanderen enkel in Borgerhout (Antwerpen) : het EHA! of Ecohuis Antwerpen (*NME : natuur- en milieueducatie – red.*).

In Berlaar is er wel de nulenergiewoning Solar 2000, maar dat is een bewoonde privé-woning, die slechts na afspraak bezocht kan worden.

Concrete plannen voor een met het EHA! vergelijkbaar openbaar initiatief bestaan er voorzover wij weten op dit ogenblik enkel in Anderlecht (het project van het BIM). Er zijn natuurlijk nog tal van andere, meer algemene NME-centra en demonstratieprojecten.

3. Er is geen enkele algemene of structurele subsidiëring voor "ecohuizen".

Het EHA! werd opgestart als project in het kader van het Urban-programma 1996-1999 en

ontving op die manier een (beperkte) startsubsidie van de Europese Unie en Vlaanderen.

Daarnaast werden enkele deelprojecten ingediend bij specifieke subsidieprogramma's vanuit de Vlaamse overheid, zoals de subsidie voor demonstratieprojecten rond duurzame en hernieuwbare energie, of de subsidie rond groenen en natuurprojecten (bv. de daktuin).

Het EHA! wordt wel met advies bijgestaan door een aantal Vlaamse instanties, zoals de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) en de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM).

Het EHA! kon verder rekenen op een belangrijke bijdrage van de privé-sector, zowel financiële als in materiaalsponsoring. Een veertigtal privé-bedrijven hebben samen op die manier aan het project bijgedragen.

4. Deze aanpak verschilt sterk van project tot project.

Het EHA! is een bij uitstek laagdrempelig centrum dat zich richt op een zeer breed publiek.

Het positioneert zich niet enkel als passieve informatievoorziening, maar ook als (inter)actieve, boeiende, educatieve attractie voor individuen, gezinnen, groepen en scholen, en koos dan ook voor een professionele marketingcampagne, gericht op een breed publiek (folders, affiches, tv-spots, mailings, perscampagne, een dagelijks kwisje op de lokale televisie, enz.).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN EN BEGROTING,
INNOVATIE, MEDIA
EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 127
van 28 mei 2003
van mevrouw SONJA BECQ

Bedrijventerrein Westrode – Stand van zaken

Reeds geruime tijd wordt vanuit de provincie Vlaams-Brabant en meer bepaald Halle-Vilvoorde het tekort aan bedrijventerreinen aan de orde gesteld.

In het kader van het "urgentieproject" voor knelpuntterreinen wordt onder meer de mogelijkheid voor de ontwikkeling van het bedrijventerrein in Westrode (Meise) opgenomen (cfr. mijn schriftelijke vraag nr. 138 van 14 juni 2002 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 4 oktober 2002, blz. 224).

Daarin speelt ook de ontsluitingsproblematiek naar de A12 mee, waarvoor (opnieuw) een streefbeeldstudie werd opgemaakt.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. het bedrijventerrein Westrode ?
2. Welke factoren moeten nog aan de orde komen vooraleer hierin een definitieve beslissing wordt genomen ?
3. Wanneer wordt de definitieve beslissing verwacht ?
4. Wat is de stand van zaken m.b.t. de streefbeeldstudie ?
5. Wie wordt er bij de opmaak hiervan betrokken ?
6. Wat zijn de krachtlijnen die gelden bij de opmaak ervan ?
7. Wanneer worden de definitieve voorstellen verwacht en wanneer en aan wie zullen ze worden voorgelegd ?

Antwoord

(Het antwoord werd verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen als Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie – red.)

1. De huidige stand van zaken in dit dossier is als volgt.

In mijn opdracht heeft de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) het overleg georganiseerd over dit knelpuntterrein. Drie coördinatievergaderingen werden gehouden met de meest betrokken partijen : de provincie Vlaams-Brabant, de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij (GOM) Vlaams-Brabant, de gemeente Meise, de intercommunale Haviland en de afdeling Wegen en Verkeer (AWV) Vlaams-Brabant. Ad hoc werd ook de afdeling Juridische Dienstverlening van het departement Leefmi-

lieu en Infrastructuur (LIN) betrokken. Op basis van dit overleg werden de knelpunten, onder meer op juridisch vlak, geïnventariseerd, wat moet toelaten een oplossingsscenario uit te werken.

De provincie Vlaams-Brabant heeft momenteel een trekkersrol in de totstandkoming van een verantwoorde oplossing. Vermits nog verschillende oplossingsrichtingen mogelijk zijn, werd, na de laatste coördinatievergadering van 3 april 2003, afgesproken dat de provincie Vlaams-Brabant zich verder zal beraden over het te volgen scenario. Momenteel wordt gewacht op dit provinciaal voorstel, alvorens in de schoot van de Vlaamse regering een mogelijke besluitvorming voor te bereiden.

2. De provincie Vlaams-Brabant zal alle noodzakelijke aspecten onderzoeken. Van belang is een duurzaam ontwikkelingsschema, het oplossen van de juridische knelpunten, een gepaste ontsluiting, enzovoort.
3. Een definitieve beslissing kan worden voorbereid op basis van een coherent voorstel van de provincie Vlaams-Brabant.
- 4, 5, 6 en 7. De stand van zaken, de krachtlijnen, de afsluiting en de verdere doorwerking van de streefbeeldstudie betreffen een bevoegdheid van mijn collega, minister Bossuyt.

GILBERT BOSSUYT

VLAAMS MINISTER
VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN
EN ENERGIE

Vraag nr. 302
van 16 mei 2003
van de heer DIRK HOLEMANS

R4 West Zelzate – Verkeersintensiteiten

In maart 2003 ging de Westerscheldetunnel open. Over de impact hiervan op de verkeersstromen in Vlaanderen zijn de meningen verdeeld. Dit kwam ook tot uiting in de behandeling van dit dossier via vragen en interpellaties in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie van het Vlaams Parlement.

Om dit debat te kunnen objectiveren, is er nood aan concrete cijfers over de huidige verkeersinten-

siteit en de tendens inzake verkeersstromen vóór de opening van de Westerscheldetunnel.

Graag vernam ik dan ook voor alle plaatsen waar metingen zijn verricht op de R4 West van Zelzate tot de aansluiting op de gewestweg Oudenaardsesteenweg N60 :

- a) de verkeersintensiteiten volgens de meest recente metingen ;
- b) de verkeersintensiteiten in de voorbije jaren van de legislatuur ;
- c) de prognoses inzake wijziging van de verkeersintensiteiten (stabilisering, stijging ?) op korte en middellange termijn die hieruit kunnen worden afgeleid.

Antwoord

1. De verkeersintensiteiten (wekdaggemiddelden uitgedrukt in personenwagenequivalenten per dag van 6 tot 22 uur) op de R4 West volgens de meest recente beschikbare meetgegevens zijn als volgt.

Gent (Mariakerke) R4 kmp. 43,2 ten noorden van de gewestweg N9 – Brugsevaart :

Gewestweg R4 West	Richting Gent	Richting Zelzate
April 2003	12.689	12.362
Maart 2003	11.819	12.479
Februari 2003	11.206	11.679
Januari 2003	10.186	10.976

Gent (Mariakerke) R4 aan kmp. 42,6 ten zuiden van de gewestweg N9 – Brugsevaart :

Gewestweg R4 West	Richting Gent	Richting Zelzate
April 2003	13.707	13.847
Maart 2003	13.708	13.974
Februari 2003	13.703	13.286
Januari 2003	14.258	12.501

(kmp. : kilometerpunt – red.)

Het verschil tussen bovenvermelde twee tabellen (op de R4 West) is te verklaren door de toelevering van verkeer van de gewestweg N9.

De gemiddelde wekdagintensiteiten tonen aan dat de opening van de Westerscheldetunnel op 15 maart 2003 geen significante toename van het verkeer op de R4 West teweegbracht. Ook uit de verkeerstellingen uitgevoerd door de Rijkswaterstaat van Nederland – directie Zeeland (april 2003), blijkt dat de verkeersintensiteiten aan de grensovergangen met Vlaanderen nagenoeg constant zijn gebleven. Op de gewestweg N474 komende van Sas van Gent, is er in de periode van 17 maart tot 11 april 2003 een verkeersafname van 1 % vastgesteld. Op de N423 Traktaatweg in Zelzate is er een verkeers-toename van 2 % waargenomen. De verhoudingen personenauto's – vrachtauto's zijn ten opzichte van februari 2003 constant gebleven.

2. De verkeersintensiteiten op de R4 West in de voorbije jaren evolueerden als volgt.

Gent (Mariakerke) R4 kmp. 43,2 ten noorden van de gewestweg N9 – Brugsevaart :

Gewestweg R4	Richting Gent	Richting Zelzate
April 2003	12.689	12.362
April 2002	11.602	12.299
April 2001	9.992	10.592
April 2000	9.980	11.003

Gent (Mariakerke) R4 aan kmp. 42,6 ten zuiden van de gewestweg N9 – Brugsevaart :

Gewestweg R4	Richting Gent	Richting Zelzate
April 2003	13.707	13.847
April 2002	13.064	14.015

De gemiddelde wekdagintensiteiten over de verschillende jaren tonen een toename van het verkeer aan, met 4% op jaarbasis.

3. Prognoses inzake wijziging van de verkeersintensiteiten op korte en middellange termijn zijn niet eenvoudigweg te maken op basis van de beschikbare gegevens. Een toename van het verkeer op een sectie van de R4, betekent niet per definitie dat het verkeer in het algemeen toegenomen is ; dit kan immers evenzeer het gevolg zijn van een gewijzigde verkeerscirculatie in de binnenstad. Enige voorzichtigheid bij de interpretatie is dan ook aangewezen.

In een studie die voorafging aan de opening van de Westerscheldetunnel (Tritel, juni 2001) werd

binnen het multimodaal verkeersmodel van de provincie Oost-Vlaanderen de belasting van het wegennetwerk onderzocht. Een significante invloed bleek zich te beperken tot de onmiddellijke omgeving van Zelzate (Traktaatweg). Eens voorbij de N49 bleken de effecten minder uitgesproken. De modelresultaten lijken nu dus bevestigd te worden door de waarnemingen op het terrein.

De verkeersevolutie wordt in elk geval verder opgevolgd in samenwerking met Rijkswaterstaat, directie Zeeland.

Vraag nr. 303
van 16 mei 2003
van de heer CARL DECALUWE

N43 Pottelberg Kortrijk – Verkeerssituatie

De verkeerslichten langs de Pottelberg (N43) in Kortrijk ter hoogte van het op- en afrittencomplex met de R8 zijn nog steeds niet in gebruik. Deze driekleurige lichtsignalisatie, met apparatuur voor verkeersbeïnvloeding door het openbaar vervoer, werd reeds in de zomer van 1999 geplaatst.

Volgens de voorganger van de minister is de oorzaak van deze situatie een onderschatting van de verkeersintensiteit. Hierdoor dient nu eerst het kruispunt van de Pottelberg met de Engelse Wandeling te worden heraangelegd. Er werd vastgesteld dat dit nabijgelegen kruispunt een directe invloed heeft op de verkeersafwikkeling van het op- en afrittencomplex. Inmiddels zou er hiervoor een nieuw ontwerp zijn opgemaakt. De snelheidsborden op deze verkeersdrukke locatie zijn echter van het type "70 km/u".

1. Kan de minister een overzicht geven van de ongevallen die de laatste vier jaar gebeurden op de Pottelberg (N43) in Kortrijk ?

Hoeveel daarvan waren met dodelijke afloop, met gekwetsten, met louter materiële schade ?

Hoeveel fietsers en voetgangers waren bij deze ongevallen betrokken ?

2. Is een maximale snelheid van 70 km/uur verantwoord op deze locatie ?

Zo ja, waarom ? Zo neen, wat onderneemt de minister om de situatie te wijzigen ?

3. Wat onderneemt de minister om dergelijke jarenlangdurende verkeersaanpassingen in de toekomst te vermijden ?

Heeft de minister hiertoe concrete plannen en zo ja, welke ? Zo neen, waarom acht de minister dit niet opportuun, niettegenstaande er in dergelijke situaties grote investeringssommen onbenut blijven, de onveilige situatie veel te lang duurt en dit ergernis wekt bij de gebruikers van de betrokken gewestweg ?

4. Wanneer zal de verkeerssituatie ter hoogte van het op- en afrittencomplex en het kruispunt met de Engelse Wandeling langs de Pottelberg finaal opgelost zijn ?

Wat zal dit project uiteindelijk globaal hebben gekost ?

Antwoord

1. De ongevalgegevens van 2000 zijn de meest recente gecorrigeerde beschikbare gegevens.

Tijdens de periode 1998-2000 gebeurden in de 400 meter lange zone, vanaf het kruispunt Rodenburgstraat tot en met het kruispunt Engelse Wandeling, 13 ongevallen, met 1 zwaargewonde en 20 lichtgewonden, waarvan 4 lichtgewonde fietsers.

2. De huidige maximaal toegelaten snelheid is reeds een tiental jaar van toepassing.

Deze reglementering is gebaseerd op volgende factoren : het algemeen wegbeeld, de aanwezigheid van aanliggende gemarkeerde fietspaden en het beperkt aantal private toegangen in de zone buiten de grote ring.

Het complex zelf is een verkeersgebied. Voorbij het complex, richting centrum, verandert het wegbeeld en is een maximaal toegelaten snelheid van 50 km/uur van toepassing vanaf het kruispunt N43 – Engelse Wandeling – Bruyningstraat.

3. In antwoord op deze vraag verwijs ik naar mijn antwoord op vraag nr. 243 van 28 februari 2003 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger, waarin de specifieke redenen voor de vertraging uiteengezet werden (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 2 mei 2003, blz. 2138 – red.*). Het is dan ook niet aan de orde om de geschetste problematiek te veralgemenen.

4. De timing zoals vooropgesteld in mijn antwoord op vraag nr. 243 van 28 februari 2003 is tot nader order nog steeds actueel.

De kostprijs met inbegrip van de driekleurige lichtsignalisatie mag worden geraamd op 620.000 euro.

**Vraag nr. 304
van 16 mei 2003
van de heer CARL DECALUWE**

Oudenaardsesteenweg Kerkhove – Wegdek

De slechte staat van het wegdek van de Oudenaardsesteenweg in Kerkhove veroorzaakt trillingen die op de duur enkele woningen in deze straat doen scheuren.

1. Welke maatregelen neemt de minister om de slechte staat van het wegdek van de Oudenaardsesteenweg aan te pakken ?
2. Wat is de concrete timing voor de uitvoering van de noodzakelijke herstellingen ?

Wat is de geraamde kostprijs ?

3. Welke maatregelen kunnen worden genomen om de vrachtwagens, die frequent deze weg gebruiken, de opgelegde snelheidsbeperkingen te doen naleven ?

Antwoord

1. Het driejarenprogramma 2003-2005, goedgekeurd door mijn voorganger Steve Stevaert op 18 december 2002, voorziet in 600.000 euro in 2004 voor het structureel onderhoud op de N8 in Avelgem, tussen km 65,4 en km 68,768 (project nr. 1348).

De Oudenaardsesteenweg in Kerkhove is gesitueerd tussen bovenvermelde kilometerpunten.

2. De werken zullen in het voorjaar van 2004 aanbesteed worden. De aanvang mag na de bouwvakantie van 2004 verwacht worden. Een gedetailleerde raming van de kostprijs werd nog niet opgemaakt.
3. Om de vrachtwagens de opgelegde snelheidsbeperkingen te doen naleven, dienen de politiediensten geregeld snelheidscontroles uit te voeren.

**Vraag nr. 305
van 16 mei 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Kruispunten Maastrichterweg Lanaken – Heraanleg

Sinds de Maastrichterweg in Lanaken in 2001 een nieuwe asfaltlaag kreeg, nodigt deze weg nog meer uit tot hoge snelheden. De ongevallen werden zichtbaar zwaarder. Het afgelopen jaar waren er minstens vier bijzonder zware aanrijdingen, waarbij één dode te betreuren viel. En zo waren er nog op 26 april jongstleden drie voertuigen volledig vernield.

Het stelt de bewoners dan ook enigszins gerust dat er nog dit jaar een oplossing beloofd is. Uit de informatie van de Vlaamse overheid kan worden afgeleid dat "zwart punt nr. 14" in Lanaken nog dit jaar heraangelegd zal worden. Het betreft de kruispunten Maastrichterweg-Henri Dunantstraat en Maastrichterweg-Wijngaardstraat.

1. Wat is de concrete stand van zaken m.b.t. de heraanleg van dit "zwart punt" in Lanaken ?
2. Wanneer starten de werken effectief ?
3. Wat houdt de heraanleg concreet in ?

Antwoord

Het betrokken gevaarlijke punt is opgenomen in het jaarprogramma 2003 voor het wegwerken van gevaarlijke punten en wegvakken in Vlaanderen. Er is opdracht gegeven aan de Tijdelijke Vennootschap 3V om de studie van dit punt uit te voeren.

Het is nog te vroeg om te kunnen antwoorden op de deelvragen 2 en 3. Eerst moet de studie uitgevoerd zijn en goedgekeurd worden door de Provinciale Auditcommissie.

**Vraag nr. 306
van 28 mei 2003
van de heer CARL DECALUWE**

Luchthaven Oostende – Infrastructuurwerken

Voor de financiering van haar uitgaven beschikt de regionale luchthaven Oostende over een exploitatiedotatie. Tot op heden heeft het Vlaams Gewest steeds gezorgd voor de nodige middelen om de uit-

gestrekte luchthaveninfrastructuur in stand te houden en te moderniseren.

In dat kader werkt de luchthaven van Oostende momenteel aan volgende projecten:

- herstellingswerkzaamheden aan de inschepingsvloer voor het passagiersgebouw ;
- verlenging van de taxibaan en plaatsen van bijkomende verlichting zodra de toename van het verkeer die noodzakelijk maakt ;
- verbreding en versterking van de bestaande taxibanen ;
- aanleg van een volledige ringweg aan luchtzijde ;
- verdere aanpassing en modernisering van de luchthavengebouwen en hun omgeving;
- bouw van een nieuwe materieelloods ;
- plaatsing van olieafscheiders ;
- aanleg van een gescheiden rioleringsstelsel ;
- vervanging van een brandweervoertuig en een borstelmachine voor sneeuwruiming ;
- installatie van een perimeterdetectiesysteem.

1. Wat is de geraamde kostprijs van elk van deze tien projecten ?

2. Wanneer worden deze projecten gerealiseerd ?

Antwoord

Herstellingswerkzaamheden aan de inschepingsvloer voor het passagiersgebouw

De herstelling van de laadvloer fase II werd vastgelegd in 1999 en is uitgevoerd. De herstellingen aan Apron I, geraamd op 990.000 euro, zal ingeschreven worden op het investeringsprogramma van een van de volgende jaren, naargelang de financiële mogelijkheden.

Verlenging van de taxibaan en plaatsen van bijkomende verlichting zodra de toename van het verkeer die noodzakelijk maakt

Dit project, geraamd op 3,8 à 4 miljoen euro naargelang de uitvoeringsvarlante, zal uitgevoerd worden zodra de noodzaak hiertoe bestaat.

Verbreding en versterking van de bestaande taxibanen

Een herstellen van de taxiweg werd reeds uitgevoerd (230.000 euro, vastgelegd in 1999). Het verbreden en versterken bestaande taxiways, geraamd op 620.000 euro, zal opgenomen worden op het investeringsprogramma van een van de volgende jaren, naargelang de financiële mogelijkheden.

Aanleg van een volledige ringweg aan luchtzijde

De aanleg van een interne verbindingsweg tussen het huidige laadplatform en de luchthavengebonden bedrijvzone (1,5 miljoen euro, vastgelegd in 2000) werd verwezenlijkt. De verdere aanleg van een volledige ringweg aan luchtzijde kan in fasen verwezenlijkt worden, afhankelijk van de budgettaire mogelijkheden.

Verdere aanpassing en modernisering van de luchthavengebouwen en hun omgeving

De luchthavengebouwen en hun omgeving werden de laatste jaren over grote delen grondig gemoderniseerd.

Ik verwijs hier naar de voornaamste projecten :

- aanleggen van een parkeerterrein: 140.000 euro, vastgelegd in 1998, uitgevoerd ;
- opruimen passagiershal (vertrek- en aankomstzone), 550.000 euro, vastgelegd in 1998 en 1999, uitgevoerd ;
- renovatie van de verkeerstoren, in samenwerking met Belgocontrol : 600.000 euro, vastgelegd in 2001, uitgevoerd ;
- bouw van een wachtpost voor toegangscontrole, douane en luchthavenbrandweer aan de luchthavengebonden bedrijvzone: 800.000 euro, vastgelegd in 2001 en 2002, wordt eerlang uitgevoerd ;
- renovatie buitengevels technisch gebouw, 118.000 euro, vastgelegd in 2002, in uitvoering ;
- aanpassen van de lokalen voor de luchthavenbeveiliging, 250.000 euro, investeringsprogramma 2003 ;
- renovatie van de trapzaal en gangen vrachtgebouw, 100.000 euro, investeringsprogramma 2004 ;

- aanpassen van het brandweergebouw, 650.000 euro, investeringsprogramma 2004.

Bouw van een nieuwe materieelloods

Dit project wordt verder bestudeerd met het oog op realisatie in de eerstvolgende jaren.

Plaatsing van olieafscheimers

Leveren en plaatsen van drie olieafscheimers : 380.000 euro, vastgelegd in 2001, uitgevoerd.

Aanleg van een gescheiden rioleringsstelsel

Rioolonderzoek en modellering riool : 130.000 euro, vastgelegd in 2002, uitgevoerd ; reinigen van de riolen : 458.000 euro, vastgelegd in 2003 en uitgevoerd ; aanpassingen aan het rioleringsnet : 25.000 euro, investeringsprogramma 2003, in uitvoering.

De afkoppelen van lozingen op verschillende plaatsen (450.000 euro), het ombouwen van de vijver aan de Kalkaert tot opvangbekken (650.000 euro) en het vernieuwen van riolen (350.000 euro) worden verder onderzocht met het oog op realisatie in de eerstvolgende jaren.

Vervanging van een brandweervoertuig en een borstelmaschine voor sneeuwruiming

De vervangingsaankoop van een brandweervagen (600.000 euro) en de aankoop van een sproeiwagen voor ontijzelingsproducten worden onderzocht met het oog op spoedige realisatie.

Installatie van een perimeterdetectiesysteem

Het geïntegreerd toegangscontrolesysteem (525.000 euro, vastgelegd in 2001) werd inmiddels gerealiseerd. Dit zal worden uitgebreid bij de bouw van de nieuwe wachtpost (kostprijs 25.000 euro).

De installatie van een perimeterdetectiesysteem op de nieuwe omheining (raming: 300.000 euro) wordt onderzocht in het kader van de opmaak van het investeringsprogramma 2004.

**Vraag nr. 307
van 28 mei 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Openbaar vervoer – 65-plussers

Uit recente gegevens blijkt dat het kosteloos maken van het openbaar vervoer wel meer ouderen op bus en tram heeft gebracht, maar nog altijd minder dan hun aandeel in de bevolking.

1. Kan de minister cijfers geven over het aandeel van de 65-plussers in vergelijking met het totaal aantal gebruikers van het openbaar vervoer voor de jaren 2000, 2001 en 2002 ?
2. Welke inspanningen zijn er gebeurd in deze periode om 65-plussers te sensibiliseren zoveel mogelijk gebruik te maken van het openbaar vervoer ?
3. Het gratis openbaar vervoer is een leeg cadeau voor 65-plussers met functionele beperkingen of die zich niet op een gepast aanbod kunnen beroepen.

Welke inspanningen zijn er gedurende deze periode gebeurd om ook voor deze beide doelgroepen de mobiliteit te verzekeren ?

Antwoord

1. De 65+-kaart werd in de loop van 2000 ingevoerd, en tegen oktober 2000 hadden alle Vlaamse 65-plussers hun kaart ontvangen.

Vergelijking van het aantal reizigers 65+ met het totaal aantal reizigers:

	Reizigers 65+	Totaal aantal reizigers	Aandeel
2000	18.783.626	240.409.886	7,81 %
2001	27.505.682	265.004.679	10,38 %
2002	28.053.749	318.358.490	8,8 %

2. Volgende inspanningen werden geleverd om de 65-plussers te informeren en te sensibiliseren.

Iedere 65-plusser werd persoonlijk aangeschreven door de Lijn. Samen met het gratis netabonnement kreeg hij/zij een folder met alle informatie over de Omnipas 65+ en enkele praktische tips.

Informatie werd verstrekt aan de pers, de seniorenverenigingen, de gemeentelijke informatie-ambtenaren, met de bedoeling dat zij via hun communicatiekanalen de boodschap overbrachten naar de doelgroep.

De Lijn benadert de 65-plussers – zoals ook de andere doelgroepen – in de Gids voor de Reiziger, op de website van De Lijn en via andere communicatiekanalen.

3. Door de goedkeuring van het decreet "personenvervoer" wordt vanaf 2000 overal in Vlaanderen geleidelijk de basismobiliteit ingevoerd. Elke inwoner van Vlaanderen krijgt recht op een minimumaanbod aan openbaar vervoer. Het recht op openbaar vervoer werd omschreven aan de hand van criteria (loopafstand, frequentie en amplitude) en normen. De Lijn is nu het derde jaar op rij bezig met de implementatie van basismobiliteit in Vlaanderen. Het programma zal waarschijnlijk nog twee jaar in beslag nemen. De bereikbaarheid en de kwaliteit van het openbaar vervoer maakt hiermee een grote sprong vooruit, ook voor de 65-plussers.

De Lijn heeft daarnaast aanzienlijke inspanningen gedaan om de toegankelijkheid voor personen met functionele beperkingen te verbeteren: meer lagevloerbussen en -trams, meer belbussen in landelijke gebieden in het kader van basismobiliteit, veiligere en meer toegankelijke busstations, ... Ook de wegbeheerders worden door De Lijn gesensibiliseerd om de halte-infrastructuur optimaal aan te passen aan de moderne noden. Voorbeelden hiervan zijn het creëren van uitstulpende halten, het streng optreden bij parkeren aan halten, het veiliger maken van de looproutes van en naar de halten, ... Ook de verbetering van de informatie aan de halte, op de bestemmingsaanwijzer van de bus, op elektronische infopanelen in de busstation, op de website van De Lijn, ..., en een permanente klantgerichte attitude van de chauffeurs dragen ertoe bij om bus en tram meer toegankelijk te maken.

In opdracht van De Lijn voert het Toegankelijkheidsbureau een onderzoek naar de toegankelijkheid van de infrastructuur (omgeving en faciliteiten), rollend materieel, informatie en service. Bedoeling is dat, na analyse van gebruikerservaringen en informatie over bestaande richtlijnen in binnen- en buitenland en veldonderzoek, een normenbundel wordt samengesteld voor de bussen en trams, de halteplaatsen, de omgeving en de informatie en dienstverlening. Het project is van start gegaan in september 2001 en bevindt zich momenteel in de eindfase.

Vraag nr. 308
van 28 mei 2003
van de heer JOHAN DE ROO

N44 Aalter-Maldegem – Geluidshinder

De N44 tussen Aalter en Maldegem is uitgegroeid tot een grote verkeersas richting E40, N9 en N49. Daarbij komt dat de N44 tot primaire weg I zal worden omgevormd.

De grotere verkeersdrukke heeft op zijn beurt heel wat geluidsoverlast met zich meegebracht en die verkeersdrukke zal allicht nog toenemen.

1. Wanneer werden er voor het laatst metingen uitgevoerd om na te gaan wat de geluidshinder is voor de omwonenden van de N44 ?
2. Wat zijn de resultaten van deze metingen ?
3. De klachten worden vaak gesitueerd in de omgeving van Aalterbrug (Aalter), de Knokse Weg (Knesselare) en ter hoogte van de Halledreef (Maldegem-Kleit). Worden daar in de toekomst geluidsmetingen in het vooruitzicht gesteld, gericht op lawaaihinder ?
4. Kan op grond daarvan worden overgegaan tot het plaatsen van geluidsschermen en zo ja, op welke termijn ?

Hoeveel bedraagt dan de kostprijs voor de Vlaamse overheid enerzijds en voor de gemeenten anderzijds ?
5. Een alternatief voor de plaatsing van geluidsschermen is de aanleg van een geluidsarme wegverharding.

Wordt dit alternatief overwogen ?

Antwoord

Langs de N44 Aalter-Maldegem werden recentelijk volgende geluidsmetingen uitgevoerd.

Aalter

Metingen van mei en juni 2001 t.h.v. de Brielstraat-Ter Walle en Fatimastraat. Het hoogst gemeten geluidsniveau bedroeg 72, het laagste 69 dB(A). De bijdrage van de gemeente en de kosten voor het plaatsen van een geluidswerend scherm bedragen 40 % en 55 %.

Knesselare

Metingen van 9.5.2001 t.h.v. de Maldegemseweg. Het hoogste gemeten geluidsniveau bedroeg hier 73,5 dB(A), het laagste 60,3 dB(A). De bijdrage van de gemeente in de kosten voor het plaatsen van een geluidswerend scherm bedraagt 32%.

Maldegem

Metingen van 9.5.2001 t.h.v. Kleit : Eikenlaan en Berkenlaan. Het hoogste gemeten geluidsniveau bedroeg hier 75,2 dB(A), het laagste 58,7 dB(A). De bijdrage van de gemeente in de kosten voor het plaatsen van een geluidswerend scherm bedraagt 24 %.

Het plaatsen van geluidswerende schermen langs de N44 kan opgenomen worden op een volgend meerjarenprogramma van de administratie Wegen en Verkeer, indien de betrokken lokale overheid bereid is om hiervoor een module 5 bij het mobiliteitsconvenant af te sluiten. Een definitieve studie wordt in dit geval dan uitgevoerd.

De juiste kostprijs van een scherm kan pas bepaald worden aan de hand van een definitieve studie. Algemeen kan worden gesteld dat de kostprijs voor een geluidsscherm 900 euro per lopende meter bedraagt. Vorig jaar werd op bepaalde wegvakken reeds geluidsscherm asfalt aangelegd. Op dit vlak is er dus geen vermindering van de geluidshinder meer mogelijk.

Vraag nr. 309
van 28 mei 2003
van de heer JOHAN DE ROO

N9 Maldegem-Gent – Streefbeeldstudie

Momenteel wordt gewerkt aan een streefbeeldstudie voor de N9 Maldegem-Gent. Deze gewestweg loopt over het grondgebied van een aantal gemeenten die elk specifieke problemen ervaren m.b.t. de N9.

1. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de streefbeeldstudie van de N9 ?
2. Welke fases doorloopt deze streefbeeldstudie ?
3. Bestaat er een informatie- en inspraakmogelijkheid voor de bevolking ?
4. Wat is de timing voor de uitvoeringsplannen aan de N9 ?

5. Zijn er reeds initiatieven genomen om de veiligheid van de zwakke weggebruiker te verbeteren langs de N9 ?
6. Worden er extra middelen uitgetrokken voor eventuele bijsturingen in het voordeel van voetgangers en fietsers ?

Antwoord

1. Momenteel bevindt de streefbeeldstudie zich in de eerste fase, namelijk de oriëntatiefase.
2. Deze streefbeeldstudie doorloopt twee fases : een oriëntatiefase en een conceptfase.

In de oriëntatiefase worden de context en doelstellingen vastgelegd, de bestaande visies (uit bestaande plandocumenten) en gegevens (bv. verkeersstellingen) verzameld. Ook worden de bestaande ruimtelijke structuur en de bestaande verkeersstructuur beschreven. Ten slotte wordt een aanzet gegeven voor het concept.

In de conceptfase wordt dan een definitief concept uitgewerkt (o.a. type-dwarsprofielen).

3. De opmaak van een streefbeeldstudie wordt begeleid door een stuurgroep waarin onder meer alle lokale overheden vertegenwoordigd zijn. Zij vertolken de visie van het lokale niveau. Daarnaast werd ook het Streekplatform Meetjesland gevraagd om deel uit te maken van de stuurgroep.

Streefbeeldstudies hanteren vaak abstracte concepten en lenen zich niet voor rechtstreekse communicatie naar de burger. Informatie- en inspraakmogelijkheden worden in een latere fase georganiseerd, namelijk naar aanleiding van de opmaak van concrete uitvoeringsplannen. De vragen van de burgers zijn immers steeds zeer concreet (bijv. hoe verloopt de fasering van de werken, hoe is de bereikbaarheid van de handelszaken, start en einde van de werken, parkeermogelijkheden voor de aangelanden, ...).

- 4,5 en 6. De geplande werken ter hoogte van de N9 zijn opgenomen in het meerjarenprogramma 2003-2005, dat aan het Vlaams Parlement meegedeeld werd. Deze projecten zijn bedoeld om de verkeersveiligheid in het algemeen, en in het bijzonder die van fietsers en voetgangers, gevoelig te verhogen. Tevens hebben deze projecten tot doel de leefbaarheid langs de N9 te verhogen.

In het kader van "Veilig Verkeer Vlaanderen" werd voor het wegwerken van de gevaarlijke punten in Vlaanderen een studieopdracht gegeven aan het studiebureau Tijdelijke Vennootschap 3V. De gevaarlijke punten die aangepakt zullen worden in de loop van 2003 en 2004 zijn voor het grote publiek raadpleegbaar op de website wegen.vlaanderen.be. Diverse van deze punten zijn gesitueerd langs de N9-vak Gent-Maldegem. Zoals bekend, wordt er in dit kader in een bijkomend budget van 100 miljoen euro per jaar gedurende vijf jaar voorzien, of 20 miljoen euro per provincie en per jaar.

Vraag nr. 310
van 28 mei 2003
van de heer JOHAN DE ROO

Buslijn 87 Maldegem-Aalter – Evaluatie

In het kader van de basismobiliteit werd lijn 87 Maldegem-Aalter sinds november 2000 versterkt tot een uurfrequentie. De procedure voor de projecten "basismobiliteit" voorziet in een evaluatie na één jaar.

1. Hoeveel evaluaties vonden reeds plaats sedert de invoering van de uurfrequentie op lijn 87 ?
2. Wie wordt betrokken bij deze evaluatie ?
3. Kunnen vaste gebruikers van lijn 87 ook betrokken worden bij toekomstige evaluaties ?
4. Wat zijn de resultaten en gevolgen van de evaluaties van lijn 87 ?
5. Wordt een globale heroriëntering van het aanbod over het volledige traject Maldegem-Aalter in het vooruitzicht gesteld ?
6. Kan de minister een overzicht geven van de toename van het aantal busgebruikers in het licht van de basismobiliteit voor lijn 87 ?
7. Welke inspanningen worden geleverd voor de promotie van het openbaar vervoer op lijn 87 ?

Antwoord

1. Het project Maldegem – Aalter – Knesselare is reeds tweemaal geëvalueerd.
2. Bij de evaluatie zijn betrokken : De Lijn, AWV, Arohm, EMG, Verkeerskunde, de lokale over-

heden, de mobiliteitscel, het provinciebestuur en de externe auditor.

(AWV : *administratie Wegen en Verkeer* ; Arohm : *administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen* ; EMG : *afdeling Elektriciteit en Mechanica Gent – red.*)

3. De Bond van Trein-, Tram- en Busgebruikers vertegenwoordigt de gebruikers en geeft advies aan de openbaar vervoercommissie.
4. Op 1 juli 2002 gebeurde er op vraag van de openbaarvervoercommissie een aanpassing aan de dienstregeling van lijn 87.
5. De Lijn onderzoekt de mogelijkheden van een actualisering van lijn 87 in het kader van het project basismobiliteit Zulte, Deinze en Nevele.
6. In 2002 waren er 64.580 reizigers op lijn 87.
7. In de promotie van lijn 87 staat de samenwerking met de lokale overheden centraal. Deze partners hebben een aantal communicatiekanalen gebruikt om de informatie te verspreiden: huis-aan-huisbedeling van folder, affiches op openbare plaats en haltes in het gebied. Dergelijke acties worden op regelmatige tijdstippen herhaald.

Vraag nr. 311
van 28 mei 2003
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Waterbouwwerken – Aanbesteding (2)

Voor een goed begrip van onderhavig dossier verwijs ik vooreerst volledigheidshalve en formeel naar mijn eerdere schriftelijke vraag nr. 310 van 6 juni 2002 betreffende ruimings- en baggerwerken op de Zeeschelde, de Schelde en aanverwante waterlopen en de bijbehorende onderhoudscontracten en het antwoord hierop van de bevoegde minister van 4 juli 2002 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 4 oktober 2002, blz. 23). Tevens verwijs ik naar mijn schriftelijke vraag nr. 235 van 28 februari 2003 betreffende de lopende overeenkomsten met de administratie Waterwegen en Zeeuwen enerzijds en mogelijke fraude bij aanbesteding van waterbouwwerken voor het Vlaams Gewest anderzijds en het antwoord hierop van de bevoegde minister van 31 maart 2003.

Een verder onderzoek van de bijbehorende vrij ingewikkelde contractdossiers en de inhoud van de

respectieve ministeriële antwoorden noopt mij evenwel tot volgende bedenkingen/vraagstellingen.

1. Het is toch vrij merkwaardig dat door de toenmalige minister en zijn administratie pas concrete gegevens worden aangereikt nadat de parlementaire vragen nauwkeurig werden geherformuleerd, met exacte verwijzing naar bestekken en dito contracten. Dit betekent dat het parlement eerst zelf een grondige screening van deze ingewikkelde administratieve materie moet verrichten, vooraleer de bevoegde minister en zijn administratie in staat zijn een duidelijk en concreet overzicht te geven, in feite reeds medio 2002 gevraagd.

Wat zijn daarvoor de redenen ?

2. Inzake het contract AWZ-TV Zeeschelde DI, DC, DN "Uitvoeren van onderhouds- en verdiepingsbaggerwerken in de Westerschelde en de Zeeschelde tussen Vlissingen en de Nieuwe Zeesluis te Wintam" (contract van 01/04/99 tot 31/03/06) rijzen volgende vragen.

(AWZ : administratie Waterwegen en Zeewezen ;
TV : Tijdelijke Vereniging — red.)

- a) Wat het pachtjaar 2002-2003 betreft, wordt het initieel inschrijvingsbedrag van € 63,8 miljoen inderdaad in het antwoord vermeld, maar wordt tegelijkertijd melding gemaakt van een vastlegging van een bedrag van € 80 miljoen "om rekening te houden met herziening en evolutie van de stroom".

Hoe strookt dit laatste bedrag dan met de opgegeven € 65,4 miljoen ? Wat is er gebeurd met het verschil, namelijk € 80 miljoen – € 65,4 miljoen ?

- b) Inzake de "evolutie van de stroom" wordt aangegeven dat er – over de jaren heen – geen significante verandering van de hoeveelheid te baggeren specie wordt vastgesteld, maar dat de kwaliteit van de specie progressief verandert van zand naar slib, wat op zijn beurt een hogere eenheidsbaggerprijs met zich meebrengt.

Hoe komt het dan dat de totale jaarlijkse uitgaven sinds 2000 verminderen ?

- c) Tevens wordt gesteld dat "het baggeren van slib duurder is dan het baggeren van zand".

Is dit wel systematisch zo ?

Hangt dit niet af van de eenheid (m³ of tonnen vaste deeltjes) waaraan gerefereerd wordt ?

Rekening houdende met de gemelde veranderingen, is een exacte becijfering van dit belangrijk dossiergegevens hier zeker op zijn plaats, en dit ten behoeve van de programmatie van het budget van bedoelde werken.

Werd dergelijke becijfering uitgevoerd ? Zo ja, kunnen deze gegevens worden verstrekt ? Zo nee, waarom niet ?

- d) Het bestek bepaalt dat er "continue optimalisatie van het materieel" moet geboden worden.

Welke acties werden hieromtrent ondernomen ?

Wat zijn de resultaten hiervan op de lopende werkzaamheden ?

Hoe worden dergelijke optimalisaties gemeten en/of berekend ?

3. Inzake het contract AWZ-TV Noordzee en Kust DI, DC, DN voor het "Uitvoeren van Baggerwerken in de Vaarpassen van de Noordzee en in de Vlaamse Kusthavens" (van 28/09/84 tot 31/03/05) en voor de "Baggerwerken in de Havens van Oostende, Nieuwpoort en Blankenberge, alsmede in de rechtstreekse Kil van de Stroombank (van ?/?/? tot 31/03/97)" rijzen volgende vragen.

- a) Deze twee overeenkomsten werden oorspronkelijk onderhands gegund aan het bedrijf Baggerwerken Decloedt en Zoon. Deze overeenkomsten werden naderhand in 1996/1997 overgedragen aan de TV Noordzee en Kust (via een overeenkomst tussen de twee voormelde partners).

Overeenkomstig welke administratieve regeling(en) en/of wettelijke bepaling(en) kon en kan dergelijke overdracht zonder heraanbesteding gebeuren ?

- b) Daarenboven werden bij betrokken overdracht contractueel nieuwe prijzen vastgelegd.

Hoe kon en kan de administratie – zonder prijsvraag of aanbesteding – met zekerheid weten dat deze prijzen marktconform zijn ?

- c) Ook in dit dossier werd onderzoek verricht naar de optimalisatie van bedoelde baggerwerken.

Welke acties werden hieromtrent ondernomen ?

Wat zijn de resultaten hiervan op de lopende werkzaamheden ?

Hoe worden dergelijke optimalisaties gemeten en/of berekend ?

- d) Inzake betrokken optimalisaties sloot de administratie bovendien rechtstreeks met de TV Noordzee en Kust bijakten af.

Hoe realiseert de TV Noordzee en Kust optimalisaties op de eigen werkzaamheden ?

Welke resultaten werden via deze bijakten geboekt ?

Hoe worden deze resultaten gemeten ?

4. Inzake "Westerschelde Verdieping 48'/43'/38'" wordt totnogtoe geen gewag gemaakt van het fameuze Verdiepingsprogramma Westerschelde 48'/43'/38' dat tussen 1996 en 2000 zowel in de Westerschelde als in de maritieme vaargeulen werd uitgevoerd.

In het kader van welke overeenkomsten werden betrokken werkzaamheden uitgevoerd ?

Aan wie werden bedoelde werken gegund ?

Welke bedragen en hoeveelheden zijn met deze werken gemoeid ?

5. Dan is er nog het onderdeel "Wrakkenbergingscontract".

Welke uitgaven zijn verbonden aan en/of het gevolg van het contract met de TV Bergingswerken (DI, DC, DN+ ?) ?

6. Inzake het contract "Bergingswerken van Baggerspecie in het Bovenscheldegebied" AWZ-TV DI-DEC vermeldt de toenmalige minister in zijn laatste antwoord dat "het dus niet juist is te spreken over een gunstverlening aan de aanneemer". In het eerste ministeriële antwoord van 4 juli 2002 staat nochtans letterlijk geschreven dat dit wel het geval is.

Kan deze tegenstrijdigheid nader worden uitgelegd ?

Vandaar mijn verzoek om bovenvermelde bijkomende vragen in het kader van de gestelde problematiek dienstig en gemotiveerd te beantwoorden.

Antwoord

1. Er zijn geen redenen om aan te nemen dat mijn voorganger of de bevoegde administratie niet alles in het werk hebben gesteld om op de vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger een dienstig en volledig antwoord te verschaffen.

De concrete en meer gedetailleerde vraagstelling maakte een gedetailleerd en vollediger antwoord mogelijk in deze vrij ingewikkelde materie.

2. a) Zoals werd vermeld in het antwoord van mijn voorganger op de vraag van 28 januari 2003 en de vraag van 28 februari 2003 werd het verschil gebruikt om tekorten op te vangen die waren ontstaan in 1999 door onderramingen van het krediet.

- b) De eenheidsprijzen voor het uitvoeren van de onderhoudsbaggerwerken zijn niet enkel afhankelijk van de aard van de baggerspecie, maar tevens van de afstand die gevaren moet worden tussen de baggerzone en de stortzone. Met andere woorden, de opgelegde stortstrategie door de betrokken vergunningen (zowel in Nederland als in België) hebben een rechtstreekse invloed op de kostprijzen.

Tevens dient men op te merken dat de verdiepingswerken uitgevoerd werden tussen 1996 en 2000, zodat men vanaf 2001 enkel rekening moet houden met een "versterkt" onderhoud na de verdieping en de gewone onderhoudsbaggerwerken.

Daarbij moet men ook opmerken dat er in 2002 uitzonderlijk minder is gebaggerd geweest door de uitzonderlijke omgevingsfactoren (weer, neerslag, ...). Het feit dat men vlak na een verdieping tijdelijk minder moet baggeren, speelt hier ook een rol. Uit de ervaring verwacht men echter dat het evenwicht nog bereikt moet worden, zodat uitzonderlijke hoeveelheden – dus de kostprijs

– van het ene jaar 2002, niet significant zijn voor de gehele problematiek.

- c) Zoals door mijn voorganger gesteld, is het baggeren van slib inderdaad systematisch duurder dan zand.

In het bestek nr. 16/EF/1/98 "Uitvoeren van Onderhouds- en Verdiepingsbaggerwerken in de Westerschelde en de Zeeschelde tussen Vlissingen en de Nieuwe Zeesluis te Wintam" van 8 december 1998 werden posten opgenomen voor het baggeren van a) allerhande specie, slibhoudend uitgezonderd, en b) slibhoudende specie. De ingeschreven eenheidsprijzen voor het baggeren van slib waren duurder dan zand.

De eenheid voor de betaling van zand is het aantal m³ nat zand opgemeten in de berm. In geval van slib wordt een gelijkaardig m³ opgemeten in berm omgerekend naar een densiteit gelijk aan 2, dit ten behoeve van de overeenstemming met de densiteit van nat zand.

De veranderingen worden nauwgezet opgevolgd. Echter is de periode te kort om correct statistische gegevens hierover te kunnen geven. Het bestek 16/EF/1/98 is aangevangen op 1/4/1999, zodat er enkel vergelijkbare gegevens beschikbaar zijn vanaf dan. Ook dient men rekening te houden met het feit dat er verdiepingen uitgevoerd werden tussen 1996 en 2000. Het gevolg hiervan is dat, indien men zuiver over onderhoudsbagger-specie zou spreken, men enkel de cijfers (van zowel de huidige prijzen als hoeveelheid baggerspecie) vanaf 2002 heeft.

- d) Wekelijks wordt er overleg gepleegd waarbij het bestuur niet alleen oplegt waar er gebaggerd dient te worden, maar ook welk werktuig het meest geschikt is op een bepaalde baggerzone. Op die wijze is de aannemer verplicht het meest geëigende baggerschip ter beschikking te stellen. Tevens worden er eisen gesteld in het bovengenoemde bestek omtrent de kwaliteit van de werkzaamheden, zodat ingeval een schip onvoldoende specie opbaggert, die ook niet betaald wordt. Op deze manier wordt de aannemer aangespoord om door extra inspanning zijn materieel te optimaliseren.

De kwaliteit van de geleverde prestaties wordt getoetst op diverse punten : de nauw-

keurigheid van het resultaat door middel van de napeilingen, de fysische eigenschappen van de baggerspecie door de meettoestellen en inzet van de toezichters, de snelheid waarmee een zone afgewerkt wordt.

3. a) Het is inderdaad juist dat, voor de uitvoering van de onderhouds- en verdiepingswerken in de vaarpassen van de Noordzee en in de aangetij onderworpen zones van de Vlaamse kusthavens, door het Vlaams Gewest oorspronkelijk twee afzonderlijke contracten werden afgesloten met de NV Baggerwerken Decloedt en Zn., respectievelijk voor :

- het uitvoeren van baggerwerken in de vaarpassen van de Noordzee, inbegrepen de haven van Zeebrugge, met als einddatum 31/03/2005 ;
- het uitvoeren van baggerwerken in de havens van Oostende, Nieuwpoort en Blankenberge, alsmede in de kil van de Stroombank, met als einddatum 31/03/1997.

Vermits deze beide contracten min of meer gelijkaardige werken omvatten en wegens een aantal belangrijke financiële en operationele voordelen, werd besloten tot de integratie van beide contracten tot één contract.

De integratie van het contract "kusthavens" in het contract "vaarpassen" impliceerde een termijnverlenging van de baggerwerken, opgenomen in het contract "kusthavens" met 8 jaar, namelijk van 01/04/1997 tot 31/03/2005. Deze termijnverlenging was juridisch gebaseerd op artikel 17, § 2, 3°, 8° en 14° van de wet van 14/07/1976 betreffende de overheidsopdrachten.

Nog vóór de samenvoeging van de beide opdrachten werd, bij bijakte nr. 11 aan het contract "vaarpassen", per 01/04/1996 een overdracht van het baggercontract van de NV Baggerwerken Decloedt en Zn. doorgevoerd naar een Tijdelijke Vereniging bestaande uit de NV Baggerwerken Decloedt en Zn., de NV Dredging International en de NV Ondernemingen Jan De Nul. In de bijakte nr. 15, die de integratie van de beide contracten regelde, werd de overdracht naar de Tijdelijke Vereniging uiteraard ook van toepassing gemaakt op het geïntegreerd contract.

De juridische grondslag voor de overdracht van de betrokken overeenkomsten werd geboden door artikel 54 van het KB van 22/04/1977 betreffende de overheidsopdrachten, dat aan de bevoegde overheid de mogelijkheid verleende om, bij een met reden omklede beslissing, af te wijken van de essentiële bepalingen en voorwaarden van de opdracht.

- b) De contractueel nieuwe prijzen, die bij de overdracht werden overeengekomen, waren gebaseerd op de CMK-tarieven, waarop door het bestuur een prijsreductie van 2,5 % werd bedongen. Of deze prijzen marktconform waren, kan post factum absoluut niet uitgemaakt worden.

Vanuit financieel standpunt was de overdracht van de overeenkomsten door de bedongen prijsreductie voor de overheid alleszins voordelig. Bovendien moet worden rekening gehouden met niet te becijferen voordelen zoals de grotere waarborgen, door de overheid verkregen door het samengaan van de drie grote Belgische baggerbedrijven als uitvoerder van het baggercontract.

- c) Op basis van de door permanente monitoring verzamelde en geordende informatie omtrent de lopende baggerwerken, kon een beter inzicht verkregen worden omtrent sedimentatie en karakteristieken van de baggerspecie. Dit beter inzicht liet het bestuur toe een groter rendement te verkrijgen bij de sturing der baggerwerken.

Als resultaat kan vermeld worden dat de kosten van de onderhoudsbaggerwerken zo goed als constant op 50 miljoen euro gebleven zijn, niettegenstaande de te onderhouden oppervlakte met ongeveer 15 % verhoogd is (Oostende en Zeebrugge) en de herziening eveneens tot 15 % gestegen is. Hieruit mag besloten worden dat gedurende de laatste 10 jaar een dalende tendens van kosten en hoeveelheden kan vastgesteld worden. Door deze dalende tendens kon eveneens de vermindering verkregen worden van de gewaarborgde hoeveelheden. Bovendien werden die in het pachtjaar 2001-2002 niet bereikt.

- d) Om de verdere optimalisatie van de baggerwerken te waarborgen, werden de bijakte 13: "Mobag 2000 – Ontwikkeling van een baggerinformatiesysteem" en de bijakte 14:

"Studie inzake de ecologische impact van de baggerwerkzaamheden" afgesloten.

Wat bijakte 13 "Ontwikkeling van een baggerinformatiesysteem" betreft, kunnen de volgende initiatieven en resultaten vermeld worden.

1) Geulbewaking

Jaarlijks worden baggerintensiteitskaarten opgemaakt, die aanduiding geven over de zones van grootste sedimentatie. Wegens de wijziging der karakteristieken van de slielagen worden maandelijks priksonderingen uitgevoerd, die het bestuur toelaten de evolutie van de slielaag te zien. Hieruit is het onderzoeksprogramma ontstaan voor een nieuwe bepaling van de nautische bodem. Het modelonderzoek hieromtrent is opgestart in het Waterbouwkundig Laboratorium te Borgehout, in samenwerking met de Universiteit Gent. Resultaten hiervan worden volgend jaar verwacht.

2) Automatisering en controle van de baggerwerken

Dit betreft het verzamelen van zoveel mogelijk gegevens omtrent de baggerwerken, met andere woorden het automatiseren van een baggerinformatiesysteem. Het voornaamste deel hiervan is de Hopper Well Densymeter (HWD), waardoor het meten van de gebaggerde hoeveelheid geautomatiseerd werd en uiteindelijk de aanleiding was tot de bijakte 15bis. Bovendien werd de baggergraaf ontwikkeld en geïnstalleerd op alle sleepkopperzuigers. Deze baggergraaf registreert om de tien seconden de positie van het schip, de tijd, de diepte van de zuigkop en alle elementen noodzakelijk om de status van het schip vast te leggen (baggeren, varen vol, varen leeg, lossen, starten).

Naar aanleiding van de integratie van de werken op de Schelde en aan de kust zullen een aantal aanpassingen dienen te gebeuren en zal getracht worden om tot een soort "blackbox" te komen. De beste indicator voor de geboekte resultaten is het reeds in punt 3 gemelde feit dat de uitgaven gelijk gebleven zijn, niettegenstaande de stijging van de te onderhouden oppervlakten en de kosten (herziening). De bij-

akte 14 – Mobag 2000 – Ecologische Impact van de baggerwerkzaamheden is volledig uitgevoerd.

4. a) De werken werden uitgevoerd in het kader van de Onderhandse Overeenkomst dd. 17/03/1975.
- b) De overeenkomst werd afgesloten met de Tijdelijke Zeescheldevereniging, bestaande uit :
- 1) NV Dredging International,
 - 2) NV Ondernemingen Jan De Nul,
 - 3) NV Baggerwerken Decloedt & Zoon.
- c) Verwezen kan worden naar de 6e Voortgangsrapportage over de verruiming Westerschelde (maart 2003).

In de Voortgangsrapportage werden voor de baggerwerken de volgende kosten vermeld :

op Belgisch grondgebied :	26.676 euro
op Nederlands grondgebied :	53.415 euro
totaal baggerwerken	80.091 euro

5. De uiteindelijke uitgaven verbonden aan en/of het gevolg van de opruiming van wrakken en wrakresten in de Noordzee, opgedragen aan de Tijdelijke Vereniging Bergingswerken, wordt geraamd op 18.659.505,32 euro, BTW en herziening inbegrepen.

De werken zullen in september 2003 beëindigd zijn.

6. In het antwoord van mijn voorganger van 4 juli 2002 op de schriftelijke vraag nr. 310 van 6 juni 2002 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger is er geen enkele verwijzing naar "een gunstverlening aan de aannemer".

Er is dan ook geen sprake van tegenspraak met het antwoord van mijn voorganger op de schriftelijke vraag nr. 235 van 28 februari 2003.

Vraag nr. 312
van 28 mei 2003
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

NI Rumst – Verzakkingen

Op de N1 in Rumst ter hoogte van het bedrijf Van Reeth-Hoefkens zorgen putdeksels voor verzakkingen in het wegdek. Elders op de N1 werden de verzakkingen rond de putten hersteld.

Vermits via dit gedeelte van de N1 geregeld zwaar verkeer zijn doorgang vindt naar de nabijgelegen KMO-zones, is herstel dringend noodzakelijk.

Kan de minister meedelen waarom de putdeksels zo laag in het wegdek gelegd zijn ?

Wanneer wordt een structurele oplossing geboden voor de vermelde verzakkingen ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat de putdeksels niet zo laag in het wegdek gelegd zijn. Zij zijn evenwel verzakt na de aanleg.

De verzakkingen zullen op korte termijn hersteld worden.

Vraag nr. 313
van 28 mei 2003
van de heer DIRK DE COCK

E40 St.-Lievens-Houtem – Geluidshinder

In augustus 2002 organiseerde een aantal inwoners van Sint-Lievens-Houtem een petitie rond geluidshinder die de buurt ondervindt van de snelweg E40. Na ontvangst van de petitie (22 augustus 2002) reageerde het gemeentebestuur van de betrokken gemeente met een stilzwijgen. Pas na een herinneringsbrief in april van dit jaar antwoordde het college van burgemeester en schepenen op de vragen van de burgers.

In het antwoord van de burgemeester wordt verwezen naar het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen, waar in december 2002 de vraag werd ingediend om een dossier op te starten voor het plaatsen van geluidsschermen langs de E40 in Vlierzele. Conform de onderrichtingen zou een mobiliteitsconvenant moeten worden afgesloten met het Vlaams Gewest na het uitvoeren van geluidsmetingen waarbij de zone wordt afgebakend.

De indieners van de petitie wachten nu eigenlijk al negen maanden en hebben nog steeds geen enkele indicatie dat hun vragen al of niet zullen worden ingewilligd. Een periode die, ongetwijfeld ook door

de administratieve traagheid op zowel het gemeentelijk als het gewestelijk niveau, wel vrij lang begint te zijn.

Vandaar mijn vragen aan de minister.

1. Wat is de stand van zaken van het dossier betreffende het plaatsen van geluidswerende schermen langs de autosnelweg E40 in Vlierzele ?
2. Wat is een redelijke termijn waarbinnen onze administratie een dergelijk dossier kan afwerken ?
3. Is het vereiste onderzoek (geluidsmetingen) al gebeurd en wat zijn de resultaten ervan ?
4. Zijn de resultaten van de geluidsmetingen dermate hoog dat het plaatsen van geluidswerende schermen in dit geval aangewezen is ?

Antwoord

Op 13 maart 2003 werden langs de E40 in Sint-Lievens-Houtem (Vlierzele) ter hoogte van de Roomstraat, Strijmeers, Uilebroek, Sint-Federicusstraat en Bussegem geluidsmetingen uitgevoerd.

Het hoogste geluidsniveau dat gemeten werd, bedroeg 69,5 dB(A). Volgens module 5 van het mobiliteitsconvenant bedraagt het aandeel van de gemeente in de kosten voor het plaatsen van een geluidswerend scherm in dergelijk geval 52 %. Hoe hoger de geluidshinder, hoe hoger het aandeel van het Vlaamse Gewest in de kostprijs.

De exacte locatie voor een scherm wordt momenteel bepaald door de afdeling Wegenbouwkunde van de administratie Wegen en Verkeer. Uit de te plaatsen lengte kan dan een raming van de kosten voor het scherm gemaakt worden. Een scherm kost gemiddeld 900 euro per lopende meter (normale hoogte van 3,5 m). Zodra alle gegevens bekend zijn, zullen de gegevens aangaande plaats en kostprijs aan het gemeentebestuur van Sint-Lievens-Houtem doorgestuurd worden.

Vraag nr. 314
van 28 mei 2003
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Mobiliteitsconvenants – Bijakte 15

Gemeenten die bijakte 15 van het mobiliteitsconvenant ondertekenen, kunnen rekenen op subsidies voor halteaccommodatie. Volgens artikel 4 van deze bijakte, dienen deze gemeenten dan ook voor het onderhoud en de herstelling van deze accommodatie in te staan.

Kan de minister meedelen welke gemeenten deze bijakte 15 reeds hebben ondertekend ?

Gaat de minister ervan uit dat de bijakte 15 succesvol is ?

Antwoord

De Vlaamse regering heeft op 23 juli 1998 beslist de halteaccommodatie niet langer via de bijakte 15 te organiseren.

Voor de bestelling van gesubsidieerde halteaccommodatie sluiten De Lijn en de lokale vanaf die datum een overeenkomst.

Vraag nr. 315
van 28 mei 2003
van de heer ELOI GLORIEUX

N253 Overijse-Leuven – Studieopdracht

Op mijn vraag om uitleg in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie van 1 april bevestigde de minister dat de N253, tussen Overijse en Leuven, gevaarlijk is voor fietsers en voetgangers en dat een heraanleg terecht aan de orde is.

De lang aangekondigde streefbeeldstudie werd afgeblazen en in de plaats daarvan werd aangekondigd dat in de tweede jaarhelft van 2003 door de administratie Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant een studiecontract zal worden aanbesteed voor een voorontwerp van heraanleg. In de tweede helft van 2004 zou dan een detailontwerpstudie worden aanbesteed.

Afhankelijk van de afhandeling van de verschillende onteigeningsdossiers, zullen volgens dit tijdschema de concrete werken ten vroegste in 2005 van start gaan (Handelingen C190 van 1 april 2003, blz. 3). Vermits er in 2006 gemeenteraadsverkiezingen zijn, kan verwacht worden dat aannemers in die periode overvraagd worden, waardoor de heraanleg van deze gevaarlijke gewestweg met veilige fiets- en voetpaden eens te meer op de lange baan dreigt te worden geschoven.

Het is bijgevolg aangewezen dat de aanbesteding van de voorontwerpstudie nog voor de zomer plaatsvindt in plaats van in de tweede jaarhelft.

1. Kan de minister nader preciseren in welke maand de voorontwerpstudie zal worden uitgevoerd ?
2. Waarom kan dit niet nog voor de zomer 2003, in plaats van pas in de tweede jaarhelft ?
3. Hoe wordt de lokale bevolking en de Fietsersbond Druivenstreek betrokken bij de opmaak van deze studie ?

Antwoord

1 en 2. In antwoord op de vraag verwijs ik naar de timing die ik vooropgesteld heb in mijn antwoord op de vraag om uitleg van de Vlaamse volksvertegenwoordiger en die gehandhaafd blijft.

De afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant is momenteel gestart met het voorbereiden en het opstellen van de documenten voor de offeretaanvraag van het studiecontract voor de ontwerpstudie van de N253. Het opstellen van een degelijk studiecontract vergt tijd en verloopt trouwens in overleg met de betrokken gemeenten.

Als overheidsinstelling is de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant verder gebonden door de wet op overheidsopdrachten en de daarin opgelegde termijnen voor publicatie, vastlegging en betekening. Pas nadat vastgesteld werd dat alle inschrijvingen regelmatig zijn, kan de studieopdracht gegund worden. In sommige gevallen dient bijkomende verantwoording gevraagd te worden aan de inschrijvers en dient het advies van de juridische dienst of andere adviserende diensten ingewonnen te worden. De duur van het onderzoek van de inschrijvingen kan derhalve aanzienlijk variëren.

De middelen noodzakelijk voor een eerste fase van de heraanleg van de N253 zijn uitgetrokken op het programma 2004.

Naar timing voor de uitvoering der werken zal hier veel afhangen van de duur van de onttegningsprocedures en ook van de budgettaire mogelijkheden van de betrokken gemeenten (de gemeenten dienen de voetpaden en een gescheiden riolering – deel afvalwater – te be-

kostigen). Om ontgoocheling en onvrede te voorkomen, wens ik daarom voorzichtigheids-halve geen te voortvarende timing in het vooruitzicht te stellen die het Vlaams Gewest achteraf niet kan waarmaken.

3. Voor de begeleiding van de studieopdracht zal een studiegroep worden opgericht, waar de Fietsersbond te gepasten tijde zal uitgenodigd worden.

Voor de lokale bevolking zullen ook één of meerdere informatievergaderingen gehouden worden. De lokale bevolking is verder vertegenwoordigd via de deelname van het gemeentebestuur in de stuurgroep, de gemeentelijke begeleidingscommissie en de Provinciale Auditcommissie.

Vraag nr. 316 van 28 mei 2003 van mevrouw VEERLE DECLERCQ

Redeboten – Operationaliteit

Op 1 juni 2000 werden in Oostende twee snelle redeboten, de Pilot 9 Zeeparel en de Pilot 10 Zeerob, voorgesteld. Naar we vernemen in de pers voeren ze slechts enkele keren uit en liggen ze nu al jaren te verkommeren. Geen van beide vaartuigen voldoet, ze zouden zware motorproblemen en zelfs problemen met de bevestiging van de motoren hebben. Via de pers vernemen we ook dat de afdeling Vloot een juridische procedure opgestart heeft tegen de aannemer, die op zijn beurt de onderaannemer dagvaardde.

Graag verwijs ik ook naar mijn schriftelijke vraag nr. 382 van 7 juli 2000 over deze redeboten. Toen kon de voorganger van de minister melden dat er nog te weinig ervaring opgedaan was met deze nieuwe schepen om al conclusies te trekken (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 17 november 2000, blz. 290).

Wat is de huidige stand van zaken ?

Antwoord

Ten gevolge van de problemen die duidelijk werden na ingebruikname, is een juridische procedure opgestart tegen de scheepsbouwer.

De discussie met de aannemer spitst zich toe op het steeds terugkerend probleem met de motoren

en dus op de constructie van de schepen. In dit verband werd tijdens het garantiejaar een volledige motor vervangen op kosten van de aannemer. De problemen bleven zich echter herhalen. De aannemer heeft tot op vandaag dan ook nog steeds een deel van de borg niet teruggekregen.

De administratie is van mening dat de problemen die vastgesteld werden na ingebruikname het gevolg zijn van ontwerp- en/of uitvoeringsfouten van de aannemer. Vermits de aannemer hiermee niet akkoord gaat, werd uiteindelijk beslist om over te gaan tot dagvaarding van de hoofdaannemer, waarbij een gerechtelijke expertise werd aangevraagd. Op 07/11/2002 werd de dagvaarding effectief ingeleid. Ondertussen is de zaak voor de rechtbank van eerste aanleg te Brugge reeds enkele keren voorgekomen, maar telkens weer uitgesteld omdat de hoofdaannemer eerst zijn Franse onderaannemers in vrijwaring opriep en deze onderaannemers nadien ook hun leveranciers bij de zaak betrokken. Meer dan een jaar na het opstarten van de juridische procedure moet vastgesteld worden dat er nog steeds geen gerechtelijk expert is aangesteld om de nodige objectieve vaststellingen te kunnen doen.

Als bewarende maatregel heeft de administratie in onderling overleg beslist de snelle redebotsen droog te zetten, om bijkomende schade aan de romp en de uitrusting te vermijden. De romp is immers van aluminium.

Vraag nr. 317
van 28 mei 2003
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

N1 Antwerpen-Mechelen – Wegdek (2)

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 117 van 29 november 2002 stelde voormalig minister Stevaert dat de problemen aan het wegdek van de N1 ter hoogte van de Ooststatiestraat in Kontich gesignaleerd werden aan het wegendistrict Ruisbroek, dat na inspectie de noodzakelijke opdracht zal geven tot herstelling (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 31 januari 2003, blz. 1426).

Inmiddels is er meer dan een half jaar verstreken en nog steeds werden er geen herstellingswerken uitgevoerd.

Kan de minister meedelen of er reeds inspectie werd uitgevoerd op het wegdek van de N1, naar aanleiding van de gesignaleerde problemen ?

Welke zijn de conclusies ?

Binnen welke termijn mogen herstellingswerken aan het wegdek worden verwacht ?

Antwoord

Naar aanleiding van de gesignaleerde problemen werd er een inspectie uitgevoerd en werden er voorlopige herstellingswerken uitgevoerd om de veiligheid van de weggebruikers te verzekeren.

De definitieve herstelling kadert in het project "N1 Kontich – structureel onderhoud met inbegrip van de aanleg van fietspaden", zoals opgenomen in het investeringsprogramma van de administratie Wegen en Verkeer (AWV).

Voor dit project dient in het kader van het convenantenbeleid tevens een module 13 voor de aanleg van fietspaden afgesloten te worden. Gelijktijdig dient ook de rioleringsproblematiek aangepakt te worden. De administratie heeft in dit verband naar de intenties van de gemeente Kontich gevraagd. Zodra die bekend zijn, kan met opmaak van een ontwerp dossier gestart worden.

Vraag nr. 318
van 28 mei 2003
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Gewestwegen Antwerpen – Controleresultaten

De kwaliteit van de gewestwegen wordt jaarlijks gemeten door de sectie Wegstructuren van de afdeling Wegenbouwkunde van de administratie Wegen en Verkeer.

Hiervoor worden gespecialiseerde toestellen ingezet die een reeks parameters opmeten, zoals spoorvorming, stroefheid, vlakheid en scheurvorming. Op basis van die resultaten wordt het structureel onderhoud geprogrammeerd.

Kan de minister de resultaten meedelen van de laatste controle op de kwaliteit van de gewestwegen in de provincie Antwerpen ?

Wanneer werd die uitgevoerd ?

Welke gewestwegen dienen er nader opgevolgd te worden voor herstellingswerken ?

Antwoord

Hierbij deel ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger mee dat de metingen op de autosnelwegen jaarlijks gebeuren en op de andere gewestwegen om de twee jaar. In 2002 zijn de autosnelwegen en secundaire wegen van alle provincies voltooid en verwerkt. De primaire wegen werden in 2001 opgemeten. In de provincie Antwerpen werden de metingen op de autosnelwegen uitgevoerd in de perio-

de april/mei en op de secundaire wegen in de periode oktober/november 2002.

Wat de wegen van de provincie Antwerpen betreft, kunnen de laatst beschikbare metingen samengevat worden in de volgende tabel, die het percentage wegvakken weergeeft waarvoor de opname in het meerjarenprogramma overwogen wordt op basis van een verdere evaluatie.

	Structuur		Veiligheid	
	Visuele inspectie	Vlakheid	Spoorvorming	Stroefheid
A-wegen	2.93%	3.91%	1.57%	1.01%
Net 1	4.02%	9.50%	0.83%	0.32%
Net 2	9.09%	7.45%	0.60%	0.00%
Net 3	4.49%	8.46%	0.73%	1.20%
Net 4	3.95%	5.61%	0.41%	0.79%

De systematisch verzamelde gegevens geven een aanduiding van de toestand voor de verschillende parameters, maar een onderzoek ter plaatse en het nemen van proeven zijn nodig om de toestand vollediger en juister in te schatten en om de optimale oplossing te bepalen. Immers, de metingen geven geen inzicht over het draagvermogen van de wegstructuren, noch over hun structurele opbouw en het randgebeuren (waterhuishouding). De metingen gebeuren op de rechtse rijstrook, in de regel de meest belaste rijstrook, en het is ook die rijstrook welke meestal hersteld wordt.

Bij de beoordeling gaat voorrang naar de verkeersveiligheid en worden dus die zones aangepakt welke zwak scoren op de parameters die de verkeersveiligheid beïnvloeden, namelijk de spoorvorming en de stroefheid. Bij de beoordeling van de structurele gezondheid zijn de parameters vlakheid en visuele inspectie maatgevend. Zij hebben geen invloed op de verkeersveiligheid.

De dringendheid waarmee moet ingegrepen worden is hoger voor de veiligheid dan voor de structurele toestand. Dit vertaalt zich in een hogere prioriteitswaarde bij de behoefteanalyse. Bij de programmering van noodzakelijke onderhoudswerken wordt ook getracht om de onderhoudswerken te combineren met andere ingrepen (bijv. aanleg van fietspaden) teneinde een maximaal veiligheidsrendement te verkrijgen.

**Vraag nr. 319
van 28 mei 2003
van de heer MARC CORDEEL**

Overstromingsgebied Kruibeke – Onteigeningen

Terwijl de uitvoering van het Sigmaplan om de Scheldebekken tegen overstromingen te beveiligen in feite al meer dan vijftien jaar voltooid had moeten zijn, komen de werkzaamheden in de polder van Kruibeke pas nu echt op gang. Immers, de toenmalige Vlaamse regering zette in 1976 het licht op groen voor het Sigmaplan en stelde een uitvoeringstermijn voorop van tien jaar.

Ondanks het feit dat men reeds sinds 1976 weet heeft van de aanleg van het overstromingsgebied, is het gemeentebestuur van Kruibeke bouwvergunningen blijven afleveren, zeer goed de risicogebieden kennende.

Woningen onteigenen en uiteraard de betrokken eigenaars vergoeden, gaat daardoor aan de overheid handenvol geld kosten.

1. Hoeveel bouwvergunningen zijn er de voorbije vijftien jaar afgeleverd in het gebied dat nu in aanmerking komt voor het overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde ?
2. Wat gaat het aan de Vlaamse overheid kosten om deze woningen te onteigenen, teneinde de

realisatie van het overstromingsgebied mogelijk te maken ?

Antwoord

1. Uit gegevens van het Kadaster en van Arohm-Gent blijkt dat in de voorbije vijftien jaar voor één particulier gebouw in het gebied een bouwvergunning werd afgeleverd : het gaat om een vergunning tot verbouwing die op 8 november 1992 werd afgeleverd. De eigenaar werd op vrijdag 8 november 2002 juridisch onteigend. De andere vijf woningen binnen het overstromingsgebied dateren reeds van 1964 en vroeger.

(Arohm : administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen – red.)

2. Daarnaast bevinden zich in het gebied nog veertien vakantieverblijven (inclusief jeugdheem), twee paviljoenen, zes landgebouwen en drie bergplaatsen. Het bedrag dat werd betaald voor de onteigening van een woning (incl. grond) bedraagt 422.049 euro.

Vraag nr. 320 van 28 mei 2003 van de heer MARC CORDEEL

N16 – Streefbeeldstudie

De verkeersafwikkeling op de N16 wordt met de dag problematischer. Files aan de brug over de Schelde in Temse zijn nu bijna dagelijkse kost geworden. De minste aanrijding veroorzaakt verkeersellende en kost onze economie en distributie handenvol geld.

De oorzaken zijn bekend : uiteraard is het verkeer de voorbije decennia enorm toegenomen, maar zeker zo belangrijk is het feit dat de Scheldebrug, een product uit de vijftiger jaren en toen een constructie die kon tellen, vandaag absoluut niet meer volstaat om de huidige verkeersstroom te "verwerken".

Na meerdere interventies en parlementaire vragen heb ik de voorganger van de minister, Steve Stevaert, van de ernst van de situatie kunnen overtuigen, wat leidde tot het laten opmaken van een mobiliteitsstudie.

1. Hoever is de studie gevorderd ?

2. Wat zijn de eerste resultaten ?
3. Kan uit die eerste resultaten al opgemaakt worden dat een ontdubbeling van de Scheldebrug in Temse meer dan ernstig onderzocht moet worden ?
4. Worden er ook andere alternatieven naar voren geschoven ? Zo ja, welke ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger mededelen dat op dit ogenblik de eerste fase van de streefbeeldstudie, met name de oriëntatiefase, praktisch voltooid is.

In deze eerste fase wordt een voorstel van concept voor de N16 opgemaakt. Momenteel worden er twee scenario's ten opzichte van elkaar afgewogen, gebruikmakende van de verkeersmodellen. In het eerste scenario wordt de N16 heraangelegd volgens de principes van een primaire weg I. In het tweede scenario wordt de N16 heraangelegd volgens de principes van een primaire weg II. Naargelang daarvan primeert de verbindende of ontsluitende functie van de N16 op Vlaams niveau en wordt er in meer of minder knooppunten op de N16 voorzien.

In het scenario primair I is een capaciteitsverhoging ter hoogte van de brug van Temse nodig. Het scenario primair II daarentegen stelt dat de brug in zijn huidige configuratie behouden kan blijven, maar dat de aanloopzuides aan beide zijden van de brug geoptimaliseerd dienen te worden. Dit betekent dat deze zones geen conflicten mogen bevatten, teneinde het vlot functioneren niet te hypothekeren.

Combinaties van deze scenario's worden ook overwogen waarbij het deel van de N16 tussen de E17 en de A12 een andere categorisering krijgt dan het deel tussen de A12 en de E19.

De resultaten van de scenario's worden voorgelegd aan de Provinciale Auditcommissie van 10 juli 2003, die een uitspraak moet doen over een voorkeurscenario. Pas daarna volgt de tweede fase, namelijk het uitwerken van het voorkeurconcept tot een volwaardig streefbeeld.

Het streefbeeld is een visie op lange termijn voor de herinrichting van een bepaald wegvak. Sommige voorgestelde maatregelen van een streefbeeld zullen op korte termijn uitgevoerd worden, andere op

middellange en lange termijn. Een gefaseerde aanpak is dus mogelijk waarbij in een eerste fase maatregelen uitgevoerd worden die passen in een primair II scenario, maar die ook deel uitmaken van een primair I scenario op langere termijn. Het streefbeeld zou dus kunnen voorstellen om op korte termijn de aanloopzijdes aan beide zijden van de brug te optimaliseren en pas in een latere fase de brug te ontdebellen.

Vraag nr. 321
van 28 mei 2003
van de heer MARC CORDEEL

Escape – Stand van zaken

Onze noorderburen hebben enkele maanden geleden met talrijke initiatieven de watersnoodramp van februari 1953 herdacht. Tijdens de officiële start van de herdenking, een project dat Delta 2003 werd genoemd, kondigde de toenmalige minister van Verkeer en Waterstaat aan dat er een alarmsysteem in de maak is dat moet toelaten waterstanden te voorspellen, overstromingsrisico's in te schatten en beter in te zien wanneer gebieden onder water kunnen lopen en moet worden overgegaan tot evacuatie.

Het gaat niet om een louter Nederlands project, ook Vlaanderen en het Engelse graafschap Sussex zijn betrokken partij. De watersnoodramp van februari 1953 was immers geen Nederlandse ramp, want er vielen ook tientallen slachtoffers te betreuren in Vlaanderen (22) en in het Verenigd Koninkrijk (307). Terwijl de meeste Engelse slachtoffers al verdronken op 31 januari, met de eerste vloedgolf, zijn in de nacht van 1 februari de slachtoffers in ons land en in Nederland gevallen. Vooral in Nederland zijn veel mensen pas op 2 februari en zelfs op 3 februari verdronken. De vraag rijst of men in 1953 een andere inschatting van de watersnoodramp had kunnen maken als men direct geweten had dat in Engeland al zoveel mensen waren verdronken.

Ik kan alleen maar toejuichen dat de drie getroffen landen nu samenwerken om hun aanpak van overstromingsrampen efficiënter te organiseren.

1. Wat is de stand van zaken van het project ?
2. Welke Vlaamse diensten, departementen, ministeries zijn bij het project betrokken ?
3. Wat is de geplande datum van indienststelling ?

4. Wordt dit project volledig door Europa gesubsidieerd ?

Antwoord

1. De Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst hier naar het project Escape, wat staat voor "European Solutions by Co-operating And Planning in Emergencies".

Dit Europees project, dat handelt over operationele aangelegenheden ter ondersteuning van rampenplannen, werd in het kader van het Interreg III B ingediend door het consortium Essex County Council, provincie West-Vlaanderen, provincie Oost-Vlaanderen, Rijkswaterstaat directie Zeeland, en provincie Zeeland.

De opdrachtgever van dit project is de provincie Zeeland. Het project werd goedgekeurd en loopt van oktober 2002 tot september 2004.

2. De provinciale diensten van West-Vlaanderen en Oost-Vlaanderen zijn, gelet op hun bevoegdheid inzake rampenplannen, de eigenlijke Vlaamse partners in dit project.

Op vraag van de provincie West-Vlaanderen wordt het project mee opgevolgd door de afdeling Waterwegen Kust van de administratie Waterwegen en Zeewezen.

3. Het project is gestart in oktober 2002 en loopt tot september 2004. Een effectieve indienststelling is geen verwacht resultaat van dit project. Het project betreft enkel noodzakelijk voorbereidend studiewerk.
4. Dit project wordt via Interreg voor 50% gesubsidieerd door Europa.

Vraag nr. 322
van 28 mei 2003
van de heer DIRK HOLEMANS

Leie Drongen – Dijkversterking

Afgelopen kerstperiode bleek dat er serieuze problemen zijn met de dijken langs de Leie in Drongen, en meer specifiek op de site van de Assels. Enkel door het heldhaftig optreden van de bewoners kon een catastrofale overstroming vermeden worden.

Los van de geplande structurele oplossingen, zitten de bewoners met twee concrete vragen

Ten eerste ligt de dijk nu vol met zandzakjes die elke functie verliezen (zeker juten zakken vallen uit elkaar) en de vraag rijst of ze niet verwijderd kunnen worden.

Ten tweede was er reeds een dijkversterking beloofd na de overstromingen van 1999 op het gedeelte treinbrug-autobrug (tegenover abdij). Er is een openbaar onderzoek geweest, nadien bleef het stil.

1. Is het niet aangewezen de duizenden zandzakken te verwijderen ? Zo ja, wanneer zal dit gebeuren ?
2. Wat is de timing voor de beloofde dijkversterking ?

Antwoord

Ten gevolge van de watersnood die bij de jaarwissel 1999-2000 optrad, werd in verband met de Assels als project naar voor geschoven: de versterking van de dijk langs de Assels stroomopwaarts van de spoorbrug en tegelijk de toegankelijkheid voor een echte vrachtwagen mogelijk maken.

Dit project werd reeds in november 2002 aanbesteed, doch de uitvoering laat op zich wachten, omdat de verlening van de stedenbouwkundige vergunning uitbleef. Die werd intussen verleend en de opdracht werd gegund. De werken zullen effectief starten na de bouwvakantie.

Ten gevolge van de watersnood die bij de jaarwissel 2002-2003 in verschillende zones langs de Leie tussen Deinze en Gent optrad, werd in februari een ad hoc overleg tussen de belangrijkste spelers opgestart, teneinde reeds op stapel staande lokale projecten een extra stimulans te bezorgen en waar nog nodig in overleg een oplossingsvoorstel te formuleren.

Omtrent de verdere bescherming van de bebouwing in de Assels is inmiddels overeenstemming omtrent de volgende maatregelen/aanpak :

- aanleg riolering in de wijk Drie Leien waarbij het afvalwater alvast uit het grachtenstelsel verdwijnt ;

- aanpassing resterend deel van de randdijk (kruin komt op +7.60m TAW, vastgestelde waterstand is +7.30m TAW) ;

- onderzoek naar de mogelijkheden (nodige en mogelijke capaciteit, inplanting instroom, kosten, ...) om door middel van de aanleg van een binnendijk in het gebied een bufferbekken aan te leggen.

(TAW : Technische Adviescommissie van de Waterkeringen – red.)

Omtrent de randdijk bestaat reeds akkoord over het principeontwerp; dit wordt momenteel verder uitgewerkt. De opdracht zal in het najaar worden aanbesteed en de realisatie wordt gepland in het voorjaar van 2004.

Daar nog een winter voorafgaat aan de realisatie worden, als eenvoudige beschermingsmaatregel via de onderhoudsopdracht, lokale zones waar de dijkkruin lager is dan +7.30m TAW tot op de hoogte van +7.30m TAW gebracht. Bovendien kunnen de zandzakjes, eigendom van de stad Gent, nog ter plaatse gehouden worden.

Vraag nr. 323 van 28 mei 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Bornembus – Rendabiliteit (3)

Geregeld stel ik vast dat de zogenaamde Bornembus die op verschillende dagen van de week de deelgemeenten van Bornem met elkaar verbindt, leeg rijdt. Het lijkt mij overigens niet om een alleenstaand feit te gaan. Ook op andere lijnen is dat het geval.

In dat verband zou ik, bij wijze van voorbeeld, graag van de minister vernemen wat de uitbating van het traject van de Bornembus per dag aan de Vlaamse Vervoermaatschappij kost en wat de opbrengsten ervan zijn. Is het mogelijk die verhouding mee te delen ?

Antwoord

Het openbaar vervoer wordt niet op basis van ontvangsten geëvalueerd, maar op basis van het gebruik.

De laatste evaluatie heeft aangetoond dat het aanbod dient te worden bijgestuurd. Aan de hand van

de methodiek "netmanagement" wordt het project Klein-Brabant samen met de "GEN-as" van Vlaams-Brabant uitgewerkt. Met deze aanpak ontstaat voor het gebied een rechtstreekse relatie met het noorden van Brussel (*GEN : Gewestelijk Expressnet – red.*).

Het dossier is in voorbereiding en wordt in juli 2003 aan de openbaarvervoercommissie voorgelegd.

Vraag nr. 324
van 28 mei 2003
van de heer ANDRE MOREAU

Liberalisering energiemarkt – Budgetmeters – OCMW-ondersteuning

Op 1 juli 2003 wordt de vrijmaking (liberalisering) van de Vlaamse elektriciteits- en gasmarkt een feit. Dat wil zeggen dat elke verbruiker (klant) vanaf 1 juli 2003 een contract met een andere stroom- en gasleverancier kan afsluiten.

De Vlaamse overheid is van mening dat verbruikers met betalingsproblemen recht hebben op een beperkte hoeveelheid stroom en gas. Daarvoor zullen budgetmeters voor elektriciteit en gas worden ingevoerd.

Verbruikers met betalingsmoeilijkheden zullen – meer dan ooit tevoren – met hun onbetaalde facturen aankloppen bij de OCMW's.

In de pers heb ik gelezen dat het invoeren van de budgetmeters voor gas een technisch moeilijke opgave zal zijn.

1. Is het juist dat de invoering van de budgetmeters voor gas niet van een leien dakje zal lopen ?
2. Daarenboven zullen de financieel zwakkeren aanpassingsmoeilijkheden ondervinden. Is een betere begeleiding van en zorgverlening aan de minstbesteden (financieel onvermogenen) terzake dan ook niet nodig ? Is bijsturing van bovenaf niet wenselijk ?
3. Hoe zal de minister van Binnenlandse Aangelegenheden optreden om de OCMW-relaties met de nieuwe – tot nu toe meestal onbekende – stroom- en gasleveranciers te helpen optimaliseren ?

Deze leveranciers zijn er immers niet op uit om al te soepel en geduldig op te treden jegens financieel onvermogenen en wanbetalers.

Heeft het OCMW hier – in het kader van een "beter bestuurlijk beleid" – een nog belangrijkere rol op maatschappelijk en financieel vlak te vervullen ?

4. Wordt er in het kader van de liberalisering van de elektriciteits- en gasmarkt en de optimale ondersteuning van de (gemeenten en) OCMW's dienaangaande, overleg gepleegd met de elektriciteits- en gasleveranciers ?

Indien er reeds overleg heeft plaatsgevonden, welke resultaten leverde het op ten voordele van de (gemeenten en) OCMW's ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Grembergen (nr. 172) en Bossuyt (nr. 324).

Gecoördineerd antwoord

1. De plaatsing van budgetmeters voor aardgas is minder evident dan de plaatsing van budgetmeters voor elektriciteit.

Eenzijds is het om technische redenen niet mogelijk om continu een beperkt aardgasdebiet ter beschikking te stellen, naar analogie van de stroombegrenzing van 6 ampère bij elektriciteit. Anderzijds kan het herstellen van de aardgastoevoer nadat de toevoer automatisch werd afgesloten omdat het voorafbetaalde en opgeladen krediet van de budgetmeter opgebruikt is, voor veiligheidsproblemen zorgen, indien er gaskranen zijn blijven openstaan.

Aardgasbudgetmeters moeten daarom vooral uit veiligheidsoverwegingen aan specifieke technische vereisten voldoen. Momenteel wordt nog niet voldaan aan alle eisen.

2. Met de wet van 4 september 2002 houdende de toewijzing van een opdracht aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn inzake de begeleiding en de financiële maatschappelijke steunverlening aan de meest hulpbehoevende in zake energielevering, werden de taken van de OCMW's met betrekking tot de begeleiding van en de zorgverlening aan minstbesteden uitgebreid.

Eenzijds moeten de OCMW's personen die moeilijkheden hebben om hun elektriciteits- en

aardgasfactuur te betalen ondersteunen en begeleiden. Deze ondersteuning betreft meer specifiek het onderhandelen inzake een afbetalingsplan en het opzetten van budgetbegeleiding. Anderzijds zal het OCMW financiële steun toekennen aan personen die hun gas- en elektriciteitsrekeningen niet meer kunnen betalen.

Voor de uitvoering van deze taken worden aan het OCMW extra middelen toegekend, zowel voor de dekking van personeelskosten, als voor de aanzuivering van ontbetaalde rekeningen. Deze middelen zijn afkomstig van de sociale fondsen, die gespijsd worden via een heffing op het transmissienet voor elektriciteit en op het vervoersnet voor aardgas.

3. De OCMW-relaties met de elektriciteits- en gasleveranciers zullen zeer beperkt zijn. Enkel indien personen met betalingsmoeilijkheden kiezen voor het uitwerken van een afbetalingsplan via het OCMW, zal het OCMW met de elektriciteits- en/of gasleveranciers moeten onderhandelen.

De OCMW's zullen daarentegen wel nauw in contact staan met de netbeheerders. De netbeheerders zetelen immers in de lokale adviescommissie (LAC), staan in voor de plaatsing van de budgetmeters en leveren elektriciteit en/of gas aan de mensen die geen leverancier vinden.

4. In april 2003 heeft een eerste overleg plaatsgevonden tussen de OCMW's, de netbeheerders, de VREG (Vlaamse Regeluringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt) en de energieadministratie.

Tijdens dit overleg werden de nieuwe wetgeven- de initiatieven m.b.t. budgetmeters en de begeleiding van mensen met betalingsmoeilijkheden besproken en werden een aantal knelpunten behandeld. Via een toelichtende nota zullen alle OCMW's binnenkort geïnformeerd worden over de nieuwe regeling in de vrije energiemarkt.

Deze nota zal door de energieadministratie opgesteld worden in nauwe samenwerking met De Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten (VVSG).

**Vraag nr. 325
van 28 mei 2003
van mevrouw ANN DE MARTELAER**

E40 en HSL Oorbeek – Geluidshinder

In antwoord op een vraag om uitleg van 11 februari 2003 m.b.t. de geluidsoverlast in de gemeente Oorbeek, zei de toen bevoegde minister dat er gepaste controles zouden worden uitgevoerd.

Tijdens deze bespreking werd gesteld dat er zou worden nagegaan hoe het zat met de HST-fondsen en de mogelijkheid om hierop een beroep te doen (Handelingen C132 van 11 februari 2003, blz. 19-21).

In het verleden werd door de toen bevoegde minister in dit dossier geantwoord dat indien het geluidswerende asfalt de geluidsoverlast niet halveerde, er naar andere oplossingen zou worden gezocht.

1. Welke stappen werden ondertussen ondernomen ?
2. Werden er opnieuw metingen uitgevoerd en wat zijn de conclusies ?
3. Biedt het HST-fonds een mogelijkheid tot toekomstige investeringen om de geluidsoverlast te verminderen ?

Antwoord

1 en 2. De gespecialiseerde afdeling van de administratie Wegen en Verkeer (de afdeling Wegenbouwkunde – cel Akoestiek) staat op het punt om metingen uit te voeren in Oorbeek en Walshoutem. Zodra de weersomstandigheden meezitten, zal men ter plekke gaan.

Wanneer de resultaten van de metingen bekend zijn, zullen ze bezorgd worden aan alle betrokkenen.

3. De administratie schreef reeds verschillende brieven naar de NMBS, zonder respons echter.

Na mondelinge contacten met de directeur van de cel SOS – grote infrastructuurprojecten, is gebleken dat dit fonds enige tijd geleden afgesloten is, daar de HST-werken langs de E40 beëindigd zijn. Er kunnen dus geen budgetten vrijgemaakt worden langs deze weg.

LUDO SANNEN

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU, LANDBOUW EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 178
van 28 mei 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Huisvuilbelasting – Sociale correcties

Voor bepaalde gezinssituaties is het aangewezen een sociale correctie toe te passen op de kostprijs voor huisvuilophaling en -verwerking. Zo bijvoorbeeld voor grote gezinnen, gezinnen met kleine kinderen, gezinnen met een zorgbehoevend gezinslid.

1. Heeft het departement van de minister terzake reeds onderzoek laten uitvoeren ?
2. Welke stimulerende maatregelen heeft de Vlaamse regering reeds genomen om een sociale correctie door te voeren in die gezinssituaties waar dit objectief gerechtvaardigd is ?

Antwoord

1. De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) voert geregeld onderzoek uit naar de door de Vlaamse gemeenten gehanteerde huisvuilbelasting- en retributiesystemen. Daarbij worden tevens de sociale correcties geanalyseerd. Het laatste onderzoek dateert van 2001.

In 2000 komen sociale correcties voor in 69,7 % van de gemeenten die werken met een forfaitaire huisvuil- of milieubelasting. Het vaakst gebeurt dit op basis van de gezinsgrootte, gevolgd door WIGW (*weduwen, invaliden, gepensioneerden en wezen – red.*). De correctie bedraagt gemiddeld 43 % van de belasting. Inzake retributies (contantbelastingen) komen slechts weinig sociale correcties voor. Enkel op basis van de gezinsgrootte of bij specifieke medische problemen (bv. nierdialysepatiënten die thuis verzorgd worden) worden extra huisvuilzakken gegeven. Uit andere onderzoeken is gebleken dat de huisvuilproductie in een gezin niet lineair stijgt in een verhouding van 1 op 1. Hoe groter het gezin, hoe meer afval per gezin, doch niet per gezinslid. Hier moet zeker rekening mee gehou-

den worden bij toepassing van correcties op basis van de gezinsgrootte.

2. Het Vlaams Gewest is niet bevoegd inzake het opleggen van tarieven van huisvuilbelasting en contantbelastingen. Dit behoort tot de gemeentelijke autonomie.

Geregeld berekent de OVAM de totale afvalfactuur voor een gemiddeld Vlaams gezin op basis van de reële kosten inzake inzameling en verwerking van de huishoudelijke afvalstoffen. Op basis hiervan doet de OVAM aanbevelingen aan de lokale besturen. Dit gebeurde in 1998, in 2001 en recentelijk bij de goedkeuring van het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 2003-2007. In hetzelfde plan stelde de Vlaamse regering dat sociale correcties op de vaste kosten (inzameling en ophaling) enkel kunnen op basis van het gezinsinkomen. Daartoe moet worden onderzocht of de forfaitaire belastingen zonder correcties kunnen worden afgeschaft, om ze daarna af te schaffen.

Met sociale correcties op de variabele kosten (dit is afhankelijk van de aangeboden hoeveelheden) moet omzichtig worden omgesprongen. Arme of rijke mensen moeten immers allen zoveel mogelijk afval voorkomen en maximaal de niet vermeden afvalstoffen sorteren. Enkel in bepaalde te verantwoorden gevallen kunnen sociale correcties op de variabele kosten, bijvoorbeeld door middel van een aantal gratis zakken of kilogram, toegepast worden. Een sociaal beleid moet in de eerste plaats in het lokale sociale beleid gevoerd worden, en niet in het afvalbeleid. Al te vaak worden aan te veel doelgroepen of gezinnen sociale correcties toebedeeld, waardoor de te behalen doelstellingen in gevaar komen. De OVAM heeft in het verleden bijvoorbeeld in samenwerking met de VVSG (*Verenigingen van Vlaamse Steden en Gemeenten – red.*) een regeling uitgewerkt voor patiënten die thuis een nierdialysebehandeling ondergaan. Deze patiënten zijn bekend en hebben te maken met heel wat huisvuil. Voor deze specifiek bepaalde doelgroep geven alle gemeenten een sociale correctie.

Vraag nr. 179
van 28 mei 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Afvalverwerking – Doelmatigheid

De overheid heeft een belangrijke verantwoordelijkheid om afvalproblemen te voorkomen door het doelmatig organiseren van de afvalophaling en -verzameling. Een strenge controle op de samenstelling van het verzamelde afval is noodzakelijk.

Vandaag hebben al te veel mensen nog steeds de indruk dat zij verplicht worden streng te selecteren, maar dat de overheid dit geselecteerde vuil niet doelmatig verwerkt en behandelt.

Zo stellen ze vast dat mensen die een container huren bij een private firma daar alles door elkaar in gooien, terwijl burgers die gebruikmaken van de ophaling georganiseerd door de gemeenten streng worden behandeld.

1. Kan de minister meedelen hoeveel van het geselecteerde afval doelmatig en correct wordt behandeld ?

Voor welke vormen van afval verloopt de verwerking reeds vlekkeloos ?

Welke soorten afval blijven pijnpunten ?

Wat zijn hiervan de oorzaken ?

Wordt er gewerkt aan oplossingen en wanneer worden ze toegepast ?

2. Essentieel is dat de overheid voorziet in voldoende controlerend en begeleidend personeel. Een belangrijke verantwoordelijkheid ligt hier bij de gemeenten.

Op welke wijze wordt door de Vlaamse overheid gecontroleerd of de afvalophaling en -verzameling doelmatig en concreet wordt georganiseerd ?

Over welke middelen beschikt de minister om in te grijpen wanneer er wordt vastgesteld dat de plaatselijke overheid haar verantwoordelijkheid terzake niet nauwgezet opneemt ?

3. Blijvende sensibiliseringscampagnes om de bevolking te overtuigen van het nut en de positieve gevolgen van een selectieve huisvuilophaling en -verwerking zijn noodzakelijk.

Welke campagnes zijn terzake reeds gevoerd sinds het begin van deze legislatuur ?

Op welke wijze zijn ze georganiseerd ?

Hoeveel middelen zijn hiervoor vrijgemaakt ?

Zijn er nieuwe campagnes gepland ? Zo ja, op welke wijze en wanneer ?

Antwoord

1. Al het selectief ingezameld afval wordt doelmatig en correct behandeld. De afvalstoffen komen in ofwel aanmerking voor hergebruik, recyclage of compostering (meeste fracties), ofwel worden ze verbrand met energierecuperatie (bepaalde KGA-fracties), ofwel worden ze gestort (asbestement) (*KGA : klein gevaarlijk afval – red.*).

Er wordt gestreefd naar zo zuiver mogelijk selectief ingezamelde afvalfracties, met het oog op recyclage. In het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 2003-2007 worden daarom maximumgrenzen bepaald voor verontreinigingen in de selectief ingezamelde fracties. Voor alle afvalfracties wordt een maximum van 5 % vooropgesteld, voor PMD-afval is dit maximaal 15 %. Af en toe gebeurt het dat een aangeleverde hoeveelheid ingezameld huishoudelijk afval geweigerd wordt door een recyclagebedrijf. Dit is evenwel veeleer een uitzondering dan de regel (*PMD : plastic, metaal en drankkartons – red.*).

Voor kunststofafval moeten bijkomende afzetkanalen gezocht worden. Het probleem is gesitueerd op het vlak van de gemengde kunststoffen. Ook de relatief grote verontreiniging hypothekeert de recyclage. Tevens moet voor een selectief ingezamelde afvalstof een afzetmarkt gevonden worden die concurrentieel is met primaire grondstoffen. Het heeft maar zin afvalstoffen selectief in te zamelen, als er een ecologisch en economisch verantwoorde afzetmarkt bestaat.

Voor de recyclage van kunststofafval werd in januari 2002 door de bedrijfswereld in samenwerking met de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) de VZW Plamarec opgericht. De VZW coördineert een actieprogramma voor de afzet van kunststofafval.

2. Jaarlijks worden alle ingezamelde hoeveelheden huishoudelijke afvalstoffen door de OVAM geïnventariseerd. Daarbij worden de door de gemeenten en intercommunales meegedeelde hoeveelheden gecontroleerd bij de betrokken ophalers en verwerkers. Ook de gehanteerde inzamelwijzen worden getoetst aan de wettelijke verplichtingen. Voor afvalstoffen die vallen

onder een aanvaardings- of terugnameplicht zijn er specifieke controles door de OVAM of door de Interregionale Verpakkingscommissie.

Bestrafing naar lokale besturen kan enerzijds door het ontzeggen van beloofde subsidies in het kader van de samenwerkingsovereenkomst. Anderzijds kan worden opgetreden op basis van onder andere artikelen 12, 14, 15 en 16 van het afvalstoffendecreet.

3. Sinds het begin van de legislatuur heeft de bevoegde minister sterk de klemtoon gelegd op het voorkomen van afvalstoffen. De campagnes hadden dan ook meestal betrekking op preventie in plaats van op het correct sorteren.

Rond het thema "papier" werd er in 1999, in het kader van de milieubeleidsovereenkomst (MBO) rond papierafvalstoffen tussen de Vlaamse overheid en de uitgevers van kranten en tijdschriften, intensief gecommuniceerd. De financiering hiervan gebeurde in het bredere kader van de "MBO papier", door de betrokken bedrijfssector.

Op 30 september 2001 stond de Vlaamse Open Bedrijvendag in het teken van afval. Dit was het gevolg van een samenwerking tussen de OVAM, Fost Plus, de Vlaamse afvalintercomunales en het kabinet Leefmilieu. Uitgangspunt was het hele afvalbeleid – van afvalvoorkoming, over recyclage, tot de eindverwerking – in de kijker te plaatsen tijdens deze opendag. Onder het thema "Afval in de kijker, ontdek afvaloplossingen in Vlaanderen" stelden een veertigtal bedrijven in Vlaanderen hun deuren open om te tonen hoe ze afval aanpakken. Ruim 90 % van de Vlamingen sorteert afval. Tijdens deze opendag lieten bedrijven zien wat er met dit afval gebeurt.

De financiële middelen hiervoor vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger in de tabel hierna.

Op korte termijn is er geen campagne gepland rond huisvuilophaling en -verwerking.

Jaar – Campagne	Budget (euro, excl. BTW)	opm.
1999		
Weekend van de Compostmeester	91.101	excl. drukwerk
2000		
Dag van de Kringloopwinkel	50.507	excl. drukwerk
Weekend van de Compostmeester	87.244	excl. drukwerk
Afvalpreventiecampagne "Wie afval vermijdt, hoeft het niet kwijt"	27.742	excl. drukwerk
Ik kleur mijn schooljaar groen	18.922	incl. drukwerk
2001		
Afvalpreventiecampagne "Gooi de toekomst niet weg"	665.267	incl. drukwerk
Ik kleur mijn schooljaar groen	17.565	incl. drukwerk
Afval in de kijker	114.704	incl. drukwerk
2002		
Winkel verstandig, koop minder afval	663.855,29	incl. drukwerk
Weekend van de Compostmeester	70.684,50	incl. drukwerk
Ik kleur mijn schooljaar groen	15.375,46	incl. drukwerk
Dag van de Kringloopwinkel	75.122	incl. drukwerk
Diftar-campagne	57.889,12	incl. drukwerk

Jaar – Campagne	Budget (euro, excl. BTW)	opm.
2003		
Dag van de Kringloopwinkel	85.339,31	excl. drukwerk
Weekend van de Compostmeester	82.644,00	begroot budget, excl. drukwerk
Publireportages regionale tv	143.409,00	begroot budget
Publireportage Vitaya	51.217	begroot budget
Publireportages doelgroepenbladen	61.461,00	begroot budget
Milieuvriendelijk schoolgrief	5.785,00	begroot budget, excl. drukwerk

(Diftar : gedifferentieerd tarief voor huisvuilverwijdering – red.)

Vraag nr. 180
van 28 mei 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Afvalpreventie – Sensibilisering gezinnen

1. In het kader van de beleidsvoering inzake huishoudelijk afval moeten gezinnen via ondersteunende en bestraffende maatregelen worden aangezet om milieuvriendelijker te leven en de eigen huishoudelijke afvalproductie zo beperkt mogelijk te houden.

Welke maatregelen zijn er sinds het begin van de legislatuur genomen in het kader van deze doelstelling ?

Wat is hiervan de financiële consequentie ?

Op welke wijze worden deze maatregelen geëvalueerd en gecontroleerd, eventueel van sancties voorzien ?

2. Het principe van voorkomen van afval is voor vele gezinnen niet altijd duidelijk en wordt minder consequent toegepast.

Welke promotiecampagnes zijn er sinds 1999 gevoerd om de gezinnen hiervan te overtuigen ?
Wat is de inhoud hiervan ?

Op welke wijze is de evaluatie gebeurd ?

Worden er nieuwe acties gepland ? Zo ja, welke en wanneer ?

3. Op welke wijze heeft de Vlaamse regering sinds het begin van deze legislatuur maatregelen genomen met het oog op gedragsveranderingen

inzake de leefwijze van gezinnen en hun concreet aankoopgedrag ?

Welke campagnes zijn er terzake gevoerd ten einde gezinnen blijvend te overtuigen en te sensibiliseren ?

Op welke wijze worden ze geëvalueerd ?

Wat is hiervan de financiële consequentie ?

Antwoord

1. Het huidig Vlaams afvalbeleid is in eerste instantie gericht op afvalpreventie en hergebruik. In dit verband worden een groot aantal acties uitgevoerd of geheroriënteerd die erop gericht zijn de preventie van afval te promoten en zo goedkoop mogelijk te maken voor de burgers.

Zo worden de communicatiecampagnes georiënteerd in de richting van afvalpreventie. Er wordt een zelftest voor gezinnen ontwikkeld waarmee ze zelf de kosten van hun afvalverwerking kunnen berekenen. Door dergelijke zelftest kan het begrip "preventie" binnen de gezinnen tastbaar en hanteerbaar gemaakt worden.

Verder worden compostvaten gesubsidieerd door het Vlaams Gewest, waardoor ze goedkoop kunnen worden aangeboden aan de burgers. Tegelijk worden in de gemeenten compostmeesters opgeleid om de burgers te begeleiden bij het thuiscomposteren.

In het kader van de milieubeleidsovereenkomst (MBO) papierafval worden gratis antireclamedrukwerkstickers verspreid. Ook wordt een Robinsonlijst aangelegd, waarop consumenten zich

kunnen registreren indien zij wensen minder geadresseerd reclamedrukwerk te ontvangen.

Om het hergebruik te stimuleren, is een netwerk van 40 kringloopcentra opgezet. Een gunstige fiscale regeling, zoals een BTW-verlaging van 21 % naar 6 % voor de kringloopcentra, draagt eveneens bij tot hergebruikactiviteiten.

Als het afval niet voorkomen wordt, moet het uiteraard aangeboden worden ter inzameling. In dit verband zijn er "bestraffende" maatregelen, opdat de afvalfracties zoveel mogelijk worden voorkomen. Deze maatregelen zijn gericht op het principe "de vervuiler betaalt", waarbij de verwerkingskosten van het restafval volledig worden aangerekend aan de burgers, terwijl de vermijdbare selectieve fracties zoals GFT-, groen- of PMD-afval, geheel of gedeeltelijk worden doorgerekend (*GFT: groente-, fruit- en tuinafval; PMD: plastic, metaal en drankkartons – red.*). Financieel betekent dit dat wie afval vermijdt een goedkopere afvalfactuur heeft.

Deze maatregelen worden jaarlijks geëvalueerd via een opvolging van het aantal verkochte compostvaten, het aantal verspreide antireclamedrukwerkstickers en de registratie van de ingezamelde hoeveelheid herbruikbare goederen in de kringloopcentra. Tevens worden op geregelde tijdstippen opleidingen voor compostmeesters georganiseerd.

2 en 3. Sinds het begin van de legislatuur heeft de bevoegde minister sterk de nadruk gelegd op het voorkomen van afval. De grote meerderheid van de OVAM-communicatie en -budgetten is sindsdien dan ook gericht op het voorkomen van afvalstoffen, met als frequent thema het afvalvriendelijk winkelen (*OVAM: Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest – red.*). Vandaar dat vragen 2 en 3 samen beantwoord worden. Alle initiatieven rond afvalpreventie opnoemen, zou ons te ver leiden, daarom beperk ik mij tot de campagnes.

Vanaf 2000 is er jaarlijks de "Dag van de Kringloopwinkel", waarbij de doelstelling is de hergebruikgedachte en het fenomeen "kringloopcentrum" bij een breder publiek bekend te maken. Deze Dag wordt samen met de Koepel van de Vlaamse Kringloopcentra (KVK) georganiseerd en jaarlijks begeleid met een mediacampanje.

Ook voert de OVAM, samen met het Waals en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, sinds 2000

jaarlijks campagne rond het aankopen van milieuvriendelijk en duurzaam schoolgerief. Doelgroep hier is voornamelijk de schoolgaande jeugd die op het einde van de zomer nieuw schoolgerief koopt. De mascotte hiervan is sinds 2001 "BAS", de "Bewuste Aankoper van Schoolgerief". Fedis stimuleert haar leden om daadwerkelijk een aanbod van milieuvriendelijk schoolgerief in de rekken te leggen (*Fedis: Belgische Federatie van de Distributieondernemingen – red.*).

Jaarlijks weerkerend is ook het "Weekend van de Compostmeester" (begin juni). In verschillende gemeenten in Vlaanderen worden er dan activiteiten opgezet rond thuiscomposteren. Doel is enerzijds bij de gezinnen interesse voor het thuiscomposteren op te wekken, en anderzijds tips en expertise te delen met de geïnteresseerden. De OVAM ondersteunt dit evenement telkens met een aankondigingscampagne.

"Wie afval vermijdt, hoeft het niet kwijt", was de slogan van de afvalvoorkomingscampagne in 2000. Het beeld vestigde de aandacht op het verstikkende effect dat de overvloed aan afval op ons heeft.

In 2001 voerde de OVAM campagne met de slogan "Gooi de toekomst niet weg". Na een "emotionele fase", met advertenties en een tv-spotje, bracht zij met verschillende beelden concrete tips voor de burgers om zelf aan afvalpreventie te doen, zoals onder andere het kopen van drank in herbruikbare flessen, het thuiscomposteren, het kringloopwinkelen, de inschrijving op de Robinson-lijst en het organiseren van afvalarme eindejaarsfeesten.

"Winkel verstandig, koop minder afval" was in 2002 de titel van de campagne rond afvalvriendelijk winkelen. De campagne liep via advertenties in de Vlaamse tijdschriften, via tv-spots (zelfde herwerkte spotje als de campagne van 2001) en in de winkelpunten via publiflaps op de winkelkarretjes. Daarnaast voerde de OVAM campagne over het Vlaamse afvalbeleid en over de huisvuilbelastingen (Diftar-systeem) met de aanspreking: "Waarde zakkenvullers" (*Diftar: gedifferentieerd tarief voor huisvuilverwijdering – red.*). In de bijbehorende brochure wordt uitgelegd hoeveel het afvalbeheer kost en hoe de burger zelf zijn afvalfactuur kan verminderen door afvalpreventie en selectieve inzameling.

Om nog dieper op het thema "afvalpreventie" te kunnen ingaan, werkt de OVAM sinds 2003 met publireportages. Zo zijn er reeds reportages geweest op Vitaya (één rond afvalvriendelijk winkelen en twee rond composteren en de ecologische tuin) en in doelgroepenbladen (Evita en Libelle) rond verpakkingen. In het najaar zijn er nog publireportages gepland op de regionale tv, Vitaya en in doelgroepenbladen. Ook de campagne rond milieuvriendelijk schoolgerief, het Weekend van de Compostmeester en de Dag van de Kringloopwinkel komen in 2003 terug.

De evaluaties van bovenvermelde campagnes zijn gebeurd afhankelijk van de grootte van de campagnes en de gebruikte media. Met andere woorden, een campagne kan worden geëvalueerd op een kwalitatieve manier (kwaliteit van bv. het georganiseerde evenement), een kwantitatieve manier (aantal bestellingen van folders), of door middel van een impactmeting, waarbij men met uitgebreide enquêtes onder andere bereik en impact van de campagne gaat meten.

De benodigde budgetten voor bovenvermelde campagnes vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger in de tabel hierna.

Jaar – Campagne	Budget (euro, excl. BTW)	opm.
1999		
Weekend van de Compostmeester	91.101	excl. drukwerk
2000		
Dag van de Kringloopwinkel	50.507	excl. drukwerk
Weekend van de Compostmeester	87.244	excl. drukwerk
Afvalpreventiecampagne "Wie afval vermijdt, hoeft het niet kwijt"	27.742	excl. drukwerk
Ik kleur mijn schooljaar groen	18.922	incl. drukwerk
2001		
Afvalpreventiecampagne "Gooi de toekomst niet weg"	665.267	incl. drukwerk
Ik kleur mijn schooljaar groen	17.565	incl. drukwerk
Afval in de kijker	114.704	incl. drukwerk
2002		
Winkel verstandig, koop minder afval	663.855,29	incl. drukwerk
Weekend van de Compostmeester	70.684,50	incl. drukwerk
Ik kleur mijn schooljaar groen	15.375,46	incl. drukwerk
Dag van de Kringloopwinkel	75.122,00	incl. drukwerk
Diftar-campagne	57.889,12	incl. drukwerk
2003		
Dag van de Kringloopwinkel	85.339,31	excl. drukwerk
Weekend van de Compostmeester	82.644,00	begroot budget, excl. drukwerk
Publireportages regionale tv	143.409,00	begroot budget
Publireportage Vitaya	51.217	begroot budget
Publireportages doelgroepenbladen	61.461,00	begroot budget
Milieuvriendelijk schoolgerief	5.785,00	begroot budget, excl. drukwerk

Vraag nr. 181
van 28 mei 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Afvalpreventie – Sensibilisering bedrijven

In het belang van een aanpak van vervuiling aan de bron en gezien de grote verantwoordelijkheid van de industrie terzake, moet de overheid zowel via ondersteunende als bestraffende maatregelen de industrie sterk en consequent dwingen om te produceren op de minst vervuilende manier en te kiezen voor de meest duurzame producten en verpakkingen.

Ook voor de industrie dient preventie (het voorkomen van vervuiling en van afval) duidelijk het goedkoopste te worden.

1. Welke *ondersteunende* maatregelen heeft deze regering sinds haar aantreden genomen om de industrie te dwingen te produceren op de minst vervuilende manier en te kiezen voor duurzame goederen en verpakkingen ?

Kan de minister hiervan een gedetailleerd overzicht geven ?

Welke financiële consequenties vanuit de Vlaamse overheid zijn hieraan verbonden ? Welke budgetten worden hiervoor op jaarbasis uitgetrokken ?

Heeft de regering nieuwe maatregelen gepland voor de jaren 2003 en 2004 ? Zo ja, welke en wat is hiervan de concrete inhoud ?

2. Graag had ik dezelfde vragen gesteld als onder nr. 1 m.b.t. *bestraffende* maatregelen.
3. Op welke wijze heeft de Vlaamse regering sinds het begin van deze legislatuur de industrie aangezet tot preventie, aangezien het voorkomen van vervuiling en van afval in het voordeel speelt van het milieu in het algemeen en van de consument in het bijzonder ?
4. De verantwoordelijkheid voor het selectief verzamelen van wegwerfafval wordt vooral bij de gezinnen gelegd. Daarenboven betalen gezinnen tweemaal voor verpakkingen : eenmaal bij aankoop en eenmaal bij ophaling en verwijdering. Op welke wijze werd sinds het aantreden van deze regering de verantwoordelijkheid voor de ophaling en verwerking en de kostprijs hiervan meer bij de industrie gelegd die dergelijke verpakkingen gebruikt ?

Welke maatregelen werden er terzake genomen ?

Wat zijn hiervan de resultaten ? Is hiervoor in een evaluatie voorzien ? Zo ja, wanneer en door wie ?

Antwoord

1. Hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van ondersteunende maatregelen op het vlak van preventie naar de doelgroep industrie, inclusief een overzicht van de middelen die hieraan werden besteed.

Presti-2-programma (1998-2001)

Het doel van dit programma was preventieve maatregelen in bedrijven te demonstreren, zodat ze later een bredere toepassing zouden kunnen vinden. Hiervoor werd, net zoals in het Presti-1-programma, een beroep gedaan op de federaties. Voor het presti 2-programma – waarvan de dertien projecten reeds in 2001 werden afgerond – werd in het voorjaar van 2002 een effectmeting uitgevoerd.

Kosten van het subsidieprogramma : 560.433 euro.

Kosten van de effectmeting : 79.860 euro.

Presti-3-programma (1998-2002)

Dit programma voorzag in subsidies voor KMO's die een preventieplan wilden opstellen en eventueel preventiemaatregelen wilden invoeren. In januari 1999 kreeg een extern onderzoeksbureau de opdracht de bestaande communicatie te onderzoeken en verbeteringen voor te stellen om meer KMO's te bereiken met een juiste boodschap omtrent dit subsidieprogramma. Dit bracht het aantal Presti 3-projecten op 50. De laatste projecten werden in 2002 beëindigd.

Kosten van het subsidieprogramma : 407.020 euro.

Kosten van het communicatieonderzoek : 74.688 euro.

Presti-4-programma (vanaf 1998)

Het Presti 4-programma, dat sinds 1998 loopt, richt zich op bedrijfsgerichte intermediaire or-

ganisaties om systemen op te zetten die bedrijven aansporen tot milieuzorg. Sinds 2002 wordt in alle Vlaamse provincies met eenzelfde gemeenschappelijk logo gewerkt ; deze herkenbaarheid draagt bij tot de toenemende waardering van het deelnemende bedrijf door anderen (bedrijven, overheid, omwonenden, ...) met betrekking tot geleverde prestaties rond milieuzorg. Na de goedkeuring van het gewijzigd Presti 4-besluit op 30 november 2001 voor opnieuw drie jaar, werd in 2002 een waaier van activiteiten uitgewerkt. Momenteel loopt een effectmeting van het Presti 4-programma. Afhankelijk van de resultaten zal een nieuwe verlenging aangevraagd worden.

Kosten van de subsidie aan de projectuitvoerders : 1.002.610 euro.

Kosten voor de effectmeting : 85.874 euro.

Uitgetrokken subsidie aan de projectuitvoerders (2003-2004) : 620.000 euro.

Presti-5-programma (vanaf 2003)

Op basis van de ervaringen opgedaan in de vorige Presti-programma's lanceerde de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) in 2003 Presti 5. Na de voorbereiding in 2001, werden in 2002 de nodige stappen ondernomen om het vijfde preventiestimulerend subsidieprogramma te laten goedkeuren. In maart 2002 gaf de Vlaamse regering haar principiële goedkeuring en op 13 december 2002 volgde dan de definitieve goedkeuring van Presti 5. Net zoals in de vorige presti-programma's, staat ook binnen Presti 5 de preventie van afval en emissies bij de Vlaamse KMO centraal. Anderzijds kunnen nu ook nieuwe doelgroepen zoals socio-culturele verenigingen, onderwijs- en onderzoeksinstellingen, milieuverenigingen, ... betrokken worden in preventiestimulerende projecten. Jaarlijks zullen andere accenten gelegd worden, onder andere naar projectthema's en -types en naar de prioritaire doelgroep. Zo wil Presti 5 niet alleen een nieuwe dynamiek scheppen, maar ook jaarlijks op de beleidsprioriteiten en de noden bij de doelgroep inspelen.

Uitgetrokken subsidie aan de projectindieners (voor de eerste oproep in 2003) : 745.000 euro.

Softwaretoepassing voor de berekening van de werkelijke afvalkosten in bedrijven : Mambo

Het sinds 1997 ontwikkelde rekenmodel voor werkelijke afvalkosten van bedrijven (Remo-

wab) werd in 2000 omgezet in een gebruiksvriendelijke softwaretoepassing. Dit softwarepakket, dat bedrijven toelaat hun werkelijke afvalkosten te berekenen, kreeg de naam Mambo (Minder Afval Meer Bedrijfsopbrengsten). Mambo werd gelanceerd op Ifest op 26 oktober 2000. Eind 2000 was het Mambo-pakket (cd-rom en handleiding) beschikbaar voor verspreiding. Er werd tevens een Mambo-helpdesk opgericht waar iedereen terecht kan voor meer informatie.

Begin 2002 gaf de OVAM de opdracht om de verspreidingsstrategie in verband met het softwarepakket Mambo te evalueren. Uit deze evaluatie bleek dat Mambo zeker voldoende potentieel bezit om bedrijven aan te zetten tot afvalpreventie, maar dat de doelgroep tot op heden nog niet voldoende was bereikt ondanks de geleverde inspanningen. Een nieuwe marketingstrategie werd vervolgens ontwikkeld in samenwerking met een extern bureau. De uitvoering van deze nieuwe strategie vanaf 2003 moet Mambo de plaats geven in de Vlaamse bedrijfs-wereld die het verdient.

Kosten van de voorbereidende fase (onderzoeksproject en demoproject van 1997-1999) : 93.735 euro.

Kosten van de softwareontwikkeling : 69.807 euro.

Kosten van de evaluatie van de marketingstrategie : 51.026 euro.

Kosten van de ontwikkeling van de marketingstrategie : 26.629 euro.

Oprichting en uitbouw van het STIP

In 2000 werd het Steunpunt en Informatiecentrum voor Preventie van Afval (STIP) opgericht. Het steunpunt richt zich naar twee grote doelgroepen : de intermediären gericht naar de burger en de intermediären gericht naar de bedrijven. De bedoeling van het initiatief is om deze twee groepen van intermediären te ondersteunen en te helpen, en te verkrijgen dat afvalpreventie meer aan bod komt bij de acties die zij voeren op hun terrein. Het ondersteunen verloopt onder andere via workshops en studiedagen, via een infoloket, via de website (www.stip.ovam.be), via sensibiliseringscampagnes en via informatiefiches en dossiers.

Momenteel zijn er vijf STIP-medewerkers actief.

Campagne rond het thema AEP (afval- en emissiepreventie)

Er werd in 2002 een algemene AEP-mediacampanje gelanceerd die gericht was naar de bedrijfswereid. De campagne hield verschillende onderdelen in : de ontwikkeling van een strategie, het ontwikkelen van communicatieproducten en het reserveren van mediaruimte.

De totale kosten bedroegen 86.430 euro.

Voor het najaar 2003 is een nieuwe AEP-campagne gepland, met een aangevraagd budget van 210.000 euro.

Deelname aan Ifest 2002

Het centrale thema van de tweejaarlijkse milieubeurs Ifest was AEP. De OVAM stond in voor de concrete vormgeving van het thema op de beurs. Dat gebeurde via drie standen, die zich richtten op de milieucompartimenten afval, lucht en water.

De totale kosten bedroegen 54.256 euro.

In 2004 zal de Ifest-beurs plaatsvinden met als centraal thema eco-efficiëntie. De OVAM zal wederom instaan voor de concretisering van dit thema.

Oprichting en proeffase van het Vlaams Informatiepunt voor Ecodesign (Factor 10)

Midden 2000 werd aan de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) de opdracht gegeven om een implementatieplan te schrijven voor de oprichting van een Vlaams centrum voor ecodesign. Kostprijs : 30.773 euro.

Vanaf 2001 werd het implementatieplan uitgevoerd met de officiële start van Factor 10 op 16 oktober 2001. Kostprijs van de werking in 2001 : 151.264 euro.

De bedoeling was om het initiatief te laten proefdraaien gedurende een jaar en na een evaluatie te beslissen over het verdere verloop van het project. Dat traject kon vanwege de bezwaren van de Inspectie van Financiën niet gevolgd worden. Er werd beslist om, in afwachting van de opname van het initiatief in de werking van de OVAM, een minimale uitvoering van het programma te laten realiseren door de VITO. Kostprijs van deze minimale werking van begin 2002 tot midden 2003 : 53.405 euro.

Ondertussen kan de overdracht van het initiatief van VITO naar OVAM gebeuren dankzij de aanwerving vanaf midden juni 2003 van één medewerker, die het initiatief nieuw leven zal inblazen.

Opstarten en verdere uitbouw van een internetgebaseerde databank voor preventieopties en -cases (www.milieuwinst.be)

Het project "milieuwinst" is het resultaat van een Vlaams-Nederlandse samenwerking. In ruil voor het behoren van de databank stonden de Nederlanders het gebruik toe van de informatie die op www.milieudienst.nl is geplaatst. Midden 2000 werd de Vlaamse zustersite gelanceerd. Ondertussen werd er heel wat Vlaamse inhoudelijke input geleverd.

Zo werden sectorspecifieke studies uitbesteed voor de volgende sectoren : de verf- en drukinktenindustrie (2002), de grafische nijverheid (2002), de textielveredeling (2001) en de groente- en fruitverwerkende industrie (2001).

De totale kosten voor deze studies bedroegen 106.472 euro.

De ontwikkelings- en aanpassingskosten voor de website worden geraamd op 10.000 euro.

Beleidsondersteunende studie : preventie van afvalstoffen in de bedrijfswereid (2001-2002)

Deze studie bestond uit drie delen. In het eerste deel werden belemmerende en bevorderende factoren opgesteld ten aanzien van afvalpreventie. In het tweede deel werd het preventiebeleid in andere gewesten, landen en internationale organisaties geïnventariseerd.

En in het laatste deel werd onderzoek verricht naar indicatoren om afvalpreventie te meten.

Kostprijs : 78.878 euro.

Verder onderzoek rond indicatoren is gepland voor 2003 en 2004.

Noot : de personeelskosten van de OVAM-medewerkers (incl. de STIP-medewerkers) zijn niet in het overzicht opgenomen. Tevens werd er geen rekening gehouden met de kosten van de verspreiding en de bekendmaking van sommige tools en programma's.

2. Hoewel preventie voornamelijk via ondersteunende initiatieven wordt gestimuleerd, werden tevens enkele wetgevende initiatieven genomen. Ik som er enkele op.

- Via het samenwerkingsakkoord betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval zijn de bedrijven (verpakkingsverantwoordelijken) onderworpen aan de terugnameplicht en is men verplicht een preventieplan op te stellen.

De terugnameplicht heeft tot gevolg dat de verpakkingsverantwoordelijke de in de wetgeving bepaalde doelstellingen inzake recyclage en nuttige toepassing dient te bereiken.

De terugnameplicht is een indirecte stimulans voor preventie van verpakkingsafval, aangezien men door het voorkomen van verpakkingen minder (financieel) dient bij te dragen tot het bereiken van bovenvermelde doelstellingen. Via de preventieplannen worden de verpakkingsverantwoordelijken gedwongen op een structurele manier na te denken over de verpakkingen die ze gebruiken.

- Hoofdstuk 3 van het Vlarea heeft voor een aantal afvalstromen de aanvaardingsplicht ingevoerd (*Vlarea : Vlaams Reglement inzake Afvalvoorkoming en -beheer – red.*). Dit heeft tot gevolg dat de bedrijven dienen in te staan voor de afvalstoffen afkomstig van de producten die ze op de markt hebben gebracht.

De aanvaardingsplicht is indirect een stimulans voor preventie, aangezien door de invoering van de producentenverantwoordelijkheid de bedrijven zelf dienen in te staan voor de verwerking van hun producten zodra deze afvalstoffen zijn geworden.

- Ook andere maatregelen stimuleren de bedrijven op een indirecte wijze om initiatieven te nemen op het vlak van preventie : milieuheffingen op storten en verbranden van afvalstoffen, stort- en verbrandingsverboden, ...

Deze maatregelen leiden ertoe dat het beheer van afvalstoffen duurder wordt, zodat de bedrijven financieel worden gestimuleerd om initiatieven op het vlak van preventie te nemen.

- Het opleggen van productnormen is een federale bevoegdheid. Dit neemt niet weg dat deze materie de afgelopen jaren van nabij werd gevolgd.

3. Zie punt 1 en 2.

4. Via het samenwerkingsakkoord betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval werd de verantwoordelijkheid inzake verpakkingsafval bij de industrie gelegd. Via het samenwerkingsakkoord werd onder meer de hierboven reeds vermelde terugnameplicht ingevoerd.

De terugnameplicht is de aan de verpakkingsverantwoordelijke opgelegde verplichting om, in het licht van de doelstellingen van het samenwerkingsakkoord, de quota's voor nuttige toepassing en recyclage zoals bepaald in artikel 3, § 2 en 3 van het samenwerkingsakkoord te bereiken.

De percentages die momenteel moeten worden gehaald, zijn :

recyclage 50 % ;

totale nuttige toepassing 80 %.

Per verpakkingsmateriaal dient daarenboven een recyclagepercentage van minimaal 15 % te worden behaald. Momenteel loopt de procedure om de percentages inzake recyclage en nuttige toepassing te verhogen.

De terugnameplicht kan door de verpakkingsverantwoordelijke individueel worden uitgevoerd, of men kan een erkend organisme gelasten met de uitvoering van de terugnameplicht van de verpakkingsverantwoordelijke. De voorwaarden inzake de erkenning en de procedure voor het verkrijgen van een erkenning worden in het samenwerkingsakkoord geregeld. Fost Plus en Valipac zijn vandaag de dag de enige erkende organismen. Fost Plus is erkend voor verpakkingsafval van huishoudelijke oorsprong. Valipac is erkend voor verpakkingsafval van bedrijfsmatige oorsprong.

Voor de organisatie van de inzameling en verwerking van verpakkingsafval van huishoudelijke oorsprong werkt Fost Plus samen met de gemeenten/intercommunales. De leden van Fost Plus betalen een bijdrage afhankelijk van de hoeveelheid en het soort van verpakkingen dat ze op de markt brengen. Met deze middelen

wordt vervolgens de inzameling en verwerking van verpakkingsafval gefinancierd.

Uit de voorlopige cijfers (moeten nog worden gecontroleerd) van 2002 blijkt dat Fost Plus een recyclagepercentage behaalt van rond de 80 %. Valipac behaalt een recyclagepercentage van rond de 77 %. De resultaten worden gecontroleerd door de Interregionale Verpakkingscommissie. De huidige erkenning van Fost Plus loopt eind van dit jaar af. Bij het toekennen van de nieuwe erkenning zal er rekening worden gehouden met de evaluatie van Fost Plus en de behaalde resultaten.

Vraag nr. 182
van 28 mei 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Huishoudelijk afval – Voorzorgsprincipe

Inzake huishoudelijk afval is een beleid van duurzame ontwikkeling gericht op het vrijwaren van de gezondheid van de mens en het milieu tegen de schadelijke invloed van afvalstoffen, en op het tegengaan van de verspilling van grondstoffen en energie.

Door het toepassen van het voorzorgsprincipe kan dikwijls veel grotere of onomkeerbare schade worden voorkomen.

1. Op welke wijze werd tijdens deze legislatuur het voorzorgsprincipe toegepast in de beleidsvoering inzake huishoudelijk afval in Vlaanderen ?

Welke principes werden hierbij gehanteerd ?
 Welke criteria staan centraal ?

2. Op welke wijze werd dit in praktijk gebracht door concrete maatregelen ? Welke zijn deze maatregelen ?

3. Wordt er voorzien in een evaluatie ? Zo ja, wie staat hiervoor in en wanneer wordt ze uitgevoerd ?

Antwoord

1. Het Vlaams milieubeleid in zijn geheel is gebaseerd op een aantal beginselen, zoals voorkoming en voorzorg, maar ook brongerichte maatregelen, het principe de "vervuiler betaalt" en het stand-still-beginsel. Ook in het huishoude-

lijk-afvalstoffenbeleid vormen deze beginselen de basis.

De absolute prioriteit vormt sinds deze legislatuur afvalvoorkoming, waar in het verleden al te vaak de nadruk lag op selectieve inzameling. Eén van de strategische projecten in het beleidsdomein Leefmilieu is dan ook afvalpreventie. Het zorgt ervoor dat alle maatregelen of instrumenten die ingezet worden, als eerste prioriteit afvalvoorkoming nastreven en dat alle maatregelen op mekaar worden afgestemd.

Afval dat niet voorkomen wordt, moet maximaal selectief ingezameld worden. Zo wordt de hoeveelheid restafval tot een minimum beperkt. Dit restafval kan enkel verwerkt worden in verwerkingsinstallaties die als beste beschikbare techniek geboekstaafd staan.

2. Inzake afvalpreventie kunnen heel wat maatregelen vermeld worden. De belangrijkste zijn : maximaal stimuleren van thuiscomposteren (reeds 34 % van de Vlaamse gezinnen composteren al hun organisch afval), uitbouwen van een netwerk van 40 kringloopcentra met bijna 100 kringloopwinkels, oprichten van het STIP (*Steunpunt en Informatiecentrum voor Preventie van Afval – red.*).

De selectieve inzameling is toegenomen tot 67 % van alle huishoudelijke afvalstoffen. Dit is het beste resultaat in heel Europa. Inzake eindverwerking werd de verbrandingsinstallatie van MIWA in Sint-Niklaas gesloten, werden reeds milieuvergunningen verleend voor 600.000 ton alternatieve verwerkingstechnieken zoals scheiden-vergisten en werd het storten van afvalstoffen systematisch afgebouwd (*MIWA : Intercommunale Vereniging voor Huisvuilverwerking Midden-Waasland – red.*). Het moratorium op het bouwen van nieuwe roosterverbrandingsinstallaties blijft gehandhaafd. Diverse instrumenten gericht op de lokale besturen werden aangepast richting afvalvoorkoming en zelfs richting grondstoffenbeheer. Hier kunnen het subsidiebesluit van 29 maart 2002 en de samenwerkingsovereenkomst met de gemeenten en de provincies vermeld worden. Complementair aan al deze maatregelen is de communicatie en sensibilisering naar de bevolking, de bedrijfswereld en allerlei specifieke doelgroepen en intermediairen. Het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 2003-2007 bundelt alle vermelde maatregelen en vormt de basis om de vooropgestelde doelstellingen te bereiken.

3. Bij het opstellen van het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 2003-2007 werd eerst het aflopende plan 1997-2001 geëvalueerd door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM), in samenwerking met alle actoren betrokken bij het huishoudelijk afvalbeleid. Tijdens de uitvoering van het vigerende uitvoeringsplan zal dergelijke evaluatie op regelmatige basis gebeuren. In 2004 wordt de eerste evaluatie van het huidige uitvoeringsplan uitgevoerd. Sinds 2002 werkt de OVAM preventie-indicatoren uit waarbij de impact van afvalvoorkoming wordt gemeten. Jaarlijks zal deze evaluatie op basis van indicatoren herhaald worden.

Vraag nr. 185
van 28 mei 2003
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Umicore Hoboken/Olen – Stand van zaken

Reeds jaren kampt men in de ruime omgeving van het bedrijf Umicore in Hoboken en Olen met problemen inzake historische vervuiling. Er werden inmiddels verschillende onderhandelingen gevoerd om zowel in Olen als in Hoboken saneringen uit te voeren.

1. Kan de minister een overzicht en een stand van zaken geven wat deze onderhandelingen betreft ?
2. Welke initiatieven werden inmiddels in Hoboken en Olen reeds door Umicore genomen om de historische verontreiniging ongedaan te maken ?

Antwoord

1. In de "Geïntegreerde uitgangspunten met betrekking tot de bodemsanering van de in het Vlaamse gewest gelegen Union Minière vestigingen" van 27 november 1997 zijn verschillende fasen opgenomen om de historische verontreinigingen ten gevolge van de Umicore-activiteiten te saneren.

Voor de reeds conform verklaarde beschrijvende bodemonderzoeken is in het convenant bepaald dat bij consensus de prioriteitsorde voor het indienen van de respectieve bodemsaneringsprojecten zal worden vastgelegd. Hierover zijn dan ook de nodige besprekingen aan de gang.

In de conformverklaring van de beschrijvende bodemonderzoeken voor de vestigingen Hoboken en Olen zijn ook een aantal hiaten aangegeven. Deze hiaten hebben betrekking op het in kaart brengen van de verontreiniging in de verdere omgeving. Tijdens de huidige besprekingen komen deze zaken ook aan bod.

2. Het bodemsaneringsdecreet geeft aan dat, nadat een beschrijvend bodemonderzoek is uitgevoerd, een bodemsaneringsproject dient te worden overgezonden aan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM). Dit bodemsaneringsproject dient te worden uitgevoerd onder leiding van een bodemsaneringsdeskundige.

Umicore heeft zowel voor de vestiging Hoboken als de vestiging Olen reeds een offertevraag gelanceerd om een bodemsaneringsdeskundige te kunnen aanwijzen voor deze taak.

In het bodemsaneringsproject dient onder andere aangegeven te worden met welke technieken de bodemverontreiniging aangepakt zal worden. Aangaande dit laatste zijn ook reeds de nodige contacten met de OVAM.

Gelet tevens op het complexe gegeven van deze saneringen – er zijn immers een groot aantal percelen van de omgeving mee in betrokken – zijn ook reeds stappen door Umicore ondernomen om een gedegen communicatieplan op te stellen voor de wijk Moretusburg in Hoboken, en dit in samenspraak met de OVAM.

ADELHEID BYTTEBIER

VLAAMS MINISTER
 VAN WELZIJN, GEZONDHEID
 EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 197
van 28 mei 2003
van de heer CARL DECALUWE

Kinderdagverblijven – Brandveiligheidsvereisten

In het besluit van de Vlaamse regering van 5 oktober 2001 (Belgisch Staatsblad van 9 januari 2002) houdende de normen voor de preventie van brand en ontploffing waaraan de erkende kinderdagverblijven moeten voldoen, worden de specifieke normen vastgelegd voor brandveiligheid in kinderdagverblijven.

De bestaande kinderdagverblijven kregen een termijn van één jaar na de inwerkingtreding van de regelgeving (tot 31 december 2002) om aan een aantal maatregelen te voldoen. Bij deze maatregelen was onder meer de aanleg van een toegangsweg voor de brandweer opgenomen.

1. De vooropgestelde termijn van één jaar bleek voor een aantal kinderdagverblijven niet haalbaar te zijn.

In welke mate werd hieraan gehoor gegeven ?

Hoe wordt dit opgevangen ?

2. Hoeveel bestaande kinderdagverblijven per provincie zijn tot op vandaag nog steeds niet in orde met enkele te nemen maatregelen ?

Hoe wordt dit opgevolgd ?

3. Hoeveel kinderdagverblijven zijn vandaag volledig in orde met de brandpreventie, en dit opgesplitst per provincie ?

4. In welke mate kunnen kinderdagverblijven subsidies genieten indien er heuse transformaties nodig zijn om te voldoen aan de wetgeving ?

Wat zijn de criteria om in aanmerking te komen voor subsidiëring ?

5. Bestaat er een mogelijkheid voor de kinderdagverblijven om de toegangsweg voor de brandweer op langere termijn te realiseren ? Zo neen, waarom wordt dit niet opportuun geacht ?

6. Kinderdagverblijven die niet kunnen voldoen aan één of meer specificaties van het besluit, dienen binnen drie jaar te beschikken over een branddetectiesysteem.

Hoeveel kinderdagverblijven per provincie hebben dit tot op vandaag als alternatief aangenomen en een branddetectiesysteem laten plaatsen ?

Wordt hiervoor een subsidie toegekend ?

Antwoord

1. Aan de totstandkoming van het besluit van de Vlaamse regering van 5 oktober 2001 is een ruime consultatie voorafgegaan binnen de sector en met brandweerinstanties.

Toch bleken een aantal kinderdagverblijven niet voldoende te hebben aan de termijn van een jaar na de inwerkingtreding, om aan een aantal maatregelen te voldoen. Daarom is door de Vlaamse regering beslist om deze termijn te verlengen van één jaar naar drie jaar vanaf de inwerkingtreding, van het besluit van 5 oktober 2001, dus tot 31 december 2004.

Indien men niet tijdig aan de maatregelen kan voldoen, moet binnen deze termijn een branddetectiesysteem geplaatst worden in de technische ruimten en evacuatieruimten, met een brandmeldingscentrale.

Dit verhindert evenwel niet dat de betrokken veiligheidsmaatregelen in elk geval binnen tien jaar moeten uitgevoerd zijn.

- 2 en 3. Er worden geen systematische of gerichte inspectiebezoeken gedaan om na te gaan hoeveel kinderdagverblijven aan bepaalde wettelijke bepalingen wel of niet voldoen. Bij de gewone inspecties wordt ook aan het aspect brandveiligheid aandacht besteed. Een volledig overzicht van welke kinderdagverblijven reeds voldoen aan de wettelijke bepalingen is evenwel niet beschikbaar.

Wanneer tekorten worden vastgesteld bij een inspectiebezoek, wordt nagegaan van welke aard die tekorten zijn en welke voorwaarden voor het behoud van de erkenning moeten opgelegd worden. In geval van directe onveiligheid voor de kinderen, kan de erkenning ingetrokken worden.

De opvolging gebeurt dus aan de hand van gewone inspectiebezoeken. Maar omdat organiserende besturen zelf ook hun verantwoordelijkheid opnemen, nemen zij contact op met Kind en Gezin om na te gaan op welke wijze mogelijke tekorten verholpen kunnen worden.

4. Voor werken in kinderdagverblijven die georganiseerd worden door VZW's of OCMW's is het mogelijk een beroep te doen op VIPA-subsidies. Deze VIPA-subsidies zijn gebonden aan strikte bepalingen zoals opgenomen in de VIPA-regelgeving. De voornaamste criteria zijn dat moet voldaan worden aan bouwspecifieke en administratieve bepalingen (*VIPA : Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden – red.*).

De subsidies zijn mogelijk voor nieuwbouw en voor instandhoudingswerken zoals verbouwing,

uitbreiding, uitrusting en meubilering. Brandveiligheidswerken kunnen in de vorm van verbouwingen worden gesubsidieerd.

De regelgeving voor VIPA-subsidies werd vastgelegd in volgende besluiten :

- decreet inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden van 23 februari 1994 (BS 1/06/94) gewijzigd op 16 maart 1999 (BS 27/04/99) ;
 - besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur van persoonsgebonden aangelegenheden (BS 10/09/99) ;
 - besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 tot vaststelling van de totale investeringssubsidie en de bouwtechnische normen voor de kinderopvangsector (BS 15/09/99).
5. Bij de verlenging van termijn van één naar drie jaar vanaf de inwerkingtreding van het besluit van 5 oktober 2001, die beslist is door de Vlaamse regering, is eveneens beslist de bepaling rond de toegangsweg, die in het besluit van 5 oktober 2001 inderdaad opgenomen was bij de maatregelen op korte termijn, daar te schrappen en op te nemen bij de meer structurele maatregelen waarvoor een overgangstermijn van tien jaar geldt.
6. Er zijn geen gegevens beschikbaar over het aantal kinderdagverblijven per provincie die een branddetectiesysteem als alternatief hebben genomen.

Het is voor de kinderdagverblijven mogelijk hiervoor een subsidie aan te vragen. Twaalf kinderdagverblijven hebben sinds 2000 dergelijke subsidie aangevraagd en verkregen.

Voor alleen een branddetectiesysteem wordt zeer uitzonderlijk een investeringsubsidie aangevraagd. De meeste kinderdagverblijven passen brandveiligheidswerken, al dan niet met een branddetectiesysteem, binnen een verbouwing, of opteren zelfs voor een totale nieuwbouw indien een verbouwing te grote ingrepen zou vergen.

De kinderdagverblijven hebben, conform de recente wijziging van het besluit van de Vlaamse regering, overigens nog tot 31 december 2004 de tijd om aan de maatregelen te voldoen, zonder dat zij een branddetectiesysteem met brandmel-

dingscentrale moeten plaatsen. De plaatsing van een branddetectiesysteem betekent een alternatief indien niet aan de minimumeisen kan worden voldaan, maar betekent niet dat niet aan alle maatregelen moet worden voldaan binnen een termijn van tien jaar.

Zowel voor de minimumeisen (tegen eind 2004), als voor de maatregelen (binnen 10 jaar), kunnen de voorzieningen een beroep doen op het VIPA.

Vraag nr. 198
van 28 mei 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Borstkankerscreening – Evaluatie

De Vlaamse overheid voorziet in een tweejaarlijkse gratis borstkankerscreening voor vrouwen van 50 tot 69 jaar. Uit recente gegevens blijkt dat slechts een fractie van de doelgroep zich laat screenen. Vrouwen die behoren tot de lagere inkomens- of opleidingsgroepen ondergaan het onderzoek minder.

1. Kan de minister cijfers en gegevens bezorgen over het percentage van de doelgroep dat zich laat screenen ?
2. Werd reeds onderzocht waarom een groot deel van de doelgroep geen gebruikmaakt van de gratis mammografie ? Zo ja, wat zijn de resultaten ?
3. Welke inspanningen zijn er gedaan naar vrouwen die behoren tot de lagere inkomens- of opleidingsgroepen om hen te motiveren ook gebruik te maken van de mogelijkheid van de gratis mammografie ?

Op welke wijze is dit gebeurd ?

Plant de minister bijkomende inspanningen naar deze specifieke doelgroep ? Zo ja, wanneer en op welke wijze ?

Antwoord

1. De doelgroep van vrouwen voor de tweejaarlijkse borstkankerscreening is inderdaad de leeftijdsgroep van 50 tot 69 jaar.

De vraag naar cijfers en gegevens betreffende het percentage van de doelgroep dat zich laat

screenen, kan als volgt beantwoord worden : de totale opkomst bedroeg 32% over de eerste twee jaar van het programma dat opstartte in juni 2001, met een sterke variatie van regio tot regio (van 20% tot 40%) die verband houdt met het aantal jaren dat de georganiseerde screening met gepersonaliseerde uitnodigingsbrief (het tweede spoor) in die regio al loopt. In de regio Oost-Vlaanderen bijvoorbeeld is het tweede spoor pas sedert het najaar van 2002 opgestart. In delen van Antwerpen, Vlaams-Brabant en Limburg wordt dit reeds jaren toegepast. Zo wordt in sommige gemeenten reeds een participatiegraad van meer dan 60% gehaald.

Deze cijfers zijn echter nog voorlopige cijfers, omdat nog niet alle gegevens exact bekend zijn.

Belangrijk is te weten dat de zogenaamde "diagnostische" mammografieën in deze cijfers niet verrekend zijn, wat betekent dat het totaal aantal vrouwen uit de doelgroep dat een mammografische opname kreeg, veel hoger ligt.

2. Stellen dat een groot deel van de doelgroep geen gebruik maakt van de gratis mammografie lijkt mij voorbarig, omdat :

- de gegevens over de eerste tweejarige cyclus nog niet volledig bekend zijn ;
- de participatiegraad voor dit kalenderjaar al 10% hoger wordt ingeschat dan in 2002 en de screeningscentra in hun prognoses voor 2004 het streefcijfer van 50% naar voren schuiven ;
- het nog niet duidelijk is hoe groot het aandeel van de vrouwen uit de doelgroep is die wel een diagnostische mammografie laat maken (die niet kosteloos is) in plaats van een screeningsmammografie, maar niet worden meegeteld in de screeningscijfers.

Sommige artsen raden immers hun patiënten nog altijd aan om een diagnostische mammografie te laten maken (al dan niet in combinatie met een echografie). Deze handelwijze is bij symptoomloze en klachtenvrije vrouwen niet conform met de internationaal aanvaarde afspraken. De mutualiteiten hebben een studie in het vooruitzicht gesteld om dit fenomeen cijfermatig in beeld te brengen tegen 2004.

Uit de gezondheidsenquête van 2001 blijkt dat 52% van de vrouwen uit de doelgroep in

het Vlaamse gewest de afgelopen twee jaar een (veelal diagnostische) mammografie liet uitvoeren. Het percentage van dames die al een "diagnostische" mammografie voor screeningsdoeleinden ondergingen moet uiteraard bij het percentage vrouwen geteld worden die een screeningsmammografie kregen.

3. De stelling van de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat vrouwen die behoren tot de lagere inkomens- of opleidingsgroepen minder het screeningsonderzoek zouden ondergaan, kan niet worden bevestigd.

Uit het eerste rapport van het intermutualistisch agentschap blijkt immers dat voor de categorie niet-beroepsactieve vrouwen met voorkeurregeling (hoofdzakelijk weduwen, invaliden, gepensioneerden die een verhoogde tegemoetkoming genieten) in de periode juni-december 2001 de verhouding van het aantal eerste lezingen (screeningsmammografie) ten opzichte van het totaal aantal mammografische onderzoeken (screenings- plus diagnostische mammografieën) hoger ligt dan bij de categorieën "beroepsactieve vrouwen" en "niet-beroepsactieve vrouwen zonder voorkeurregeling" (met name 48.5% versus respectievelijk 37.2% en 43.8%). Dit wijst erop dat het tweede spoor wel degelijk drempelverlagend werkt naar de betrokken doelgroep.

Het motiveren en sensibiliseren van de doelgroep werd als opdracht toevertrouwd aan de LOGO's. Om hen te ondersteunen bij dit belangrijke werk heeft mijn voorgangster vorig jaar kredieten vrijgemaakt om een Ondersteuningscel ten behoeve van de LOGO's (afgekort OCL) te kunnen oprichten, die in de loop van dit kalenderjaar deskundige medewerkers zal aanwerven. Hun opdracht zal er onder meer in bestaan de LOGO's op het vlak van methodieken bij dit sensibilisatiewerk te ondersteunen.

De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde groepen met lagere inkomens of lagere opleiding zullen daarbij zeker extra aandacht krijgen.

Vraag nr. 199
van 28 mei 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Vlaams Fonds – Leeftijdsgrens

De leeftijdsgrens bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VF-SIPH) wordt door vele actoren als een discriminatie beschouwd. Er wordt gepleit voor een zorgdecreet waarin het categoriale beleid plaatsmaakt voor een integrale benadering.

In het verleden heeft voormalig minister Vogels aangegeven dat ook zij daar voorstander van was, maar dat het onderscheid gehandhaafd bleef om budgettaire redenen.

1. Werd reeds opdracht gegeven voor een studie naar de budgettaire weerslag bij een afschaffing van de leeftijdsgrenzen wat de inschrijving bij het Vlaams Fonds betreft ?

Zo ja, is deze studie reeds voltooid, wat zijn de resultaten ? Of wanneer kunnen de resultaten verwacht worden ? Aan wie is deze opdracht toevertrouwd ?

Zo neen, wordt dergelijke studie gepland ? Voor wanneer ?

2. Werden inmiddels andere maatregelen genomen om de vaak ernstige gevolgen van deze leeftijdsdiscriminatie aan te pakken ? Zo ja, welke ? Wat is hiervan de budgettaire weerslag ?

Antwoord

Alvorens de specifieke vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger te beantwoorden, merk ik op :

- dat het Arbitragehof in het arrest van 14 februari 2001 oordeelde dat artikel 2, § 1 van het decreet van 27 juni 1990 betreffende de gehanteerde leeftijdsgrens binnen het Vlaams Fonds geen discriminatie inhoudt, noch een schending van het gelijkheidsbeginsel ;
- dat deze materie, en het standpunt van de Vlaamse regering ten aanzien daarvan, al uitvoerig aan bod kwamen tijdens de zitting in het Vlaams Parlement van 23 april 2003, en dit naar

aanleiding van het voorstel van decreet van onder andere mevrouw Sonja Becq (zie Stuk 870 (2001-2002) – Nr. 3, alsook Nr. 2 van 3 april 2003).

In antwoord op de specifieke vragen kan ik het volgende meedelen.

1. Binnen de administratieve diensten van het Vlaams Fonds werd becijferd welke budgettaire weerslag te verwachten is van een eventuele afschaffing van bedoelde leeftijdsgrens, althans met betrekking tot de repercussie op de uitgaven in de sector van de individuele materiële bijstand.

Op basis van de premissen die bij deze berekening in acht werden genomen, schatten de diensten van het Vlaams Fonds de kosten aan hulpmiddelen voor +65-jarigen aldus op 4.176.000.000 euro. Gespreid over een periode van tien jaar komt dit neer op een jaarlijkse last van 417.598.950 euro.

Details over deze berekening vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger terug in het antwoord van mijn voorganger, mevrouw Mieke Vogels, op vraag nr. 126 van 21 maart 2002 van mevrouw Sonja Becq (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 12 juli 2002, blz. 1776 – red.*).

Met betrekking tot de geraamde kosten voor opvang, behandeling en begeleiding zou men een gelijkaardige redenering kunnen volgen : de gemiddelde kostprijs per werkvorm in combinatie met het aantal zorgbehoevende ouderen per werkvorm levert aldus informatie over de budgettaire weerslag.

De moeilijkheid hier is dat de raming van dit aantal zorgbehoevende ouderen per werkvorm niet evident is. Als indicatie vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger hierbij wel de tabel met de gemiddelde kostprijs per werkvorm.

2. Vooralsnog werden er geen andere maatregelen genomen in uitvoering van het standpunt van de Vlaamse regering terzake.

Bij de verdeling kunnen volgende gemiddelde waarden gehanteerd worden :

	Gemiddelde prijs in BEF	Gemiddelde prijs in EUR
<i>Residentiële voorzieningen</i>		
Internaten	1.450.000	35.944,56
Semi-internaten schoolgaanden	625.000	15.493,35
Semi-internaten niet-schoolgaanden	750.000	18.592,01
Dagcentra	750.000	18.592,01
Observatiecentra	1.750.000	43.381,37
Tehuizen werkenden	720.000	17.848,33
Tehuizen niet-werkenden	1.375.000	34.085,36
Nursing	1.650.000	40.902,43
Kort verblijf	1.475.000	36.564,29
Pl. in gezinnen	330.000	8.180,49
WOP	140.000	3.470,51
Upgrading van bezigheidstehuis naar nursing	275.000	6.817,07
<i>Ambulante diensten</i>		
Thuisbegeleiding	6.000	148,74
Begeleid wonen	280.000	6.941,02
Beschermd wonen met dagbesteding	500.000	12.394,68
Beschermd wonen zonder dagbesteding	400.000	9.915,74
Zelfstandig wonen	1.232.000	30.540,48

WOP : wonen onder begeleiding van een particulier – red.

Vraag nr. 201
van 28 mei 2003
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Kinderopvang – Knelpunten in grote steden

Grote steden worden geconfronteerd met een aanzuigeffect inzake kinderopvang. Vele mensen zoe-

ken er dagopvang, maar ook buitenschoolse opvang ondervindt een grote vraag wegens de aanwezigheid van de scholen.

Grote steden voelen zich benadeeld in de huidige reglementering en bij de verdeling van gesubsidieerde plaatsen, wat stilaan leidt tot een probleem van financiering dat op termijn niet houdbaar is.

Er bestaat reeds lang een verschil in subsidiëring tussen VZW's en openbare besturen, dat vroeger werd verklaard vanuit de verschuldigde sociale bijdragen, maar inmiddels achterhaald is en dus een onderfinanciering betekent. Het recente ministerieel besluit van 7 november 2002 verscherpt dit verschil nog wegens de forfaitaire subsidiëring voor het basisaanbod. Deze verschillen manifesteren zich ongeacht de grootte van het opvanginitiatief. Het Pluralistisch Platform Jeugdzorg (PPJ) rekende uit dat voor de stad Antwerpen het verschil 1,1 miljoen euro aan subsidies betekent. Men heeft zich gebaseerd op de subsidies van 2002.

Wat de directiefunctie betreft, wordt sinds begin dit jaar in de regelgeving een voltijdse functie gesubsidieerd. Omdat evenwel openbare besturen veelal werken met een bestuurlijke centralisatie van kinderopvangplaatsen, worden zij gestraft voor deze plafonnering ten opzichte van kleinere initiatieven.

Recentelijk opgelegde criteria inzake brandveiligheid leiden in steden tot bijna onbetaalbare kosten, waarvoor geen beroep kan worden gedaan op verbouwingssubsidies. De vraag dient te worden gesteld of hier niet moet worden overgegaan tot flexibilisering van de criteria.

Ten slotte worden steden geconfronteerd met een enorme vraag naar opvangplaatsen in de buitenschoolse opvang. Doordat zij veelal grote capaciteiten aanvragen, vallen zij buiten het toewijzingsbeleid van Kind en Gezin, dat voor 2003 opnieuw beslist heeft het maximaal aantal nieuwe plaatsen dat kan worden toegekend te beperken tot 42.

1. Werden er reeds initiatieven genomen om de verschillen in subsidiëring van private en openbare kinderdagverblijven weg te werken ?

Zo ja, welke en tegen wanneer zijn ze voelbaar op het terrein ?

2. Zo neen, is de huidige situatie waarbij openbare initiatieven van grote steden steeds meer in financiële problemen komen, nog houdbaar ?

3. Is het niet wenselijk de reglementering inzake de directiefunctie aan te passen aan de noden van de grote opvanginitiatieven ?
4. Worden er middelen vrijgemaakt voor aanpassingswerken in het kader van de brandveiligheid ? Zo neen, wordt er gedacht aan een aanpassing van de reglementering, bijvoorbeeld wat de datum betreft tegen wanneer de brandveiligheidsnormen moeten worden gerespecteerd ?
5. Wordt bij de verdeling van de 1.400 extra plaatsen in de buitenschoolse opvang rekening gehouden met de specifieke behoeften van steden ? Zo ja, hoe ?

Wat zal het resultaat hiervan zijn voor de grote steden ?

Zo neen, wordt gewerkt aan dergelijke voorstellen ?

Antwoord

- 1 en 2. Het verschil in subsidiëring tussen openbare besturen en VZW's die actief zijn in de gesubsidieerde kinderopvang, is historisch gegroeid en draait vooral om de subsidie van socialezekerheidsbijdragen.

Het verschil in kwestie is recentelijk niet scherper geworden. Integendeel. De mogelijkheden die het Vlaams Intersectoraal Akkoord biedt, gelden ook voor openbare besturen. Dit betekent dat ze meer inkomsten genereren zonder dat daar nieuwe verplichtingen tegenover staan.

Wat het verschil ten gronde betreft, wordt momenteel een beleidsadvies ingewacht van Kind en Gezin.

3. De reglementering inzake de directiefunctie in kinderdagverblijven is ingegaan vanaf 1 januari 2003, in uitvoering van het Vlaamse Intersectoraal Akkoord voor de welzijnssector. Dit akkoord is onderhandeld en voorbereid binnen en goedgekeurd door het bevoegde paritair comité met de betrokken werknemers- en werkgeversorganisaties. Het voorziet in een halftijdse directiefunctie vanaf 50 opvangplaatsen, een voltijdse directiefunctie vanaf 100 opvangplaatsen, georganiseerd in erkende kinderdagverblijven van hetzelfde organiserende bestuur. De maatregel werd ook van kracht voor de openbare initiatieven, en impliceert daardoor al een structurele verbetering van hun situatie.

Omdat het evenwel inderdaad zo is dat in zeer grote organisaties, – en dat is in sommige steden het geval – het globale pakket aan managementopdrachten zwaarder is dan in kleinere initiatieven, is de voorbije twee jaar een begrotingsfiche ingediend die dit euvel kan remediëren. De ter beschikking gestelde middelen verhinderden evenwel dat een correctie daadwerkelijk werd doorgevoerd.

4. In het besluit van 5 oktober 2001 (BS 9/1/2002) houdende de normen voor de preventie van brand waaraan de erkende kinderdagverblijven moeten voldoen, was bepaald dat de kinderdagverblijven binnen het jaar na de inwerkingtreding van het besluit aan een aantal maatregelen van brandveiligheid moesten voldoen.

Er werd inmiddels een besluit genomen door de Vlaamse regering om deze termijn te verlengen naar drie jaar, dus tot 31 december 2004.

Voor werken in kinderdagverblijven die georganiseerd worden door VZW's of OCMW is het mogelijk een beroep te doen op VIPA-subsidies.

5. De toekenning van 1.400 IBO-plaatsen gebeurt op basis van een programmatie-oefening. Deze programmatie-oefening bestaat uit twee delen : een planningsoefening die resulteert in de verdeling van de beschikbare plaatsen over de verschillende provincies, en een witte-vlekkenoefening die een verdere verdeling op het niveau van de gemeenten mogelijk maakt.

In de witte-vlekkenoefening wordt per gemeente het aantal buitenschoolse opvangplaatsen per 1000 schoolgaande kinderen berekend. Aangezien er gerekend wordt met het aantal schoolgaande kinderen per gemeente, wordt ook rekening gehouden met de centrumfunctie die bepaalde grote gemeenten en steden hebben op het vlak van onderwijs.

Bij het bepalen van het totaalaantal schoolgaande kinderen per gemeente, wordt het aantal kinderen uit een kansarm gezin dat in een gemeente woont, verdubbeld. Daardoor wordt de behoefte aan buitenschoolse kinderopvang in die gemeenten versterkt naar voor geschoven. Deze manier van werken volgt uit de optie om voor deze kwetsbare kinderen de mogelijkheid tot het gebruik van opvang te verhogen.

Gezien de uitzonderlijke grootte van de stad Antwerpen (448.709 inwoners op 1 januari 2002) en de stad Gent (226.220 inwoners op 1

januari 2002), wordt de stad Antwerpen opgesplitst in districten en de stad Gent in deelgemeenten. In de witte-vlekkenoefening wordt dan ook niet gewerkt met de stad Antwerpen en de stad Gent in hun totaliteit, maar wel met de 9 districten van de stad Antwerpen en de 10 deelgemeenten van de stad Gent. Daardoor wordt de mogelijkheid van toekenning van plaatsen sterk vergroot.

Deze manier van werken houdt dus rekening met en erkent de specifieke situatie van steden.

Vraag nr. 209
van 13 juni 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Personeel OPZ Rekem – Medicatietegemoetkoming

De Vlaamse Gemeenschap veranderde, naar aanleiding van de bijkomende financiering in de psychiatrische ziekenhuizen van de Vlaamse Gemeenschap, gedeeltelijk de bestaande afspraken met het personeel.

Op mijn schriftelijke vraag nr. 175 van 18 april 2003 gaf minister Vogels een antwoord voor het Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis (OPZ) Geel (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 30 mei 2003, blz. 2415).

Graag kreeg ik ook een antwoord voor OPZ Rekem, vandaar mijn vragen.

1. Op welke wettelijke basis en waarom werd dit bestaande recht, gelinkt aan een koninklijk besluit, ontnomen aan de (gepensioneerde) werknemers van OPZ Rekem ?
2. Werd dit gecompenseerd door een ander bijkomend voordeel voor de werknemers van OPZ Rekem die in dienst waren voor 1 januari 2003, en die aldus een recht verloren ?
3. Welke compensaties krijgen de gepensioneerde werknemers van OPZ Rekem ?

Antwoord

1. De geneesmiddelenvergoeding werd voor de (gepensioneerde) personeelsleden van OPZ Rekem afgeschaft vanaf 1 januari 2003.

Deze afschaffing werd in onderling overleg en met akkoord van de vakorganisaties overeengekomen in het protocol nr. 181.547 houdende de conclusies van de onderhandelingen van 16 juli 2002 die gevoerd werden in het Sectorcomité XVIII over het ontwerp van besluit van de Vlaamse regering houdende de instellingsspecifieke regeling van de rechtspositie van het personeel van het Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis Rekem.

De kosten van de geneesmiddelenvergoeding werden niet opgenomen in de federale ligdagprijs. Omdat de discrepantie tussen de personeelsuitgaven en de financiering via de ligdagprijs bleef toenemen, besliste de Vlaamse overheid, net zoals voor OPZ Geel, de kosten die voortvloeien uit het Vlaamse karakter van OPZ Rekem te financieren via een dotatie.

2. Bij de opmaak van de dotatie diende elke vergoeding en toelage te worden verantwoord. Hierbij werd rekening gehouden met de financiële gevolgen, de sociale gevolgen en de relevantie van de vergoeding en toelage als instrument in een modern verloningsbeleid.

Aangezien er momenteel alternatieven bestaan voor de geneesmiddelenvergoeding, werd besloten deze vergoeding af te schaffen.

Zo kan het personeel van OPZ Rekem een beroep doen op de gratis hospitalisatieverzekering. In een aantal gevallen worden de kosten voor de medicatie gecompenseerd door een tegemoetkoming van het Riziv via de maximumfactuur (*Riziv : Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering – red.*). Bovendien kunnen personeelsleden hun apothekerskosten en andere medische kosten inbrengen bij de Sociale Dienst van de Vlaamse Gemeenschap, die de tegemoetkoming zal berekenen op basis van het inkomen en het totaal aan medische kosten.

In het bovenvermelde protocol werden naast de afschaffing van de geneesmiddelenvergoeding nog andere maatregelen overeengekomen : zo werd onder meer de toelage voor slopend werk verhoogd. Bovendien werd in het protocol nr. 181.548 een aanzienlijke verhoging van het vakantiegeld en de eindejaarstoelage voor het personeel van OPZ Rekem overeengekomen.

3. Ook de gepensioneerde personeelsleden kunnen tegen voordelige voorwaarden gebruikmaken van de hospitalisatieverzekering.

Verder kunnen zij in een aantal gevallen eveneens een beroep doen op de tegemoetkoming van het Riziv via de maximumfactuur.

Ten slotte kunnen ook de gepensioneerde personeelsleden hun apothekerskosten en andere medische kosten inbrengen bij de Sociale Dienst van de Vlaamse Gemeenschap.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

Vraag nr. 30
van 4 april 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Overlegcomité – Onderwijsknelpunten

Onlangs keurde de Vlaamse regering een nota goed met aandachtspunten vanuit Onderwijs voor het Overlegcomité federale regering – gemeenschapsregeringen.

Kan de minister-president meedelen wanneer deze aangelegenheid op het Overlegcomité wordt geagendeerd ?

Antwoord

De Vlaamse regering keurde de nota "knelpunten onderwijs : aanhangigmaking bij het Overlegcomité", geagendeerd door minister Vanderpoorten, goed op 14 maart 2003.

Deze nota zal op het eerstvolgende Overlegcomité tussen de federale regering en de gemeenschappen en gewesten geagendeerd worden. Het is hierbij uiteraard wachten op de samenstelling van de nieuwe federale regering.

RENAAT LANDUYT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 68
van 25 april 2003
van de heer BART DE SMET

Federatie Horeca Vlaanderen – Samenwerking en subsidiëring

De Federatie Horeca Vlaanderen VZW, gevestigd in Brussel, Anspachlaan 111, staat bekend als een VZW die de belangen van de horecasector in Vlaanderen verdedigt. Op hun website stellen ze zich voor als een beroepsfederatie. Tevens stellen zij dat zij samenwerken met private en publieke instellingen die kunnen bijdragen tot het verwezenlijken van hun doelstellingen. Zij bieden eveneens een rist diensten aan.

1. Kan de minister bevestigen dat er vanuit de Vlaamse overheid (ministerie, openbare instellingen) samengewerkt wordt met deze federatie ?

Zo ja, wat houdt deze samenwerking in ? Bestaat er een samenwerkingsovereenkomst tussen deze federatie en de Vlaamse overheid ?

2. Neemt deze federatie deel aan overleg inzake horeca en toerisme georganiseerd door de Vlaamse overheid ?

3. Subsidieert de Vlaamse overheid op een rechtstreekse of onrechtstreekse manier deze federatie ?

Zo ja, via welke begrotingspost verloopt deze subsidiëring en over welke bedragen gaat het ?

Dient deze federatie in ruil voor dergelijke subsidiëring bepaalde opdrachten te vervullen ? In welke mate dient deze federatie in voorkomend geval verantwoording af te leggen aan de subsidiërende overheid ?

Antwoord

1. De Vlaamse regering heeft met de sociale partners van de horeca (Federatie Horeca Vlaanderen, ABVV Voeding-Horeca-Diensten en ACV Voeding en Diensten) op 24 oktober 2002 een protocol van samenwerking afgesloten.

De horecasector was niet de enige sector die een samenwerkingsovereenkomst heeft afgesloten. De Vlaamse regering heeft in de loop van 2002 met 21 sectoren zo'n protocol van samenwerking afgesloten. Deze samenwerkingsovereenkomsten (sectorconvenants) hebben als gemeenschappelijke doelstelling de uitbreiding en de versterking van de reeds bestaande samenwerking tussen de sector en de Vlaamse regering. Door het afsluiten van één enkel convenant per sector wordt gestreefd naar de harmonisering en de integratie van bestaande initiatieven.

In het Vlaams werkgelegenheidsakkoord van 12 februari 2001, gesloten tussen de Vlaamse regering en de Vlaamse sociale partners, werd afgesproken dat de Vlaamse regering de inspanningen van de sectoren in een gemeenschappelijke visie met een aantal flankerende maatregelen zou ondersteunen. Het akkoord vormde de basis en het algemene kader voor de sectorconvenants, met mogelijkheid tot sectoriële differentiatie.

Door het afsluiten van een convenant neemt de sector in een aantal werkdomeinen kwantitatieve en kwalitatieve engagementen op. Acties in het kader van een verhoging van de arbeidsmarktdeelname van kansengroepen, een verbeterde aansluiting tussen het onderwijs en de sector en de verspreiding van de cultuur van het levenslang leren en het competentie management behoren tot het vaste afsprakenpakket. Het bevorderen van de kwaliteit van de arbeid door middel van opleidingskrediet of zorgkrediet en het verbeteren van de mobiliteit behoren tot het facultatieve luik van de overeenkomst.

2. De Federatie Horeca Vlaanderen is structureel vertegenwoordigd in :
- de Vlaamse Raad voor het Toerisme ;
 - de sectorcommissie Toerisme van de SERV ;
 - de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen ;

- het technisch comité voor de logiesverstrekkende bedrijven ;
- de jury van het Kustactieplan.

(SERV : *Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen – red.*)

3. Vanuit de administratie Werkgelegenheid wordt de Federatie Horeca Vlaanderen niet rechtstreeks gesubsidieerd. Wel onrechtstreeks, via een toekenning van een werkingssubsidie aan het opleidingsfonds VZW Centrum voor Vorming en Vervolmaking in de Horecasector, in het kader van het protocol van samenwerking, waarvan de Federatie Horeca Vlaanderen partner is.

De subsidiëring is ten laste van organisatieafdeling 52, programma 52.40, basisallocatie 32.04 van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

De horecasector heeft voor 2002 een bedrag van 99.200 euro toegewezen gekregen.

De ondertekenaars van het convenant voeren samen de afspraken die in het convenant zijn gemaakt uit door middel van twee sectorconsulenten, die op het terrein worden ingezet en middels bovenvermeld bedrag gesubsidieerd worden.

De sociale partners dienen jaarlijks een opvolgingsrapport in waarbij de engagementen opgenomen in het convenant worden vergeleken met de behaalde resultaten. Dit opvolgingsrapport wordt besproken op een evaluatievergadering waarbij de verschillende vertegenwoordigers van de sociale partners en de overheid aanwezig zijn.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID,
GELIJKE KANSEN EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 177
van 25 april 2003
van mevrouw SONJA BECQ

Persoonlijk assistentiebudget – Evaluatie

Het experimentele persoonlijk assistentiebudget (PAB) is reeds geruime tijd van kracht op grond van het decreet van 17 juli 2000 en de besluiten van 15 december 2000 en 30 november 2001. In de loop van 2001 zou een 300-tal budgetten worden toegekend ; in de loop van 2002 ging het om zo'n 150 budgetten en in 2003 zouden er zo'n 400 budgetten worden toegekend. Een eerste evaluatie gebeurde op grond van de ervaringen van het eerste jaar.

Een verdere opvolging is echter noodzakelijk.

1. Is in een evaluatieonderzoek voorzien voor de toekenning en de selectie van het PAB ? Wat is eventueel de concrete onderzoeksopdracht, aan wie is die uitbesteed, wanneer mag het rapport verwacht worden en zal dit automatisch worden megedeeld aan het parlement ?
2. Hoe ziet de concrete procedure eruit en wat is de gemiddelde duur voor het doorlopen van een dossier vanaf het moment van de aanvraag, over de behandeling door een multidisciplinair team (MDT) en het onderzoek van de deskundigencommissie, tot de uiteindelijke toekenning en uitbetaling van het budget ?

Wat is de kortste en de langste duurtijd ?

Zijn er verschillen in duurtijd naargelang de aard van de handicap ?

3. Graag een overzicht voor 2001, 2002 en 2003 van :
 - a) het aantal personen dat een aanvraag voor PAB indiende ;
 - b) het aantal door de deskundigencommissie besproken, goedgekeurde en geweigerde dossiers ;
 - c) het aantal toegekende budgetten en het bedrag ;
 - d) het aantal budgethouders dat startte met PAB ;
 - e) het totale aantal personen op de wachtlijst sinds 2001, sinds 2002 en sinds 2003.
4. Het PAB is mee opgenomen in de werking van de task force en de inschaling in urgentiegraden.

Op grond van welke criteria wordt de urgentiegraad van het PAB ingeschaald ?

Door wie werden (2002) en worden voor 2003 deze criteria vastgelegd en in concreto geëvalueerd ?

5. Welke werkwijze wordt gehanteerd, wat is de gemiddelde duur en welke begeleiding geniet een persoon met een handicap, nadat hij of zij de toezegging kreeg over zijn of haar budget, tot op het moment van het gebruik van het budget ?
6. Hoeveel budgethoudersverenigingen zijn op dit moment erkend en gefinancierd (met bedrag) ? Graag een overzicht van het aantal door deze verenigingen begeleide personen per jaar en per vereniging ?
7. Kan een vergelijkend overzicht worden bezorgd van de aard van de handicap en de aard van de dienstverlening waarvoor een budget gevraagd wordt voor de verschillende jaren (2001, 2002 en een deel van 2003), enerzijds voor de personen die goedgekeurd werden, anderzijds voor de toegekende budgetten ?
8. In welke mate betekent het PAB een vermindering van de residentiële opvang ? Graag een vergelijking voor de verschillende jaren.
9. Voor hoeveel jaar wordt het PAB ineens toegekend, of moet elk jaar een nieuwe aanvraag worden ingediend, of wordt het PAB, mits hernieuwde aanvraag, automatisch verlengd ?
10. Wat is het "statuut" van de assistenten ? Gaat het om een mantelzorger, een werknemer, een contract van bepaalde duur, een aanwerving via een interimbureau, ... ? Graag een aanduiding voor de verschillende jaren (2001, 2002 en een deel van 2003).
11. In welke mate werd en wordt gebruikgemaakt van de nieuwe mogelijkheid om zorg in te kopen via een instelling ?
12. In welke mate is in fiscale aftrekbaarheid voorzien van bijkomende en niet-vergoede onkosten die een persoon met een handicap maakt voor een door hem/haar tewerkgestelde assistent ?
13. Is het toegekende budget belastingvrij, en heeft dit invloed op de inkomensvervangende of de integratietegemoetkoming ? Op grond van welke formele regelgeving (besluit, omzendbrief, ...) ?

14. Wat is de ervaring van de verschillende betrokkenen : de budgethouders (persoon met een handicap en zijn omgeving), de assistenten, de zorgconsulenten, de budgethoudersverenigingen en eventueel andere betrokkenen ?

Antwoord

(Het antwoord werd verstrekt door de opvolger terzake van mevrouw Vogels, mevrouw Adelheid Byt-tebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen – red.)

1. De procedure voor het toekennen van een onderzoeksopdracht is lopende. Zoals in het verleden zal het resultaat ervan worden meegedeeld aan het parlement.
2. Een persoon met een handicap die tot de doelgroep van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap behoort, komt op mijn vraag principieel in aanmerking voor een persoonlijk assistentiebudget.

De periode tussen de principiële beslissing met betrekking tot het in aanmerking komen en de concrete beslissing waarbij vanaf een bepaalde datum een welbepaald jaarbedrag als PAB wordt toegekend, is zeer divers. De duurtijd is immers afhankelijk van enerzijds de aanvraagdatum, anderzijds de objectieve prioriteiten die worden gehanteerd door de Vlaamse regering en de bevoegde deskundigencommissie. Hij kan bijgevolg variëren tussen ongeveer een half jaar en meerdere jaren. Op zich zijn er geen verschillen naargelang de handicap.

3.

a) Aantal ingediende aanvragen :

vóór 2001	1.010
in 2001	1.378
in 2002	610
in 2003	224
totaal (toestand einde mei 2003)	3.222

b) Door de deskundigencommissie behandelde dossiers :

in 2001	646
in 2002	40
in 2003	–
totaal (toestand einde mei 2003)	686

c) Toegekende budgetten :

in 2001	327	7,83 miljoen euro (= bedrag in begroting)
in 2002	163	10,98 miljoen euro (bedrag in begroting)
in 2003	–	–

d) Gestarte budgethouders :

in 2001	164
in 2002	216
in 2003	44
totaal (toestand einde mei 2003)	424

e) Personen op de wachtlijst (toestand einde mei 2003) : 2.375 (exclusief stopgezette dossiers).

4. Zoals in 2001 en 2002 zal de deskundigencommissie deze vaststellen, dit rekening houdende met de prioriteiten die door de Vlaamse regering zullen worden bepaald.

5. Zodra de budgethouder een positieve beslissing ontvangt, kan hij een beroep doen op :

- een door het Vlaams Fonds erkende zorgconsulent die samen met de budgethouder een assistentieplan opstelt en de uitvoering van dit assistentieplan opvolgt, waar nodig ondersteunt en bijstuurt ;
- een door het Vlaams Fonds erkende budgethoudersvereniging die de budgethouder voorbereidt op het opdrachthouderschap (werkgever) en hem zo nodig advies verstrekt over de verplichtingen die vervuld moeten worden.

6. Momenteel zijn er vier erkende budgethoudersverenigingen. Elk van deze verenigingen ontvangt bij wijze van overgangsmaatregel jaarlijks een bedrag van 54.908,14 euro.

In de loop van de maand juni 2003 zal het aantal personen dat door elk van deze verenigingen worden begeleid, bekend zijn.

7. Vergelijkend overzicht van de aard van de handicap en van de aard van de dienstverlening voor de jaren 2001 en 2002 : enerzijds voor personen met goedkeuring en anderzijds voor personen met toekenning van een PAB. (Opmerking : bij lezing van onderstaande tabellen, gelieve er rekening mee te houden dat vele personen met een handicap meerdere handicaps, meerdere vormen van dienstverlening, enz. , combineren)

I. Personen met een goedkeuring voor PAB

1. Aard van de handicap

	2001	%	2002	%
Totaal personen per aard handicap	626		40	
Aantal personen met een :				
verstandelijke handicap	160	26	10	25
sensorische handicap	146	23	6	15
fysieke handicap	492	79	28	70
psychische handicap of gedragsstoornissen	76	12	3	8
communicatieve handicap	155	25	11	28
autisme	56	9	4	10
cognitieve stoornissen	78	12	3	8

2. Aard van de dienstverlening

	2001	%	2002	%
Totaal personen per aard handicap	626		40	
Aantal personen die PAB wensen te gebruiken voor :				
huishoudelijke activiteiten	516	82	8	20
lichamelijke activiteiten	452	72	4	10
mobiliteit/verplaatsing	508	81	5	13
praktische assistentie op het werk	37	6	0	0
praktische assistentie op school	52	8	0	0
assistentie bij dagbesteding	520	83	6	15
(ortho)(ped)agogische begeleiding	148	24	2	5
gespecialiseerde kinderopvang	79	13	1	3
zorgconsulentschap	247	39	2	5

II. Personen met een toekenning PAB

1. Aard van de handicap

	2001	%	2002	%
Totaal personen per aard handicap	326		167	
Aantal personen met een :				
verstandelijke handicap	94	29	36	22
sensorische handicap	76	23	35	21
fysieke handicap	261	80	139	83
psychische handicap of gedragsstoornissen	39	12	15	9
communicatieve handicap	105	32	37	22
autisme	32	10	12	7
cognitieve stoornissen	35	11	28	17

2. Aard van de dienstverlening

	2001	%	2002	%
Totaal personen per aard handicap	326		167	
Aantal personen die PAB wensen te gebruiken voor :				
huishoudelijke activiteiten	266	82	136	81
lichamelijke activiteiten	251	77	127	76
mobiliteit/verplaatsing	261	80	136	81
praktische assistentie op het werk	25	8	5	3
praktische assistentie op school	40	12	10	6
assistentie bij dagbesteding	254	78	125	75
(ortho)(ped)agogische begeleiding	83	25	34	20
gespecialiseerde kinderopvang	56	17	18	11
zorgconsulentschap	125	38	64	38

8. In 2001, 2002 en 2003 hebben respectievelijk 89, 15 en 7 aanvragers een beroep gedaan op de voorrangregeling ten behoeve van personen die een residentiële of semi-residentiële voorziening wensen te verlaten.

Van deze aanvragers hebben in 2001 36 en in 2002 13 een budget toegewezen gekregen.

PAB-aanvragen van personen die verbleven in voorzieningen erkend door het Vlaams Fonds en aanspraak maakten op de prioriteitenregel

	2001	2002	2003	Totaal
Semi-internaat	27	4	2	33
Internaat	14	2	2	18
Dagcentrum	21	5	1	27
Tehuis niet-werkenden – Nursing	9	1	–	10
Tehuis niet-werkenden – Bezigheid	7	2	1	10
Tehuis werkenden	1	–	–	1
Kortverblijf	1	–	–	1
Aanspraak gemaakt op de prioriteitenregel maar niet in aanmerking genomen	9	1	1	11
Totaal	89	15	7	111

Effectief toegekende budgetten in aanmerking genomen aanvragen binnen prioriteit 2

	2001	2002	Totaal
Semi-internaat	14	6	20
Internaat	7	1	8
Dagcentrum	8	1	9
Tehuis niet-werkenden – Nursing	4	1	5
Tehuis niet-werkenden – Bezigheid	2	4	6
Tehuis werkenden	–	–	–
Kortverblijf	1	–	1
Totaal	36	13	49

* Deze personen vermeldden op hun aanvraagformulier dat ze in een voorziening verbleven die erkend was door het Vlaams Fonds. Na onderzoek bleek dat de betrokken personen geen aanspraak konden maken op deze prioriteitenregeling.

9. Het PAB wordt toegekend vanaf een bepaalde datum. Het beëindigen ervan kan gebeuren op vraag van de budgethouder, bij overlijden of op verzoek van het Vlaams Fonds, door een beslissing van de deskundigencommissie.
10. De budgethouder is opdrachtgever van de persoonlijk assistent en sluit in die hoedanigheid een overeenkomst inzake de persoonlijke assistentie af. Die overeenkomst kan de vorm aannemen van :
- een arbeidsovereenkomst tussen de budgethouder en de persoonlijk assistent, waarbij de budgethouder als werkgever moet voldoen aan zijn fiscale en sociaalrechtelijke verplichtingen ;
 - een overeenkomst waarbij wordt voorzien in zijn persoonlijke assistentie, die de budgethouder sluit met een uitzendkantoor, een zelfstandig dienstverlener of een voorziening of instelling, die een verklaring op erewoord aan het Vlaams Fonds voorlegt waarin staat dat de activiteiten die ze in het kader van dit besluit ontwikkelt, niet reeds door de Vlaamse Gemeenschap worden gesubsidieerd.
11. Er is een geleidelijke groei in overeenkomsten van budgethouders met VZW's, diensten en instellingen. Een eerste evaluatie is gezien de

korte periode nog te voorbarig, maar zal in verder onderzoek opgenomen worden.

12. In overleg en in akkoord met de FOD Financiën werd er uiteindelijk voor gekozen om geen relatie te leggen tussen het PAB en de persoonlijke inkomsten van de budgethouder (*FOD : Federale Overheidsdienst – red.*).
13. Het PAB heeft geen weerslag op de inkomensvervangende en/of de integratietegemoetkoming.
14. Uit de contacten met de diverse actoren komen verschillende ervaringen aan bod ; het resultaat van de studieopdracht (cf. vraag 1) zal meer duidelijkheid brengen.

**Vraag nr. 179
van 25 april 2003
van mevrouw SONJA BECQ**

Vlaams Fonds – Recuperatie en hergebruik hulpmiddelen

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 262 van 28 augustus 2002 stelde de minister dat het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap bezig is een concept van recuperatie en hergebruik van hulpmiddelen uit te werken (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 18 oktober 2002, blz. 398).

Enerzijds zouden bestaande initiatieven in kaart gebracht worden, anderzijds zou worden gevraagd naar een voorstel van aanpak.

1. Hoever staat dit onderzoek naar recuperatie en hergebruik van middelen en wat zijn de resultaten ervan ?
2. Graag een overzicht van bestaande initiatieven inzake recuperatie en hergebruik van hulpmiddelen.

Antwoord

(Het antwoord werd verstrekt door de opvolger terzake van mevrouw Vogels, mevrouw Adelheid Byt-tebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen – red.)

1. Zoals aangekondigd in het antwoord op de vraag van 28 augustus 2002, heeft het Vlaams Fonds een bevraging georganiseerd van organisaties (zowel profit als non-profit) die zich be-

zighouden met hulpmiddelen en aanpassingen. Met deze bevraging werd getracht om een inventaris op te maken van het aantal organisaties dat zich bezighoudt met hergebruik en recuperatie.

Algemeen

Eind juli werden 313 bedrijven en organisaties aangeschreven. De organisaties en bedrijven die aangeschreven werden, waren die welke op dat moment waren opgenomen in de Vlibank van het Kennis- en Ondersteuningscentrum.

Tot en met dinsdag 10 september 2002 bereikten 57 ingevulde formulieren het Vlaams Fonds. Dit houdt in dat ongeveer 20 % van de aangeschreven bedrijven en organisaties gereageerd heeft.

Uit de reacties blijkt dat 34 bedrijven of organisaties op een of andere manier hulpmiddelen hergebruiken. De overige 23 hebben geen werking rond hergebruik.

In detail

Van de 34 bedrijven en organisaties die actief zijn op een of andere manier op het vlak van het hergebruik van hulpmiddelen, kunnen volgende gegevens samengevat worden.

Hoe is het hergebruik georganiseerd ?

De grootste activiteit op het vlak van hergebruik gebeurt via verhuur (16 bedrijven of organisaties werken op deze manier). Op de tweede plaats komen de tweedehands hulpmiddelen (13) en vervolgens het uitlenen van hulpmiddelen (9). Sommige organiseren het hergebruik op meerdere manieren. Enkele organisaties zijn ook actief door bijvoorbeeld bemiddelend te werken tussen koper en verkoper.

Waar komen de hulpmiddelen vandaan ?

De meeste organisaties verwerven hun hulpmiddelen door ze nieuw aan te kopen (19 bedrijven of organisaties). Deze hulpmiddelen komen dan vooral in de verhuur- en uitleendienst terech. Daarnaast verkrijgen de organisaties de hulpmiddelen door de aankoop van tweedehands hulpmiddelen en door schenking (in beide gevallen vermelden 8 organisaties of bedrijven deze manier van verwerving). Een viertal bedrijven haalt de hulpmiddelen uit eigen productie.

Welke hulpmiddelen worden hergebruikt ?

De hulpmiddelen die het meest werden opgegeven in de enquête zijn rolstoelen (zowel manuele als elektronische), tilsystemen, trapliften, omgevingscontrolesystemen en antidecubitusmateriaal.

De eindconclusie van deze bevraging is dat in Vlaanderen geen grootschalige initiatieven bestaan inzake de recuperatie van hulpmiddelen.

Op dit moment is het Vlaams Fonds bezig met het uitwerken van een experiment inzake recuperatie. Concreet zouden een aantal initiatieven financieel ondersteund worden om iets op

poten te zetten. Met de ervaringen die deze initiatieven bieden, kan het Vlaams Fonds eventueel een ontwerp van reglementering opstellen met betrekking tot de organisatie van de recuperatie van hulpmiddelen en het op een of andere manier opnieuw ter beschikking stellen ervan aan personen met een handicap of zelfs de welzijnssector in zijn algemeenheid.

2. Een overzicht van de bestaande initiatieven kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger vinden in de onderstaande tabellen. De lijst hieronder is enkel gebaseerd op de gegevens van de enquête. Het is waarschijnlijk dat naast de onderstaande nog andere initiatieven bestaan.

Lijst van bedrijven en organisaties die tweedehandsmateriaal aanbieden via **verkoop**

Bedrijf of organisatie	Plaats	Hulpmiddelen
ETN/ETS Stuyck	Mortsel	Eethulp, til- en verplaatsingsystemen, rails aan plafond, hellende vlakken, oprijgoten, verzorgingstafels, keukenen badkamer aanpassingen
Prontoshop	Nieuwkerken-Waas	Alleterreinbuggy's, stahulp en loophulp
Revimex	Hamont-Achel	Elektronische rolwagens, scooters, manuele rolwagens, elektrische bedden, liften
Kon. Mij. voor Blinden en Slechtzienden	Antwerpen	Beeldscherm, hand-standloepen, loeplampen
Integra	Heverlee	Hulpmiddelen voor blinden en slechtzienden
Strobbe	Nazareth	Trapliften
Kinnarps	Wemmel	Ergonomische bureaustoelen, in hoogte verstelbare bureaus en tafels
Lift Construct	Antwerpen	Trapliften
IBM International Business Machines of Belgium	Brussel	Second hand materiaal, mainframe
Katholieke Vereniging Gehandicapten (KVG)	Antwerpen	Uitlening is beperkt in afdelingen (rolstoelen, krukken) ; tweedehandsverkoop gebeurt door mensen via een le dentijdschrift
Low Vision International	Hove	Tv-loepen
Völker	Tienen	Verpleegbedden

Lijst van bedrijven en organisaties die tweedehandsmateriaal aanbieden via **verhuur**

Bedrijf of organisatie	Plaats	Hulpmiddelen
VF Medicals	Leuven	Elektrisch hoog-laagbed, looprekken, rollators, rolwagens, serumstaanders, krukken
Revimex	Hamont-Achel	Elektronische rolwagens, scooters, manuele rolwagens, elektrische bedden, liften
HMC NV/SA	Deinze	Verhuur van omgevingsbedieningssystemen, uitlenen elektronische rolwagens
Vitacare (Vitamed NV)	Dendermonde	Afwasbare donsdekens, alternerende matrassystemen, antidecubitusmatrassen, douche- en toiletstoelen zonder rollend materiaal, positioneringskussens
KOBA-vision	Leopoldsburg	Tv-loepen
Mees	Lokeren	Verhuur aangepaste voertuigen
ID Project	Bornem	Hoog-laagbedden, geriatrische zetels, massagezetels, relaxzetels, stoelen op maat, toiletstoelen
AV Studio Communication	Temse	Audiovisueel materiaal
Kon. Mij. voor Blinden en Slechtzienden	Antwerpen	Beeldscherm, hand- standloepen, loeplampen
Integra	Heverlee	Hulpmiddelen voor blinden en slechtzienden
Euromove	Sint-Genesius-Rode	Elektrische trappenloper
De Bedstee	Herselt	Ergonomische en drukverlagende matrassen en relaxzetels
Arjo Hospital Equipment	Wommelgem	Tilliften, hoog-laagbaden, badliften
IBM International Business Machines of Belgium	Brussel	Second hand materiaal, mainframe
Tieman	Brugge	Technologische hulpmiddelen voor blinden en slechtzienden (leesloepen, brailleprinters, scanners, ...)
Low Vision International	Hove	Tv-loepen

Lijst van bedrijven en organisaties die tweedehandsmateriaal aanbieden via **uitlening**

Bedrijf of organisatie	Plaats	Hulpmiddelen
Albatros	Bonheiden	Rolstoelen, sta-apparatuur, loophulpen, driewiel fietsen
HMC Projects	Deinze	Omgevingsbedieningsystemen, elektronische rolwagens
ALS-liga België	Leuven	Gesofisticeerde rolwagens, manuele rolwagens, tilsystemen, omgevingscontrolesystemen, communicatieapparatuur, scooters, driewiel fietsen, bladomslagapparaten, antidecubitusmateriaal, badliften, oprijgoten, rollators
Integra	Heverlee	Hulpmiddelen voor blinden en slechtzienden
Sjalom	Gent	Rolstoelen
Kinnarps	Wemmel	Ergonomische bureaustoelen, in hoogte verstelbare bureaus en tafels
Rode Kruis Vlaanderen	Brussel	Toiletstoelen, rolstoelen, bedden, antidecubitusmateriaal, tilliften
KVG	Antwerpen	Uitlening is beperkt in afdelingen (rolstoelen, krukken) ; tweedehandsverkoop gebeurt door mensen via een ledentijdschrift
Low Vision International	Hove	Tv-loepen
Ortimex	Berchem	Antidecubituskussens, loophulpen, toiletstoelen.
Brailleliga	Brussel	Tv-leesloepen, grootbeeldschermen, brailleleesregels (minder frequent)

Lijst van bedrijven en organisaties die op een **andere manier** tweedehandsmateriaal aanbieden

Bedrijf of organisatie	Plaats	Manier	Hulpmiddelen
't Weyerke	Heusden-Zolder	Stockeren van hulpmiddelen die kunnen worden gebruikt door bewoners of voor gebruik als depannageonderdelen	
Belgisch Zee-instituut voor Orthopedie	Oostende	Hulpmiddelen ter beschikking stellen van patiënten van het revalidatiecentrum	Rolwagens, rollators, krukken, vierpikkel, loopkaders, hulpmiddelen voor aan- en uitkleden, hulpmiddelen voor voeding
Vlaamse Federatie van Gehandicapten (VFG)	Brussel	Ophalen, recycleren en transporteren naar Bulgarije	Rolstoelen, krukken, driewielers, looprekjes

(ALS : amyotrofe lateraalsclerose – red.)

Vraag nr. 183
van 25 april 2003
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Steunpunt Expertisenetwerken – Stand van zaken

In 2001 werd beslist drie expertisecentra voor personen met een handicap financieel te ondersteunen. Het ging over een expertisecentrum voor autisme, een voor dementie en een voor niet-aangeboren hersenletsel.

Binnen de middelen van 2002 voor gehandicaptenzorg werd 495.787 euro gereserveerd voor een referentienetwerk – kenniscentrum (of steunpunt voor netwerking rond specifieke doelgroepen) ten behoeve van de verzameling en het ter beschikking stellen van informatie, expertise, knowhow met betrekking tot de doelgroepen : personen met een niet-aangeboren hersenletsel, personen met een verstandelijke handicap en ernstig probleemgedrag en personen met autisme.

Het zou om één steunpunt gaan, met een inhoudelijk comité per doelgroep. Indien er specifieke problemen bij een subgroep van personen met een handicap zouden worden gesignaleerd, zou dit steunpunt een bijkomend inhoudelijk comité kunnen oprichten en subsidiëren.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. het kenniscentrum ?
2. Werden de expertisecentra zoals opgericht met de middelen van 2001 geïntegreerd in dit kenniscentrum ?
3. Welke inhoudelijke comités werden binnen het kenniscentrum opgericht, hoe evolueerde hun werking ?
4. Op welke manier worden diensten als partners betrokken bij dit kenniscentrum ?

Hoe wordt de knowhow geleverd ? Wat is de wijze van subsidiëring ?

Antwoord

(Het antwoord werd verstrekt door de opvolger terzake van mevrouw Mieke Vogels, mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen – red.)

De VZW Steunpunt Expertisenetwerken (SEN) werd opgericht op 22 oktober 2002, en het besluit van de Vlaamse regering met betrekking tot de er-

kenning en subsidiëring van dit steunpunt werd goedgekeurd op 13 december 2002. De raad van bestuur van de VZW kwam intussen reeds vijfmaal samen.

Het SEN is erkend en gesubsidieerd door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap. Het is een VZW die wordt bestuurd door vertegenwoordigers van gebruikersverenigingen en van koepels van voorzieningen.

De taak van het steunpunt is de kennisontwikkeling en kennisdoorstroming te ondersteunen met als hoofddoel : de deskundigheid van professionals in voorzieningen en diensten te bevorderen bij de hulpverlening voor personen die behoren tot één van de drie volgende doelgroepen :

- personen met een niet-aangeboren hersenletsel (NAH),
- personen met een verstandelijke handicap en ernstig probleemgedrag,
- personen met autisme.

Voorlopig werkt het Steunpunt Expertisenetwerken enkel voor deze drie doelgroepen.

Het zwaartepunt van de werking zal liggen bij expertisenetwerken. Hiervoor zijn drie inhoudelijke comités gevormd, één per doelgroep. Zij realiseren de doelstellingen van het Steunpunt. Deze inhoudelijke comités zijn netwerken van vertegenwoordigers van verenigingen, voorzieningen en diensten die expertise hebben met betrekking tot de doelgroep. De reeds bestaande netwerken in het werkveld kunnen hierbinnen hun plaats vinden. Elk comité wordt geleid door een stuurgroep, en elk comité legt in een jaarplan vast welke concrete doelen worden gesteld en welke acties worden ondernomen.

Het SEN ontvangt jaarlijks ongeveer 500.000 euro subsidies. Maximum één vierde van deze middelen wordt gebruikt voor personeel en werking van het Steunpunt zelf. De overige drie kwart wordt besteed aan de acties van de inhoudelijke comités zelf.

Het eerste werkjaar (oktober 2002 – december 2003) worden volgende acties ondernomen :

- uitbouwen van het voorwaardenscheppend kader : aanwerving van coördinator (is gerealiseerd), oprichting van de comités en van de stuurgroepen (in uitvoering ; de verkiezing en samenstelling gebeurde op 29 april) ;

- uitwerking van actieplannen door de comités, en onderneming van eerste acties ;
- verder uitbouwen van het coördinerend orgaan (met onder meer ontwikkeling van interactieve webstek, aanwerving van bijkomende medewerkers, vorming en opleiding medewerkers, opzetten van kwaliteitssysteem, leggen van (internationale) contacten, ...) ;
- uitwerken van een meerjarenplan over vijf jaar (najaar 2003).

Op 27 maart 2003 had een informatie- en startvergadering plaats voor alle belangstellenden die wensen betrokken te worden bij de inhoudelijke werking voor een van de drie doelgroepen.

Vraag nr. 188
van 25 april 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Actieplan gelijke kansen m/v – Stand van zaken

Bij de voorstelling van haar beleidsnota (Stuk 150 (1999-2000)) stelde de minister bevoegd voor Gelijke Kansen dat ze, vanuit de mainstreamingsgedachte, een concreet actieplan 2000 zou uitwerken voor gelijke kansen voor mannen en vrouwen.

Voor elke bevoegdheid van alle ministers moest één concrete actie worden vooropgesteld. Dit houdt in dat er voor de bevoegdheden Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Mobiliteit, Openbare Werken, Energie, Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen, Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden, Ontwikkelings-samenwerking, Onderwijs, Vorming, Werkgelegenheid, Toerisme, Leefmilieu, Landbouw, Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken, Sport, Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, telkens één concreet actiepunt in aanmerking wordt genomen.

Hiermee werd in 2000 begonnen.

Mag ik de coördinerende minister bevoegd voor Gelijke Kansen het volgende vragen.

1. Welke actiepunten werden in dit kader voor elke Vlaamse bevoegdheid tot op heden voorgesteld ?
2. Welke voorstellen werden in aanmerking genomen bij het interdepartementale overleg ?

3. Hoe werd de actie geconcretiseerd ? Met welke middelen en welke timing ? Wat zijn de resultaten ?
4. Welke stimuli gaf de minister sedert 2000 voor de bevoegdheden waarvoor nog niets gebeurde ?

Antwoord

(Het antwoord werd verstrekt door de opvolger terzake van mevrouw Vogels, mevrouw Adelheid Byt-tebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen – red.)

1. Er werden tot op heden nog geen actiepunten voorgesteld. Gelijke Kansen in Vlaanderen heeft hiertoe wel verschillende pogingen ondernomen.
2. Nihil.
3. Nihil.
4. De piste van het concreet actieplan werd tijdelijk verlaten. Er werd bewust voor gekozen om te vertrekken van vragen naar ondersteuning die vanuit de departementen zelf werden gesteld.

In dat kader werden diverse kleinschalige initiatieven ondersteund, met als bedoeling de betrokken actoren te sensibiliseren over de voordelen van een mainstreamingsbeleid.

Na de hervorming van de Vlaamse overheid zal een nieuwe start worden gemaakt met een actieplan voor mainstreaming. Inmiddels wordt de vraaggestuurde ondersteuning van de verschillende departementen inzake mainstreaming voortgezet.

Vraag nr. 189
van 9 mei 2003
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Gezinsbeleid – Diensteneconomie

Het beleid doet inspanningen om de combinatie arbeid en gezin te vergemakkelijken. In dat kader zijn initiatieven rond kinderopvang (flexibele opvang, opvang ziek kind), het uitbesteden van huishoudelijke taken en dergelijke gesitueerd. Het is duidelijk dat, ondanks de vele initiatieven, nog altijd niet een situatie is gevonden die voor de meeste gezinnen bevredigend is.

Professor Elchardus kondigde in het tijdschrift TOG aan dat hij in de toekomst wil onderzoeken of een diensteneconomie de rol van de huisvrouw kan overnemen. Inmiddels verneem ik dat professor Elchardus zijn onderzoek niet heeft kunnen starten, omdat hij niet de nodige middelen heeft gevonden om het onderzoek op de sporen te zetten.

1. Werde bij de minister een vraag naar financiering van het onderzoek ingediend ?

Zo ja, waarom werd dat dan klaarblijkelijk geweigerd ?

2. Dergelijk onderzoek lijkt van enorm belang in het kader van het gezinsbeleid, maar evenzeer voor het gelijkkansenbeleid, aangezien vooral vrouwen geconfronteerd worden met het probleem van de combinatie gezin en arbeid.

Neemt de minister terzake zelf de nodige initiatieven ?

Antwoord

(Het antwoord werd verstrekt door de opvolger terzake van mevrouw Vogels, mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen – red.)

1. Ik heb geen vraag naar financiering ontvangen van professor Elchardus met betrekking tot dit onderwerp.
2. De diensteneconomie kan inderdaad een interessant onderwerp voor een studie zijn. Aangezien de arbeidsmarktparticipatie van vrouwen de voorbije jaren sterk is gestegen en er dus veel meer dan vroeger tweeverdienersgezinnen zijn, is het evident dat de diensteneconomie vandaag sterk in de kijker komt te staan.

Als Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen neem ik mijn verantwoordelijkheid op door verder te investeren in kinderopvang, zorg voor mensen met een handicap en ouderenbeleid. Het faciliteren en ondersteunen van de diensteneconomie in de meer specifieke zin van het woord (hulp in het huishouden, ...) behoort tot de bevoegdheid van mijn Vlaamse collega minister Landuyt en de federale minister van Werkgelegenheid.

Wellicht kan het een zinvolle piste zijn om op korte termijn het stelsel van de dienstencheques grondig te evalueren, samen met het PWA-stelsel, en deze invalshoek (effect op de taakverde-

ling man/vrouw in het huishouden) daarin mee te nemen (*PWA : plaatselijk werkgelegenheidsagentschap – red.*).

Vraag nr. 191 van 16 mei 2003 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Gehandicapten – Vergrijzing en opvangcapaciteit

Vlaanderen kampt vandaag met een tekort aan opvangplaatsen voor personen met een handicap. Tegelijkertijd worden we geconfronteerd met een nieuwe uitdaging voor de komende jaren, meer bepaald de vergrijzing van personen met een handicap.

1. Liet de minister reeds onderzoek uitvoeren over de vergrijzing van personen met een handicap en de gevolgen daarvan voor het aantal opvangplaatsen dat in de komende jaren extra nodig zal zijn ?

Zo ja, wat waren de resultaten en wie verrichtte dit onderzoek ?

Zo neen, waarom werd dit nog niet gedaan ?

2. Kan dit geen opdracht zijn voor het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudie ?

Antwoord

(Het antwoord werd verstrekt door de opvolger terzake van mevrouw Vogels, mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen – red.)

1. Geen extern onderzoek. Dit element wordt mede bewaakt door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap bij het voorbereidend onderzoek voor de meerjarenprogrammatie.

De leeftijdsstructuur van cliënten van Vlaams-Fondsvoorzieningen werd reeds over meerdere jaren in kaart gebracht.

Uiteraard heb ik ook kunnen vaststellen dat er sprake is van "vergrijzing" in de sector en bij het voorleggen van de behoeftestudie voor het wegwerken van de wachtlijsten wordt hier al gedeeltelijk op geanticipeerd.

2. Het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudie heeft overigens zeer weinig expertise op het

vlak van onderzoek binnen de gehandicapten-sector. Het is dan ook niet de meest aangewezen instantie om dergelijk onderzoek uit te voeren.

De strategie binnen het Vlaams Fonds bestaat erin onderzoek extern uit te besteden via de procedure van openbare aanbesteding, om steeds een selectie te kunnen maken op basis van kwaliteit en prijs. Sinds de oprichting van de studiecél binnen het Vlaams Fonds wordt bovendien fors geïnvesteerd in het bruikbaar maken van databestanden voor beleidsvoorbereidend advies.

**Vraag nr. 192
van 16 mei 2003
van mevrouw SONJA BECQ**

Kinderopvang – Opvanggezinnen

Op geregelde tijdstippen wordt gesteld dat de erkende en gesubsidieerde diensten voor opvanggezinnen (DVO) kampen met een tekort aan opvangouders. Ze kregen tijdelijk opschorting van het behalen van de norm voor een fulltimebegeleiding.

In andere regio's wordt gesteld dat de aangesloten opvangouders er niet in slagen voldoende kindjes op te vangen om aan een fulltimetewerkstelling te geraken. Voor de opvangouders belangrijk om de nieuwe regelingen van hun statuut sui generis te kunnen genieten. Zij wijten dit onder meer aan het feit dat de particuliere opvanggezinnen (OG) thans niet langer vijf, maar zeven kindjes tegelijk mogen opvangen.

1. Zijn er op dit ogenblik nog diensten voor opvanggezinnen die kampen met een tekort aan opvangouders en die opschorting krijgen van het behalen van de norm ?

Om welke diensten gaat het ?

Hoe groot is het aantal opvangouders dat zij bereiken en hoe lang krijgen zij opschorting voor het behalen van de gewone norm ?

2. Hoeveel kinderen mogen particuliere opvanggezinnen opvangen ?

Waarom verschilt het maximumaantal kinderen dat permanent door particuliere opvangouders mag worden opgevangen van het aantal dat permanent door opvangouders van een dienst mag worden opgevangen ?

3. Klopt het dat er regio's en diensten zijn waar een groot deel van de opvangouders, tegen hun wil, er niet in slaagt fulltime opvangouder te zijn ?

Om welke regio's en diensten en welk aantal opvangouders gaat het ?

Is er voor deze onvrijwillig deeltijds werkende opvangouders een regeling in het raam van het nieuw statuut voor opvangouders ?

Antwoord

(Het antwoord werd verstrekt door de opvolger terzake van mevrouw Vogels, mevrouw Adelheid Byt-tebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen – red.)

Het probleem van het niet behalen van voldoende opvanggezinnen is, van een beperkt probleem, gaandeweg geëvolueerd tot een ernstig probleem.

De evolutie ervan werd correct ingeschat en de Vlaamse regering besliste, ook gelet op de evoluties met betrekking tot het statuut van de opvanggezinnen, om voor alle diensten voor opvanggezinnen de situatie te bevroeren.

Dit houdt in dat in 2002 en 2003 geen herleiding van capaciteit wordt doorgevoerd als diensten onder de norm van opvangmoeders of opvangdagen komen.

1. Het aantal diensten dat de minimumnorm wat het aantal opvanggezinnen betreft niet haalt per 1 juni 2003 bedraagt 100 op 198.

Als **bijlage 1 t.e.m. 3** gaat informatie van de diensten die de norm op dit moment niet halen. Het totaal aantal werkende opvangouders verbonden aan deze diensten bedraagt 3.839. De opschorting geldt, zoals aangegeven, voor de jaren 2002 en 2003.

2. Particuliere opvanggezinnen kunnen maximaal op hetzelfde moment zeven kindjes opvangen. Tot voor kort was dit maximum gesteld op vijf kinderen in dagopvang en twee kinderen in buitenschoolse opvang, ook zeven dus. De vroegere en de huidige situatie verschillen in de praktijk dan ook bijna niet.

Het maximum werd gewoon veralgemeend op zeven gebracht om volgende redenen :

- in het Beleidsplan Kinderopvang opteerde de Vlaamse regering ervoor de capaciteitsre-

gels van de zelfstandige en erkende opvanggezinnen naar mekaar toe te laten groeien (*Stuk 237 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*);

- het onderscheid tussen dagopvang en buitenschoolse opvang is niet altijd een relevant gegeven. De praktijkervaring leert ook dat weinig opvangouders elke dag of elk moment deze volle bezetting hebben.

Het maximaal aantal kinderen dat op hetzelfde moment door een aangesloten ouder opgevangen kan worden, is acht. Dit aantal is geen permanente capaciteit, wel een maximum van gelijktijdige aanwezigheid. Het gemiddelde dat door een aangesloten gezin opgevangen kan worden, is vier.

Het verschil is historisch gegroeid. Eén element daarbij is dat voor de zelfstandige opvang vanaf de capaciteit van acht een ander stelsel geldt, namelijk dit van mini-crèche. Het verschil wat het maximale aantal kinderen betreft dat op hetzelfde moment aanwezig kan zijn, acht voor een aangesloten opvanggezin en zeven voor een zelfstandig opvanggezin, heeft ook te maken met het feit dat voor de particuliere sector enkel een maximale gelijktijdige aanwezigheid geldt, voor de opvanggezinnen die werken via een dienst een maximale én een gemiddelde aanwezigheid.

3. Het Vlaamse gemiddelde voor het aantal opgevangen kinderen bedroeg tot voor kort iets meer dan drie.

Ik stip daarbij aan dat niet elke opvangouder fulltime vier kinderen wenst op te vangen. Dat de vier niet gehaald wordt, heeft ook te maken met het gestegen deeltijds gebruik van opvang. De dienst kan ook meer opvangouders hebben dan de erkende norm, zodat er een spreiding is van het toegelaten aantal opvangdagen over meer opvangouders. Daarnaast zijn er uiteraard ook verschillen in de vraag, zowel globaal in een regio als ten opzichte van individuele opvanggezinnen, die maken dat de bezetting per opvanggezin varieert.

Er zijn geen specifieke gegevens beschikbaar over het aantal diensten en het aantal opvangouders die geen fulltimebezetting halen. Het is wel zo dat er in elke dienst wel opvanggezinnen zijn die het maximum niet halen. Of dat, en zo ja in welke mate, buiten hun wil is, is niet bekend.

De regeling voor onvrijwillig deeltijds werkende opvangouders in het raam van het nieuwe statuut kan als volgt worden samengevat.

Een specifieke vergoeding vanwege de RVA (de zogenaamde "opvanguitkering") is mogelijk wanneer de opvang van een kind buiten de wil van de opvangouder niet doorgaat, bijvoorbeeld wegens ziekte of vakantie van dat kind (*RVA : Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening – red.*). Basis voor deze opvanguitkering is het opvangplan dat vooraf werd opgesteld : enkel voor geplande dagen die buiten de wil van de opvangouder niet doorgaan, kan in deze uitkering worden voorzien.

De RVA stelde een aantal regels op die toelaten te beoordelen of de afwezigheid al dan niet buiten de wil van de opvangouder gebeurt. Belangrijk hierbij is dat de opvanguitkering pas mogelijk is voor opvang die minstens voor vier weken gepland was. Korterdurende opvang beschouwt men als occasioneel en geeft geen recht op dergelijke uitkering. Anderzijds mag bij stopzetting van de opvang van een kind die minstens vier weken geduurd heeft, het opvangplan van dat kind nog gedurende vier weken in rekening worden gebracht. Er is dus een recht op een opvanguitkering gedurende vier weken na de stopzetting van de opvang van dat kind.

Wanneer de opvangouder zelf een dag de opvang sluit, is de afwezigheid van de kinderen niet buiten de wil van de opvangouder en is er dus geen opvanguitkering mogelijk (wel bouwt de opvangouder gedurende maximaal 20 sluitingsdagen per jaar zijn sociale rechten verder op). Evenmin is er een opvanguitkering als de opvangouder ziek is, een arbeidsongeval heeft of met moederschaprust is. In dat geval is er in een uitkering voorzien van de desbetreffende instanties.

Bijlage 1 : Cijfers aantal DVAO's met een reserve of een tekort aan opvanggezinnen

Stand op 31/05/2003

Provincie	Totaal Overschot		Aantal OG over bij DVO				Net vol- doende	Tekort	Aantal OG tekort bij DVO			
	Aantal DVO	OG bij DVO	1-7	8-14	15-21	> 21	OG bij DVO	DVO	1-7	8-14	15-21	> 21
Antwerpen	53	18	17	1	0	0	1	34	22	9	3	0
Brussel	1	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Vlaams-Brabant	33	11	11	0	0	0	1	21	13	6	2	0
West-Vlaanderen	39	21	20	1	0	0	5	13	12	0	1	0
Oost-Vlaanderen	52	21	18	3	0	0	8	23	18	4	0	1
Limburg	20	7	7	0	0	0	3	9	7	1	0	1
Totaal	198	80	75	5	0	0	18	100	72	20	6	2
%	100	40,40	37,88	2,53	0,00	0,00	9,09	50,51	36,36	10,10	3,03	1,01

Bijlage 2 : Cijfers aangesloten opvanggezinnen bij DVO

Stand op 31/05/2003

FAOG = op vandaag feitelijk aangesloten opvanggezinnen

OGEC = minimumaantal opvanggezinnen voor erkende capaciteit

Provincie	Erkend	Aangesloten	Overschot	Tekort
	Aantal OG	Aantal OG	FAOG > OGEC	FAOG < OGEC
Antwerpen	2.182	1.995	48	235
Brussel	10	12	2	0
Vlaams-Brabant	1.063	972	29	121
West-Vlaanderen	1.280	1.286	58	52
Oost-Vlaanderen	1.727	1.675	73	125
Limburg	1.133	1.134	35	58
Totaal	7.395	7.074	245	591

Bijlage 3 : Lijst diensten voor opvanggezinnen met een tekort aan opvangouders

Antwerpen

Naam voorziening	Gemeente secretariaat	Aantal aangesloten opvanggezinnen
Dienst voor Opvanggezinnen	Antwerpen	78
Dienst voor Opvanggezinnen	Antwerpen	74
Kinderopvang KAV	Antwerpen	27
Dienst Opvanggezinnen Gezinsbond VZW gewest Antwerpen	Antwerpen	27
Kinderopvang KAV	Antwerpen	28
Dienst voor Opvanggezinnen	Hove	68
Dienst voor Opvanggezinnen	Boom	148
Dienst voor Opvanggezinnen	Borsbeek	17
Dienst voor Opvanggezinnen	Brasschaat	54
Kinderopvang Brecht VZW	Brecht	31
Dienst voor Opvanggezinnen	Edegem	35
Dienst voor Opvanggezinnen	Kalmthout	27
Dienst voor Opvanggezinnen	Kapellen	40
Dienst voor Opvanggezinnen	Mortsel	31
Dienst voor Opvanggezinnen	Lier	35
Dienst voor Opvanggezinnen	Schoten	37
Dienst voor Opvanggezinnen	Stabroek	26
Dienst voor Opvanggezinnen	Wijnegem	15
Dienst voor Opvanggezinnen	Wommelgem	20
Dienst voor Opvanggezinnen	Zoersel	42
Dienst voor Opvanggezinnen	Zwijndrecht	18
Dienst voor Opvanggezinnen	Malle	29
Dienst voor Opvanggezinnen	Lier	37
Kinderopvangdienst Reddie Teddy	Mechelen	19
Kinderopvangdienst Reddie Teddy	Mechelen	25
Kabouterland	Bornem	26
Dienst voor Opvanggezinnen	Lier	36
Dienst voor Opvanggezinnen	Mechelen	66
Dienst voor Opvanggezinnen	Turnhout	50
Dienst voor Opvanggezinnen	Olen	43
Dienst voor Opvanggezinnen	Lille	39
Kinderopvangdienst Reddie Teddy	Turnhout	26
Dienst voor Opvanggezinnen	Mol	48
Dienst voor Opvanggezinnen	Turnhout	45
	34	1.367

Limburg

Naam voorziening	Gemeente secretariaat	Aantal aangesloten opvanggezinnen
Dienst Opvanggezinnen Landelijke Kinderopvang	As	57
Dienst Opvanggezinnen Landelijke Kinderopvang	Beringen	53
Dienst voor Opvanggezinnen	Genk	59
Dienst voor Opvanggezinnen	Hasselt	80
Dienst voor Opvanggezinnen	Lummen	47
Dienst Opvanggezinnen Gezinsbond	Neerpelt	62
Dienst Opvanggezinnen Gezinsbond	Neerpelt	80
De Bambi's	Alken	53
Dienst voor Opvanggezinnen	Duitsland	4
	9	495

Oost-Vlaanderen

Naam voorziening	Gemeente secretariaat	Aantal aangesloten opvanggezinnen
Dienst voor Opvanggezinnen	Denderleeuw	22
Dienst voor Opvanggezinnen	Herzele	21
Dienst Opvanggezinnen Landelijke Kinderopvang	Ninove	63
Dienst Opvanggezinnen Landelijke Kinderopvang	Erpe-Mere	33
Dienst voor Opvanggezinnen	Dendermonde	72
Dienst Opvanggezinnen Landelijke Kinderopvang	Waasmunster	27
Dienst voor Opvanggezinnen	Gent	34
Dienst voor Opvanggezinnen	Wetteren	16
Dienst Opvanggezinnen Landelijke Kinderopvang	Eeklo	38
Dienst Opvanggezinnen Landelijke Kinderopvang	Aalter	65
Dienst voor Opvanggezinnen	De Pinte	39
Dienst voor Opvanggezinnen	Destelbergen	26
Stedelijke Dienst voor Opvanggezinnen	Gent	18
Reddie Teddy	Gent	26
Onafhankelijke Dienst voor opvanggezinnen	Gent	20
Dienst voor Opvanggezinnen	Merelbeke	33
Kinderopvang KAV	Oudenaarde	26
Dienst voor Opvanggezinnen	Oudenaarde	60
Dienst voor Opvanggezinnen	Gent	20
Patjoepelke	Lokeren	32
Dienst Opvanggezinnen Gezinsbond VZW gewest Gent	Sint-Gillis-Waas	33
Stedelijke Dienst voor Opvanggezinnen	Sint-Niklaas	72
Dienst voor Opvanggezinnen	Temse	38
	23	834

Vlaams-Brabant

Naam voorziening	Gemeente secretariaat	Aantal aangesloten opvanggezinnen
Dienst voor Opvanggezinnen	Beersel	25
Dienst voor Opvanggezinnen	Dilbeek	30
Dienst Opvanggezinnen Landelijke Kinderopvang	Herne	41
Dienst voor Opvanggezinnen	Grimbergen	34
Dienst Opvanggezinnen Landelijke Kinderopvang	Halle	55
Dienst Opvanggezinnen Landelijke Kinderopvang	Londerzeel	34
Dienst Opvanggezinnen Landelijke Kinderopvang	Londerzeel	40
Dienst voor opvanggezinnen	Opwijk	26
Dienst voor opvanggezinnen	Overijse	12
Dienst voor Opvanggezinnen	Sint-Pieters-Leeuw	18
Dienst Opvanggezinnen Landelijke Kinderopvang	Steenokkerzeel	25
Kinderopvang KAV	Vilvoorde	26
Dienst Opvanggezinnen Landelijke Kinderopvang	Aarschot	34
Dienst Opvanggezinnen Landelijke Kinderopvang	Diest	34
Dienst Opvanggezinnen Landelijke Kinderopvang	Bertem	44
Dienst Opvanggezinnen Landelijke Kinderopvang	Boortmeerbeek	36
Dienst voor Opvanggezinnen	Haacht	23
Dienst voor Opvanggezinnen	Keerbergen	20
Craenendonck	Leuven	66
Dienst voor Opvanggezinnen	Tremelo	13
Jannemieke	Zaventem	13
	21	649

West-Vlaanderen

Naam voorziening	Gemeente secretariaat	Aantal aangesloten opvanggezinnen
Dienst voor Opvanggezinnen	Brugge	174
Dienst voor Opvanggezinnen	Jabbeke	18
Minneke Poes	Ieper	13
't Hummeltje	Ieper	13
Kinderopvang KAV	Kortrijk	27
Dienst voor Opvanggezinnen	Kortrijk	31
Dienst voor Opvanggezinnen	Oostende	49
Kinderopvang KAV	De Haan	15
't Harlekijntje	Roeselare	41
Kinderopvang KAV	Roeselare	28
Kinderopvang KAV	Koekelare	47
Dienst voor Opvanggezinnen	Koksijde	26
VZW Kinderopvang Duinhuisjes	Knokke-Heist	12
	13	494
		3.839

Vraag nr. 193
van 16 mei 2003
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Ray of Hope – Link met Finado

Als zuster-VZW van Ray of Hope organiseert Finado financiële adopties. Daarbij doet zij vooral een beroep op de financiële bereidheid van ouders die bij Ray of Hope een kind geadopteerd hebben, om kinderen in het land van herkomst financieel te adopteren. Daarnaast blijkt de VZW ook andere diensten aan te bieden aan die ouders, zoals bijvoorbeeld contact zoeken met de familieleden van het geadopteerde kind.

1. Wat is het statuut van Finado nu de werking van Ray of Hope zo goed als stilligt naar aanleiding van de intrekking van haar vergunning ?
2. Is het deontologisch correct dat een zuster-VZW van een adoptiedienst adoptanten contacteert voor een financiële adoptie van een kindje in het land van herkomst, op het ogenblik dat deze mensen zwaar emotioneel geraakt worden ?
3. Oefent de overheid op één of andere manier controle uit op de activiteiten van deze VZW ?

Antwoord

(Het antwoord werd verstrekt door de opvolger terzake van mevrouw Vogels, mevrouw Adelheid Byt-tebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen – red.)

1. Finado is een aparte VZW. De erkenning van Ray of Hope als adoptiedienst staat daar los van.
2. De automatische koppeling van een financieel adoptiegebeuren (via Finado) aan een feitelijke adoptie (via Ray of Hope) is niet evident. Naar aanleiding van de beslissing met betrekking tot de werkingssituatie van de adoptiedienst Ray of Hope van 6 juni 2003, is dan ook gesteld dat de link die momenteel bestaat tussen de VZW Finado en de VZW Ray of Hope moet stoppen.
3. De minister bevoegd voor Welzijn en Kind en Gezin houdt toezicht op de activiteiten van de VZW Ray of Hope als erkende adoptiedienst. Het optreden van de VZW Finado heeft daarop geen betrekking. Als de VZW Finado fiscale attesten uitreikt, dan gebeurt dat binnen de daarvoor ontwikkelde kaders van toezicht en controle, in dit geval volledig federale bevoegdheid.

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD*
(Reglement artikel 81, 6)**

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

**Vraag nr. 101
van 16 mei 2003
van de heer JOS DE MEYER**

Onderwijssector – Medische onderzoeken

De wet van 28 januari 2003 bevat een regeling inzake de medische onderzoeken die binnen het kader van de arbeidsverhoudingen worden uitgevoerd.

Hieromtrent heb ik enkele vragen wat de onderwijssector betreft.

1. Deze wet is van toepassing op de personeelsleden van wie de arbeidsverhouding geregeld wordt ofwel door de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, ofwel door de regelgeving met betrekking tot het statuut van het overheidspersoneel.

Is het derhalve juist dat deze wet van toepassing is op de personeelsleden van het gemeenschaps-onderwijs, maar niet op de personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs ?

Is deze wet van toepassing op de personeelsleden van het hoger onderwijs ?

Is de federale overheid wel de terzake bevoegde overheid wat de personeelsleden van het onderwijs betreft ?

2. Als deze wet van toepassing is op hetzij alle personeelsleden van het onderwijs, hetzij een deel ervan, kan de Administratieve Gezondheidsdienst (AGD) dan nog bevoegd zijn voor de aannemingsonderzoeken voor de personeelsleden van het onderwijs ?

In deze wet is immers bepaald dat de biologische tests en medische onderzoeken slechts gevraagd of uitgevoerd kunnen worden door de preventieadviseurs-arbeidsgeneeskunde.

Betekenen de woorden "gevraagd worden" dat deze preventieadviseurs terzake toch nog een vraag mogen stellen aan de AGD ?

Indien de AGD niet meer bevoegd is, welke richtlijnen dienen deze preventieadviseurs dan concreet toe te passen als zij zelf het aannemingsonderzoek zouden doen ?

Moet de regelgeving betreffende de aanwerving en benoeming van personeelsleden van het onderwijs dan niet aangepast worden ? Zijn er terzake al initiatieven genomen ?

3. Brengt deze wet met zich mee dat algemene aannemingsonderzoeken nog mogen uitgevoerd worden, of mogen zij alleen nog maar uitgevoerd worden wanneer bepaalde medische criteria vereist zijn ?
4. Zijn de scholen van deze eventuele wijzigingen al op de hoogte gebracht ?

Zo neen, wanneer zal dat gebeuren en welk effect heeft deze wet op de lopende aannemingsonderzoeken ?

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

**Vraag nr. 164
van 25 april 2003
van de heer JOS DE MEYER**

Mestbank – Financiële handelingen

Onderdeel 5.3. van het jaarverslag 2001 van de Vlaamse Landmaatschappij bespreekt de financiële handelingen van de Mestbank. Tabel 5.11. geeft de belangrijkste gegevens over de heffingen voor het boekjaar 2001, zij het weinig gedetailleerd. Van daar volgende vragen.

1. Voor het boekjaar 2001 graag analoog aan de gegevens van tabel 5.11. van het aanslagjaar 2001, een overzicht van de openstaande heffingen op 31 december 2000, en de vorderingen, de ontvangsten en de openstaande bedragen op 31 december 2001, waarbij een opdeling gemaakt wordt van de gegevens over de vijf Vlaamse provincies en een algemeen totaal.

* datum van afsluiting : 26/6

2. Aansluitend bij vraag 1 graag voor elke provincie en voor het totaal, voor zowel de basisheffing, de afzetting, de administratieve geldboete, de boete mestafzet, als de boete te veel nutriënten, de maximum- en de minimumvordering voor het boekjaar 2001.
3. Aansluitend bij vragen 1 en 2, per provincie en voor het totaal, een onderverdeling (totaalbedrag en aantal producenten) van de vorderingen van het boekjaar 2001 in vier categorieën (0 %-25 %, 25 %-50 %, 50 %-75 % en 75 %-100 % van de maximumvordering van respectievelijk de betrokken provincie en van het totaal). Daarnaast voor elke provincie en het totaal, ook een overzicht van het nog openstaand bedrag (totaalbedrag en aantal producenten) voor elk van deze vier categorieën.
4. Dezelfde gegevens als vraag 1, 2 en 3, maar dan voor het boekjaar 2002, aanslagjaar 2001.
5. Dezelfde gegevens als vraag 1, 2 en 3, maar dan voor het boekjaar 2003, aanslagjaar 2002.
6. Begin 2002 werd de superheffing mestverwerkingsplicht opgelegd voor het aanslagjaar 2001. Graag voor deze superheffing een overzicht, per provincie en het totaal, van de vorderingen en de nog openstaande vorderingen op datum van vandaag. Daarnaast per provincie en voor het totaal, een onderverdeling (totaalbedrag en aantal producenten) van deze vorderingen en de nog openstaande vorderingen op datum van vandaag, in vier categorieën (0 %-25 %, 25 %-50 %, 50 %-75 % en 75 %-100 % van de maximumvordering van respectievelijk de betrokken provincie en van het totaal).
7. Ten slotte graag een gedetailleerd overzicht van de bestemmingen van de geïnde vorderingen voor de boekjaren 2001 en 2002 van de basisheffing, de afzetting, de administratieve geldboete, de boete mestafzet, de boete te veel nutriënten en de superheffing mestverwerkingsplicht.

JAAK GABRIELS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID,
BUITENLANDSE HANDEL EN HUISVESTING

Vraag nr. 106
van 16 mei 2003
van de heer ANDRE MOREAU

Irak – Vlaamse bedrijven

Nu het Saddam Hoesseinregime is verdreven, moet het puin in Irak worden geruimd en het land worden heropgebouwd.

Het staat onomstotelijk vast dat de Verenigde Staten een zeer belangrijke rol spelen bij de uitbesteding van de contracten m.b.t. de wederopbouw van Irak.

1. Belgische – vooral Vlaamse en Brusselse – bedrijven zijn al ettelijke jaren actief in de Golf-regio.

Hoeveel Vlaamse en Brusselse bedrijven hebben op dit ogenblik een contract inzake de heropbouw van Irak ? Welke bouwbedrijven ? Welke andere soort bedrijven (bijvoorbeeld baggerbedrijf) ?

2. a) Zijn er bedrijven bekend die in de voorbije jaren in Irak sterk actief waren en ten gevolge van de Irak-crisis hun contract(en) verloren (kwijtgespeeld) hebben ?

Zo ja, langs welke weg wordt een schade-eis ingediend ? In voorkomend geval (in Irak ontbreekt momenteel elk wettelijk gezag), wie betaalt en met welk geld ?

- b) Op welke wijze probeert de Vlaamse regering onze Vlaamse bedrijven te helpen bij het verdedigen van hun eerder verworven rechten (positie) in Irak ?

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

Nihil.

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering				
30	04.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Overlegcomité – Onderwijskelpunten</i>	2681
R. LANDUYT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme				
68	25.04.2003	B. De Smet	<i>Federatie Horeca Vlaanderen – Samenwerking en subsidiëring</i>	2681
M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking				
177	25.04.2003	S. Becq	<i>Persoonlijk assistentiebudget – Evaluatie</i>	2682
179	25.04.2003	S. Becq	<i>Vlaams Fonds – Recuperatie en hergebruik hulpmiddelen</i>	2688
183	25.04.2003	A. De Martelaer	<i>Steunpunt Expertisenetwerken – Stand van zaken</i>	2692
188	25.04.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Actieplan gelijke kansen m/v – Stand van zaken</i>	2693
189	09.05.2003	P. Ceysens	<i>Gezinsbeleid – Diensteneconomie</i>	2693
191	16.05.2003	P. Ceysens	<i>Gehandicapten – Vergrijzing en opvangcapaciteit</i>	2694
192	16.05.2003	S. Becq	<i>Kinderopvang – Opvanggezinnen</i>	2695
193	16.05.2003	P. Ceysens	<i>Ray of Hope – Link met Finado</i>	2701
M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming				
○ 101	16.05.2003	J. De Meyer	<i>Onderwijssector – Medische onderzoeken</i>	2702
102	28.05.2003	C. Decaluwe	<i>Jokerbeurs – Berekeningsbasis bij nieuwe gezinssituatie</i>	2631
104	28.05.2003	L. Martens	<i>Commissie Zorgvuldig Bestuur – Werking</i>	2632
105	28.05.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteitscholen – Domicilievereiste</i>	2633
106	28.05.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteitscholen – Lessen Nederlands</i>	2634
V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw				
○ 164	25.04.2003	J. De Meyer	<i>Mestbank – Financiële handelingen</i>	2702
173	16.05.2003	M. Van den Eynde	<i>De Reukens Aartselaar – Stand van zaken</i>	2634
174	16.05.2003	M. Van den Eynde	<i>Verkaveling Kontich – Waterhuishouding</i>	2635
175	16.05.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Openbare rioleringen – Cross border lease</i>	2636
176	16.05.2003	M. Van den Eynde	<i>Milieuboot – Opzet</i>	2637
177	16.05.2003	M. Van den Eynde	<i>Ecohuizen – Opzet</i>	2637

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening

127 28.05.2003 **S. Becq** *Bedrijventerrein Westrode – Stand van zaken* 2638

J. GABRIELS, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting

○ 106 16.05.2003 **A. Moreau** *Irak – Vlaamse bedrijven* 2703

G. BOSSUYT, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

302 16.05.2003 **D. Holemans** *R4 West Zelzate – Verkeersintensiteiten* 2639

303 16.05.2003 **C. Decaluwe** *N43 Pottelberg Kortrijk – Verkeerssituatie* 2641

304 16.05.2003 **C. Decaluwe** *Oudenaardssesteenweg Kerkhove – Wegdek* 2642

305 16.05.2003 **R. Van Cleuvenbergen** *Kruispunten Maastrichterweg Lanaken – Heraanleg* 2642

306 28.05.2003 **C. Decaluwe** *Luchthaven Oostende – Infrastructuurwerken* 2642

307 28.05.2003 **M. Dillen** *Openbaar vervoer – 65-plussers* 2644

308 28.05.2003 **J. De Roo** *N44 Aalter-Maldegem – Geluidshinder* 2645

309 28.05.2003 **J. De Roo** *N9 Maldegem-Gent – Streefbeeldstudie* 2646

310 28.05.2003 **J. De Roo** *Buslijn 87 Maldegem-Aalter – Evaluatie* 2647

311 28.05.2003 **A.-E. Bogaert** *Waterbouwwerken – Aanbesteding (2)* 2647

312 28.05.2003 **M. Van den Eynde** *N1 Rumst – Verzakkingen* 2652

313 28.05.2003 **D. De Cock** *E40 St.-Lievens-Houtem – Geluidshinder* 2652

314 28.05.2003 **M. Van den Eynde** *Mobiliteitsconvenants – Bijakte 15* 2653

315 28.05.2003 **E. Glorieux** *N253 Overijse-Leuven – Studieopdracht* 2653

316 28.05.2003 **V. Declercq** *Redeboten – Operationaliteit* 2654

317 28.05.2003 **M. Van den Eynde** *N1 Antwerpen-Mechelen – Wegdek (2)* 2655

318 28.05.2003 **M. Van den Eynde** *Gewestwegen Antwerpen – Controleresultaten* 2655

319 28.05.2003 **M. Cordeel** *Overstromingsgebied Kruibeke – Onteigeningen* 2656

320 28.05.2003 **M. Cordeel** *N16 – Streefbeeldstudie* 2657

321 28.05.2003 **M. Cordeel** *Escape – Stand van zaken* 2658

322 28.05.2003 **D. Holemans** *Leie Drongen – Dijkversterking* 2658

323 28.05.2003 **L. Van Nieuwenhuysen** *Bornembus – Rendabiliteit (3)* 2659

△ 324 28.05.2003 **A. Moreau** *Liberalisering energiemarkt – Budgetmeters – OCMW-ondersteuning* . 2660

325 28.05.2003 **A. De Martelaer** *E40 en HSL Oorbeek – Geluidshinder* 2661

L. SANNEN, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking

178 28.05.2003 **M. Dillen** *Huisvuilbelasting – Sociale correcties* 2662

179 28.05.2003 **M. Dillen** *Afvalverwerking – Doelmatigheid* 2662

180 28.05.2003 **M. Dillen** *Afvalpreventie – Sensibilisering gezinnen* 2665

181	28.05.2003	M. Dillen	<i>Afvalpreventie – Sensibilisering bedrijven</i>	2668
182	28.05.2003	M. Dillen	<i>Huishoudelijk afval – Voorzorgsprincipe</i>	2672
185	28.05.2003	M. Van den Eynde	<i>Umicore Hoboken/Olen – Stand van zaken</i>	2673

A. BYTTEBIER, Vlaam minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

197	28.05.2003	C. Decaluwe	<i>Kinderdagverblijven – Brandveiligheidsvereisten</i>	2673
198	28.05.2003	M. Dillen	<i>Borstkankerscreening – Evaluatie</i>	2675
199	28.05.2003	M. Dillen	<i>Vlaams Fonds – Leeftijdsgrens</i>	2676
201	28.05.2003	P. Ceysens	<i>Kinderopvang – Knelpunten</i>	2678
209	13.06.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Personeel OPZ Rekem – Medicatietegemoetkoming</i>	2680